

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA STAVEBNÍ

FACULTY OF CIVIL ENGINEERING

ÚSTAV STAVEBNÍ EKONOMIKY A ŘÍZENÍ

INSTITUTE OF STRUCTURAL ECONOMICS AND MANAGEMENT

**MODEL EFEKTIVNÍHO VÝBĚRU DODAVATELE
VEŘEJNÉ ZAKÁZKY Z POHLEDU PRINCIPU 3E**

MODEL OF EFFECTIVE SEARCH FOR A PUBLIC PROCUREMENT SUPPLIER FROM THE
POINT OF VIEW OF THE 3E PRINCIPLE

DIZERTAČNÍ PRÁCE

DOCTORAL THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

JUDr. Petr Fiala

ŠKOLITEL

SUPERVISOR

doc. Ing. JUDr. Zdeněk Dufek, Ph.D.

BRNO 2024

ABSTRAKT

Následující dizertační práce s názvem Model efektivního výběru dodavatele veřejné zakázky z pohledu principu 3E se zabývá efektivním zadáváním veřejných zakázek, které je jedním z klíčových nástrojů transparentního investování veřejných zadavatelů v segmentu stavebnictví. Stejně jako samotné stavební práce jsou předmětem zadávacího řízení, tak i následné opravy a údržba některých typů staveb, zejména pozemních komunikací, jsou předmětem veřejných zakázek financovaných z veřejných prostředků. Z těchto důvodů je třeba dbát na efektivnost a hospodárnost provádění těchto oprav a následné údržby, tak aby byly vynaložené finanční prostředky a kvalita pozemních komunikací v rovnováze. Zde se tedy nabízí možnost stavby a následné údržby pozemních komunikací provázat již v zadávacím řízení. S touto problematikou se pojí také mnoho aspektů a nástrojů, které je potřeba vzít v úvahu již v průběhu zadávání veřejné zakázky. Tato dizertační práce se zabývá nastavením zadávacího řízení takovým způsobem, a za použití takových nástrojů, aby byly opravy a údržba pozemních komunikací v souladu s principem 3E při respektování životního cyklu stavby.

ABSTRACT

The following dissertation entitled *The Model of Efficient Selection of Economic Operator from the Perspective of the 3E Principle* deals with an efficient public procurement which is one of the key instruments of transparent investment of contracting authorities in the construction sector. In the same way as the construction works are a part of the procurement procedure, the subsequent repairs and maintenance of certain types of constructions, especially roads, are also subject of public contracts financed by public funds. For these reasons, it is necessary to pay attention to efficiency and cost-effectiveness of repairs and subsequent maintenance, so that the funds spent and the quality of the roads are in balance. Therefore, it is appropriate to link the construction and subsequent maintenance already in the procurement procedure. There are also other aspects and instruments that need to be taken into account during the procurement procedure. This dissertation deals with a setting of the procurement procedure in such a way, and using such instruments, so that repairs and maintenance are in conformity with the 3E principle while respecting a construction life cycle.

KLÍČOVÁ SLOVA

Veřejné zakázky, pozemní komunikace, efektivnost, údržba, oprava, náklady životního cyklu, princip 3E

KEY WORDS

Public procurement, roads, efficiency, maintenance, repair, life cycle cost, 3E principle

BIBLIOGRAFICKÁ CITACE

JUDr. Petr Fiala. *Model efektivního výběru dodavatele veřejné zakázky z pohledu principu 3E*. Brno, 2024, 158 stran, Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební, Ústav stavební ekonomiky a řízení. Vedoucí práce doc. Ing. JUDr. Zdeněk Dufek, Ph.D.

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem disertační práci s názvem Model efektivního výběru dodavatele veřejné zakázky z pohledu principu 3E zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje.

V Brně dne 30. 5. 2024

JUDr. Petr Fiala
autor práce

PROHLÁŠENÍ O SHODĚ LISTINNÉ A ELEKTRONICKÉ FORMY ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

Prohlašuji, že elektronická forma odevzdané disertační práce s názvem Model efektivního výběru dodavatele veřejné zakázky z pohledu principu 3E je shodná s odevzdanou listinnou formou.

V Brně dne 30. 5. 2024

JUDr. Petr Fiala

autor práce

PODĚKOVÁNÍ

Tímto bych chtěl poděkovat doc. Ing. JUDr. Zdeňku Dufkovi, Ph.D. za systematické vedení mé práce a věcné i teoretické připomínky. Dále děkuji Ing. Tomáši Mátlovi, technicko správnímu náměstku Krajské správy a údržby silnic Vysočiny, za součinnost při získávání analytických dat a jejich vyhodnocování.

OBSAH

1.	Seznam použitých zkratk	11
2.	Úvod	13
2.1.	Výzkumné metody	13
2.2.	Vymezení cílů a výzkumných otázek	13
3.	Právní úprava zadávání veřejných zakázek	16
3.1.	Základní účel a význam právní úpravy zadávání veřejných zakázek	16
3.2.	Postavení právní úpravy zadávání veřejných zakázek v českém právním řádu	26
3.3.	Základní prameny právní úpravy zadávání veřejných zakázek	29
4.	Definice veřejné zakázky a její znaky	38
4.1.	Definice veřejné zakázky	38
4.1.1.	Definiční znak – smlouva	41
4.1.2.	Definiční znak – subjekty smlouvy	44
4.1.3.	Definiční znak – předmět smlouvy	46
4.1.4.	Definiční znak – úplatnost	48
4.2.	Negativní vymezení veřejné zakázky	48
5.	Zadávání veřejných zakázek	50
5.1.	Režim veřejné zakázky	51
5.2.	Druhy zadávacích řízení	56
6.	Hodnocení nabídek	61
6.1.	Kritéria hodnocení	63
6.1.1.	Nejnižší nabídková cena	66
6.1.2.	Kritéria kvality	72
6.1.3.	Zahraniční reformy – Německo a Velká Británie	78
6.1.4.	Náklady životního cyklu	81
6.2.	Metoda vyhodnocení	84
6.3.	Váha nebo jiný matematický vztah mezi kritérii	86

6.4.	Transparentnost hodnocení nabídek	87
6.5.	Zpoždění výstavby – námitkové řízení	90
7.	Analýza současného stavu hospodaření s pozemními komunikacemi	93
7.1.	Vlastnictví a správa pozemních komunikací	93
7.2.	Degradace	93
7.3.	System hospodaření s vozovkou	110
7.4.	Hospodaření s pozemními komunikacemi	112
7.5.	Výdaje na údržbu v závislosti na životním cyklu vozovky	112
7.6.	Nedostatky současného konceptu hospodaření s PK	118
8.	Navrhované řešení	121
8.1.	Navrhovaný koncept obecně	121
8.2.	Postup zadavatele před zahájením zadávacího řízení	121
8.3.	Návrh údržby dodavatelem	129
8.4.	Výpočet bodového hodnocení	129
8.5.	Výpočet bodového hodnocení – ověření teoretické	131
8.6.	Výpočet bodového hodnocení – ověření praktické	133
8.6.1.	Základní údaje	134
8.6.2.	K výpočtu bodového hodnocení – Nabídky dodavatelů:	135
9.	Závěr	138
9.1.	Srovnání dosažených výsledků se současným stavem poznání	138
9.2.	Důsledky aplikace navrhovaného konceptu v praxi	138
9.3.	Závěry autora k hlavním výzkumným otázkám práce	140

1. Seznam použitých zkratek

Směrnice	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES
GPA	Agreement on Government Procurement (Dohoda o vládních zakázkách)
OZ	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
ZOK	Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů
ZVZ	Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
ZZVZ	Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů
Vyhláška MD	Vyhláškou Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
ÚOHS	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
EMAS	Eco-Management and Audit Scheme (Systém ekologického řízení a auditu)
FIDIC	Fédération Internationale des Ingénieurs-Conseils (Mezinárodní federace konzultačních inženýrů)
SHV	Systém hospodaření s vozovkou

FWD	Falling Weight Deflectometer (Deflektometr statický)
TSD	Traffic Speed Deflectometer (Deflektometr dynamický)
VZ	Veřejná zakázka
PK	Pozemní komunikace
ŘSD ČR	Ředitelství silnic a dálnic České republiky
TP 82	Technické podmínky Ministerstva dopravy 82 – Katalog poruch netuhých vozovek
TP 87	Technické podmínky Ministerstva dopravy 87 – Navrhování údržby a oprav netuhých vozovek
LCC	Life Cycle Cost (Náklady životního cyklu)
PCR	Pavement Condition Rating (Hodnocení stavu vozovky)

2. Úvod

2.1. Výzkumné metody

V této disertační práci byla použita především metoda explanační, a to obecně teoretická. Konkrétně byla použita metoda analýzy problematiky zadávání veřejných zakázek v oblasti pozemních komunikací v České republice, nejprve z hlediska právní úpravy a následně z hlediska praktického využívání jednotlivých nástrojů a postupů. Dále byla využita metoda komparace zadávání veřejných zakázek v oblasti pozemních komunikací z místního hlediska, především v rámci Evropy, ale také mimo ni. Na základě takto provedeného výzkumu, byl proveden, jakožto vyústění této disertační práce, experimentální návrh řešení, jež má být podnětem pro efektivnější zadávání veřejných zakázek, tudíž i přínosem pro obor management stavebnictví.

2.2. Vymezení cílů a výzkumných otázek

Proces zadávání veřejných zakázek ve stavebnictví představuje jednu z nejdůležitějších součástí problematiky hospodaření s pozemními komunikacemi. V praxi se ovšem můžeme setkat s celou řadou překážek, které se s přípravou samotného zadávacího řízení na údržbu či rekonstrukci pozemních komunikací pojí. Hlavním a dlouhodobým problémem, který lze v této souvislosti spatřovat, je především odkládání pravidelných oprav pozemních komunikací, což se následně projevuje ve vyšších nákladech vynaložených na údržbu či celkovou rekonstrukci pozemní komunikace. Dílčími problémy, souvisejícími s nedodržením časového sledu a doby trvání jednotlivých činností v rámci hospodaření s pozemními komunikacemi, mohou být poté závažné nedostatky zadávacích dokumentací, nesrovnalosti či pochybení při realizaci zadávacích řízení, případně jiné záměrné či nezáměrné porušování zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „zákon o zadávání veřejných zakázek“ nebo „ZZVZ“).

Je důležité si uvědomit, že stoupá intenzita dopravy i počty registrovaných vozidel. Například v porovnání s rokem 2022 narostl v roce 2023 objem silniční nákladní dopravy o 24 % a počet registrovaných silničních vozidel o 15,27 %. Dalším

aspektem, který má vliv na hodnotu veřejných prostředků vynakládaných na údržbu či případnou rekonstrukci je stále rozšiřující se síť pozemních komunikací, především dálniční infrastruktury, kdy například ke konci roku 2019 bylo v ČR 1.282 km dálnic. Cílovým stavem je, aby v roce 2050 dosahovala dálniční síť délky 2.073 km, chybí tedy dostavět téměř 800 km dálnic. V roce 2019 se podařilo zprovoznit pouze úsek o délce 33 km.¹ V roce 2020 bylo uvedeno do provozu 21,3 km dálnic, v roce 2021 to bylo 49,1 km, v roce 2022 20,4 km a v roce 2023 bylo uvedeno do provozu 13 km nových dálnic.

Hlavním cílem disertační práce je navrhnout efektivní způsob hospodaření s pozemními komunikacemi zejména v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek ve stavebnictví. Dizertační práce si neklade za cíl aplikovat nové metody na komplexní spektrum veřejných zakázek, ale záměrně se omezuje pouze na problematiku staveb pozemních komunikací, jejich údržbu, opravy a provoz během životního cyklu, a s tím související soubor postupů a metod výběru. Důvodem, proč není práce zaměřena i na jiné druhy staveb, je především značná rozdílnost v typech a výši nákladů životního cyklu pozemní komunikace ve srovnání s jinými typy staveb. Závěry této práce nemohou být bez bližšího vědeckého zkoumání shodně aplikovány na jiné stavby než pozemní komunikace.

S tím také souvisí identifikace pozitivních a negativních aspektů aktuálních koncepcí hospodaření s pozemními komunikacemi v kontextu veřejného zadávání, včetně zmapování a zhodnocení aktuální úrovně hospodaření s pozemními komunikacemi ve vztahu k procesu zadávání veřejných zakázek na údržbu či rekonstrukci pozemních komunikací.

Pro naplnění výše uvedených cílů této práce je rovněž potřeba vymezit dvě hlavní výzkumné otázky, které zní následovně:

- 1) Jak zavést a objektivně aplikovat do praxe efektivní koncept hospodaření s pozemními komunikacemi, který podstatným způsobem zefektivní stávající koncepty hospodaření s pozemními komunikacemi v České republice?

---

¹ MINISTERSTVO DOPRAVY ČR. *Rozvoj dopravní infrastruktury do roku 2050* [online]. mdcz.cz [cit. 2020-04-13].

- 2) Lze vytvořit nový koncept zadávání veřejných zakázek na stavební práce v oblasti pozemních komunikací, který by zahrnoval mimo samotnou výstavbu také náklady na jejich následnou údržbu a případné opravy v průběhu životního cyklu těchto staveb?

3. Právní úprava zadávání veřejných zakázek

3.1. Základní účel a význam právní úpravy zadávání veřejných zakázek

Právní úprava zadávání veřejných zakázek představuje důležitý segment právní úpravy na úrovni vnitrostátní, komunitární i mezinárodní. Její existence, úroveň zpracování a zakotvení v právním řádu, aplikace a následný dozor a vymáhání jejího dodržování má, ačkoliv to nemusí být zprvu zřejmé, významné dopady do politického, ekonomického i společenského prostředí. Veškeré tyto skutečnosti a úroveň jejich naplnění působí na množství vynakládaných veřejných prostředků, a tedy hospodárnost veřejné správy, zaměstnanost, konkurenceschopnost trhu, boj proti korupci a jiným nekalým praktikám, zpřístupnění trhu malým a středním podnikatelům či zahraničním podnikatelům, efektivitu a modernizaci veřejné správy, oblast sociálního a životního prostředí a obecně mimo jiné také na důvěru občanů ve veřejnou správu, právní stát a demokracii.

Podle zákona o zadávání veřejných zakázek se v České republice rozlišují veřejné zakázky na služby, dodávky a stavební práce. Graf č. 1 vyobrazuje vývoj průměrného počtu nabídek (ze zadaných veřejných zakázek) dle druhu veřejné zakázky v letech 2018–2022 – Veřejný zadavatel. V tomto grafu lze sledovat klesající průměrný počet nabídek u veřejných zadavatelů při členění na služby, dodávky a stavební práce. Mírný meziroční pokles zaznamenaly v roce 2022 služby a dodávky. Služby klesly oproti roku 2021 z 3,23 na 3,07 a dodávky z 2,43 na 2,17. Stavební práce zaznamenaly prudký pokles ze 5,14 na 4,29.²

Graf č. 1 – Vývoj průměrného počtu nabídek (ze zadaných veřejných zakázek) dle druhu veřejných zakázek v letech 2018 - 2022 – Veřejný zadavatel. Zdroj: Ministerstvo pro místní rozvoj – Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022.³

---

² MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022* [online]. Portal-vz.cz, s. 31-32 [cit. 2024-05-10].

³ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022* [online]. Portal-vz.cz, s. 32 [cit. 2024-05-10].

Vývoj průměrného počtu nabídek - veřejný zadavatel

17

Veřejnoprávní subjekty prostřednictvím zadávání veřejných zakázek na stavební práce zajišťují a uspokojují veškeré své potřeby, které nejsou schopny, případně ochotny, zajistit vlastní činností. Tyto své potřeby si zajišťují v podobě pořízení určitých dodávek, poskytnutí služeb nebo provedení stavebních prací od jiných na příslušném trhu působících subjektů. Důležitost této právní úpravy je založena na tom, že při zadávání veřejných zakázek dochází ze strany veřejnoprávních subjektů k vynakládání veřejných prostředků, a to zejm. veřejných financí, příp. také věcí či jiných majetkových hodnot, které z povahy věci náleží veřejnosti. Zatímco soukromoprávní subjekty jsou při vynakládání vlastních finančních prostředků motivovány samotným faktem, že se jedná o jejich vlastní finanční prostředky, a mají tak logický a značný zájem vynakládat je v každém případě hospodárně, efektivně a účelně, neboť samy sebe nechtějí ochuzovat. V případě veřejnoprávních subjektů nemusí být motivace takové ochrany veřejných prostředků s ohledem na jejich původ tak silná, neboť zjednodušeně řečeno nedochází k vynakládání „z vlastního“. S ohledem mj. na tuto skutečnost je potřeba zadávání veřejných zakázek právně

upravit a vytvořit tak právní předpoklady a prostředí k tomu, aby veřejné prostředky byly vynakládány účelně, hospodárně a efektivně.

Jedním z hlavních účelů právní úpravy zadávání veřejných zakázek⁴ je tak zajištění toho, aby veřejné prostředky byly vynakládány hospodárně, efektivně a účelně. V praxi to bývá označováno jako vynakládání veřejných prostředků v souladu s tzv. principy 3E. Tento základní účel a význam právní úpravy zadávání veřejných zakázek bývá často výslovně zdůrazňován také soudy správního soudnictví, kdy např. Nejvyšší správní soud konstatoval, že: „[...] účelem právní regulace veřejných zakázek je mj. zajištění transparentnosti, efektivnosti, účelnosti a hospodárnosti při vynakládání veřejných prostředků. Musejí být vytvářeny předpoklady, aby smluvní vztahy, při nichž dochází k plnění z veřejných prostředků, zadavatelé uzavírali při zajištění řádně fungujícího soutěžního prostředí a při dodržení principů rovného zacházení, zákazu diskriminace a zásady transparentního nakládání s veřejnými prostředky [...]“⁵ nebo, že: „[...] Zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti (což jsou taktéž zásady, které jsou zakotveny některými zákony, které upravují zásady hospodaření s veřejnými finančními prostředky) tak lze považovat za cíl, jehož má být postupem podle zákona dosaženo. [...]“⁶

Výše uvedené tzv. principy 3E mají své zakotvení také v pozitivně právní úpravě právního řadu České republiky, přičemž jejich dodržování je kontrolováno mj. podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

Hospodárným vynakládáním veřejných prostředků (úsporné vynakládání veřejných prostředků) se rozumí takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto veřejných prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů.⁷ Zjednodušeně řečeno se jedná o minimalizaci veřejných prostředků použitých k získání požadovaného plnění, to však při zohlednění řádné, resp. požadované, kvality takového plnění.

---

⁴ Viz ZZVZ a zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2010, sp. zn. 8 Afs 60/2009.

⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.01.2013, sp. zn. 5 Afs 43/2012.

⁷ § 2 písm. m) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

Efektivním vynakládáním veřejných prostředků je pak myšleno takové použití veřejných prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem veřejných prostředků vynaložených na jejich plnění.⁸ Opět zjednodušeně řečeno se tímto rozumí maximalizace přínosů v rámci požadovaného plnění, kterých lze získat vynaložením určité výše veřejných prostředků, tj. nejlepší poměr cena/výkon.

Účelností při vynakládání veřejných prostředků se pak rozumí takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů.⁹ Tímto principem je sledováno, zda požadované plnění naplní potřeby, kvůli nimž je předmětné plnění pořizováno.

Naplnění výše uvedeného základního účelu a významu zajišťuje právní úprava zadávání veřejných zakázek zejména tím, že vytváří podmínky a předpoklady pro to, aby smlouvy na pořízení požadovaného plnění, které je hrazeno z veřejných prostředků, byly uzavírány při zajištění účinné hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli takového plnění.¹⁰ Obecně lze tedy konstatovat, že není-li veřejná zakázka zadávána na základě hospodářské soutěže a v rámci konkurenčního prostředí, nelze zcela hovořit o naplnění principů hospodárného, efektivního a účelného vynakládání veřejných prostředků. Účinná hospodářská soutěž a konkurenční prostředí totiž nutí potencionální dodavatele k tomu, aby si v rámci svého zájmu o uzavření smlouvy na veřejnou zakázku počínali tak, jako by si počínali v běžném soukromoprávním vztahu a nabídli tak kvalitní plnění za odpovídající cenu.

Vzájemnou souvislost mezi základním účelem a významem právní úpravy zadávání veřejných zakázek, tj. hospodárné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků, a zajištěním účinné hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí opakovaně potvrzuje v rámci své rozhodovací praxe také Nejvyšší správní soud, který konstatoval např.: *„Protože cílem zákona je zejména zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelovosti nakládání s veřejnými prostředky, musí zadavatel dbát na*

---

⁸ § 2 písm. n) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

⁹ § 2 písm. e) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.06.2008, sp. zn. 1 Afs 20/2008.

to, aby veřejné zadávání se uskutečnilo za podmínek hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí.“¹¹

Požadovaná účinná hospodářská soutěž a konkurenční prostředí jsou zajištěny, pokud je smlouva na poskytnutí plnění hrazeného z veřejných prostředků s dodavatelem uzavírána, tzn. pokud je veřejná zakázka zadávána, za dodržení pravidel a zásad stanovených v ZZVZ. Tímto se tak dostáváme k podstatě a významu stěžejního právního předpisu českého právního řádu v oblasti právní úpravy zadávání veřejných zakázek, kterým je ZZVZ.

ZZVZ upravuje podmínky a pravidla specifického kontraktačního procesu, na jehož základě dochází k výběru konkrétního dodavatele pro poskytnutí plnění požadovaného veřejnoprávním subjektem a hrazeného z veřejných prostředků. Tento specifický kontraktační proces se nazývá zadávací řízení. Zákonná definice zadávacího řízení není v českém právním řádu zakotvena. Zadávací řízení se podobá standardnímu soukromoprávnímu kontraktačnímu procesu, tedy smluvnímu vyjednávání a výběru smluvního partnera. Zásadním rozdílem mezi soukromoprávním kontraktačním procesem a zadávacím řízením je, že zadávací řízení je ovlivněno veřejnoprávními ingerencemi do autonomie vůle jednotlivých smluvních stran. Tyto veřejnoprávní zásahy se projevují jak v podmínkách, formě, způsobu provedení výběru a ve svém důsledku také ve výsledku výběru smluvního partnera.

ZZVZ upravuje kromě pevně stanovených podmínek a pravidel výběru smluvního partnera také tzv. zásady zadávání veřejných zakázek, které mají pro zadávání veřejných zakázek a pro aplikaci a výklad jednotlivých v ZZVZ stanovených podmínek a pravidel zásadní význam. Zásady zadávání veřejných zakázek prostupují celým zadávacím procesem, dotýkají se všech zadavatelem stanovených podmínek a provedených úkonů a fungují jako jakési základní mantinely či vodítka pro správnou aplikaci a výklad všech ostatních ustanovení ZZVZ či pro vhodný postup v situacích neupravených ZZVZ. Zadavatel je povinen se těmito zásadami řídit v rámci všech kroků uskutečněných při zadávání veřejné zakázky a tyto musí být schopen vůči těmto zásadám obhájit. Jedná se o zásady transparentnosti,

---

¹¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.01.2013, sp. zn. 5 Afs 43/2012.

přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. V praxi pak bývá za tzv. pátou zásadu zadávání veřejných zakázek pro svůj značný význam označováno také pravidlo vyjádřené v § 36 odst. 1 ZZVZ. Podle tohoto pravidla nesmí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

V této souvislosti lze v rámci pojednání o definici a účelu zadávacího řízení odkázat na Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že: *„Účelem zadávacího řízení je zabezpečit hospodářskou soutěž o předmět veřejné zakázky, tedy volnou a efektivní soutěž dodavatelů o zakázky, a tím také dosáhnout efektivního nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů, neboť zadavatelé většinou nehopodaří s vlastními finančními zdroji a nemají tedy v obecné rovině žádnou motivaci k tomu, aby postupovali nanejvýš hospodárně. Při zadávání veřejných zakázek je tedy nutno zajistit, aby veřejné rozpočty byly spotřebovávány řádně a efektivně, na základě seriózního hodnocení nabídek a bez jakéhokoliv druhu zvýhodňování nebo protihodnoty finanční nebo politické. Konkurence nutí uchazeče o veřejnou zakázku, aby si počínali jako v každém jiném obchodně právním vztahu, tj. nabídli kvalitní výkon za odpovídající cenu.“¹²*

Ve vztahu k uvedenému je nutno konstatovat, že uzavřením smlouvy s vybraným dodavatelem výše uvedené veřejnoprávní zásahy do autonomie vůle smluvních stran nekončí. ZZVZ totiž upravuje také podmínky a pravidla, která se vztahují také na uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku¹³, přičemž platí, že pouze za dodržení těchto podmínek a pravidel je možné uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku upravovat či měnit.

Význam právní úpravy zadávání veřejných zakázek ovšem netkví pouze v zajištění vynakládání veřejných prostředků v souladu s principy 3E. Význam právní úpravy zadávání veřejných zakázek tkví rovněž také v tom, že veřejnoprávní subjekt v rámci výběru smluvního partnera rozhoduje o tom, se kterým dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku uzavře, který tak bude požadované plnění poskytovat a kterému

---

¹² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 09.07.2009, sp. zn. 9 Afs 87/2008.

¹³ § 222 ZZVZ.

tak budou veřejné prostředky poskytnuty. Takový proces výběru konkrétního dodavatele tak musí být z logiky věci prostřednictvím zákonem striktně stanovených pravidel upraven, aby nemohl být založen na libovůli veřejnoprávního subjektu a v krajním případě např. na nekalých klientských vazbách. Výběr dodavatele, se kterým bude smlouva na veřejnou zakázku uzavřena, pak nemá dopad pouze na plnění takové konkrétní veřejné zakázky. Z širšího úhlu pohledu má dopad na zachování efektivního konkurenčního prostředí, hospodářskou stabilitu jiných dodavatelů, na zaměstnanost a ekonomickou stabilitu dané oblasti, zpřístupnění trhu malým a středním nebo zahraničním podnikatelům, inovaci v dané oblasti podnikání a v konečném důsledku také na efektivní boj proti korupci a jiné nekalé praktiky.

Pro příhodné shrnutí výše uvedeného základního účelu a významu právní úpravy zadávání veřejných zakázek lze odkázat na Nejvyšší správní soud, který věcně konstatoval, že: *„Soukromý subjekt, který hledá obchodního partnera, totiž není při jeho výběru ničím vázán. Může zvolit (ekonomicky) nejvýhodnější nabídku, ale stejně tak může učinit volbu na základě jiných preferencí, např. může zakázku zadat jinému soukromému subjektu z důvodu příbuzenské vazby apod. To, co by bylo ve veřejném sektoru nepřijatelné, je v soukromém zcela legální a legitimní. Zatímco soukromý subjekt si může vybírat ty, s nimiž hodlá obchodovat, podle své libovůle, zadavatel veřejné zakázky je striktně vázán zákonem o veřejných zakázkách a zejména pasážemi o zadávacím řízení, neboť prostředky, které jsou v takovém případě vynakládány, jsou prostředky veřejné. V tržním prostředí tak důsledná kontrola procesu zadávání zakázky není potřeba.“¹⁴*

Výše popsanou omezenou autonomii vůle smluvních stran, jež se projevuje striktním dodržováním podmínek a pravidel stanovených v ZZVZ, lze považovat bezpochyby za důvodnou a potřebnou pro zajištění účinné hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí a pro hospodárné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků. Nejvyšší správní soud v tomto směru opět příhodně konstatoval, že: *„Regulace zadávání veřejných zakázek představuje jeden z případů legitimního veřejnoprávního omezení subjektů, které přes svou veřejnoprávní povahu vystupují v konkrétním*

---

¹⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.01.2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009.

*vztahu jako subjekty soukromého práva, nakládající s vlastním nebo svěřeným majetkem.*¹⁵

Celková důležitost právní úpravy zadávání veřejných zakázek je s ohledem na výše uvedené vynakládání veřejných prostředků podtržena tím, že velikost trhu veřejných zakázek hraje významnou roli v rámci národního i unijního hospodářství. Velikostí trhu veřejných zakázek se rozumí celkový objem veřejných prostředků vynaložených veřejnoprávními subjekty v rámci zadávání veřejných zakázek. Oficiální údaje o velikosti a struktuře trhu veřejných zakázek v rámci České republiky lze získat z výroční zprávy o stavu veřejných zakázek za příslušný kalendářní rok v České republice každoročně publikované Ministerstvem pro místní rozvoj. V roce 2022 dosahoval trh veřejných zakázek v České republice 620 miliard Kč včetně DPH. V Grafu č. 2 jsou znázorněny nákupy zadavatelů dle použitého režimu zakázky. V Grafu č. 3 je vyobrazen podíl nákupů dle ZZVZ pro různé zadavatele¹⁶.

V roce 2023 v rámci Evropské unie dosahoval trh veřejných zakázek hodnoty 2 448 miliard Kč, což představuje 16 % HDP Evropské unie.¹⁷ Velikost trhu veřejných zakázek je obecně ovlivňována úrovní makroekonomické situace ve státě, investiční aktivitou jednotlivých zadavatelů nebo dostupností finančních prostředků z nejrůznějších dotačních fondů.

Graf č. 2 – Nákupy zadavatelů dle použitého režimu. Zdroj: Ministerstvo pro místní rozvoj – Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022.¹⁸

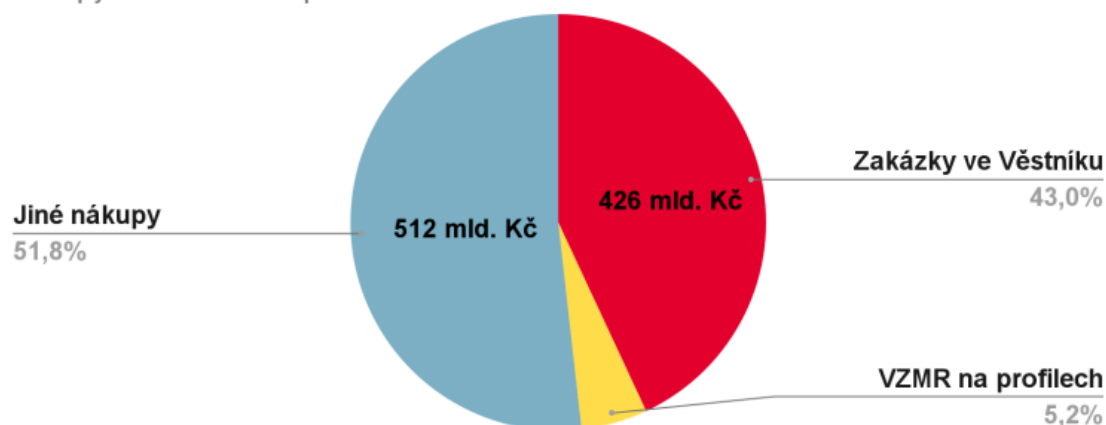
¹⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2010, sp. zn. 8 Afs 60/2009.

¹⁶ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022* [online]. Portal-vz.cz, s. 25 [cit. 2024-05-10].

¹⁷ MACIEJEWSKI, Mariusz, RATCLIFF, Christina. *Fakta a čísla o Evropské unii: Veřejné zakázky*. [online]. Europarl.europa.eu [cit. 2024-05-10].

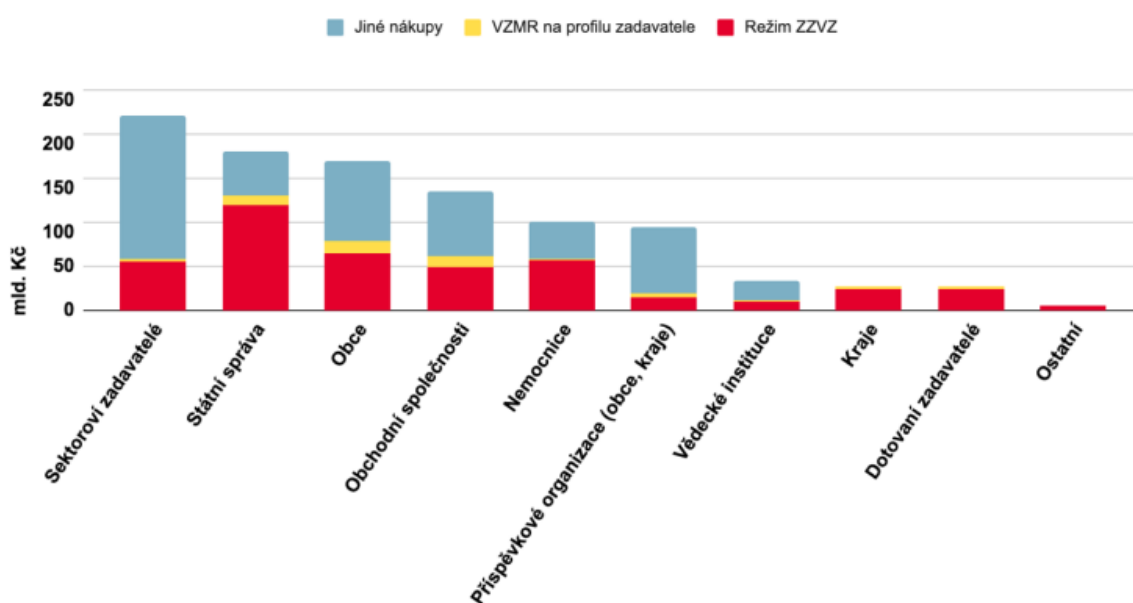
¹⁸ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022* [online]. Portal-vz.cz, s. 14 [cit. 2024-05-10].

Nákupy zadavatelů dle použitého režimu

Graf č. 3 – Podíl nákupů dle ZZVZ pro různé zadavatele. Zdroj: Ministerstvo pro místní rozvoj – Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022.¹⁹

Podíl nákupů dle ZZVZ pro různé zadavatele

¹⁹ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o elektronizaci a stavu veřejných zakázek v ČR za rok 2022* [online]. Portal-vz.cz, s. 15 [cit. 2024-05-10].

Tabulka č. 1 – Základní údaje o trhu veřejných zakázek v letech 2017-2021. Zdroj: Český statistický úřad, Ministerstvo financí – Makroekonomická predikce – duben 2022, Informační systém o veřejných zakázkách, zpracoval doc. Ing. Leoš Vitek, Ph.D. VŠE Praha.

Rok	2016	2017	2018	2019	2020	2021*
HDP v mld. Kč (běžné ceny)	4 797	5 111	5 410	5 790	5 694	6 120
Celkové výdaje sektoru vládních institucí v mld. Kč	1907	1992	2196	2378	2696	2839
- z toho tvorba hrubého fixního kapitálu v mld. Kč	155	171	224	253	277	285
Fiskální úsilí v mld. Kč**	57,6	-5,1	-43,3	-57,9	-85,4	-91,8
Trh veřejných zakázek v mld. Kč	473	539	629	677	720	827
- veřejní zadavatelé	420	445	523	572	606	630
- sektoroví zadavatelé	53	94	106	105	114	197
Podíl trhu VZ na HDP (v %)	9,86	10,55	11,63	11,69	12,64	13,51
Evidováno v ISVZ v mld. Kč	280	401	581	405	454	586
Podíl VZ evidovaných v ISVZ na trhu VZ (v %)	59,20	74,40	92,37	59,82	63,06	70,86

* V případě roku 2021 se jedná o odhad na základě dostupných údajů (stav k 8.5. 2022).

** Tzv. fiskální úsilí vyjadřuje meziroční změnu strukturálního salda sektoru vládních institucí a lze jej využít jako indikátor charakteru fiskální politiky – kladné hodnoty indikují restriktivní fiskální politiku, záporné expanzivní.

Uváděné finanční hodnoty jsou včetně DPH.

3.2. Postavení právní úpravy zadávání veřejných zakázek v českém právním řádu

Z hlediska postavení právní úpravy zadávání veřejných zakázek v českém právním řádu se dlouhodobě vedou odborné diskuze o tom, do jakého konkrétního právního odvětví lze tuto právní úpravu zařadit. Velmi podrobně a zdařile se této problematice věnuje např. Jurčík²⁰ nebo Dvořák²¹. Obecně lze ovšem konstatovat, že právní úpravu zadávání veřejných zakázek není možné v českém právním řádu zařadit do konkrétního právního odvětví, neboť se v něm projevují prvky soukromého i veřejného práva. Jedná se tak o typický a novodobý příklad multidisciplinárního právního odvětví. Označení novodobý je zde užito z toho důvodu, že vzájemnou kombinaci prvků soukromého a veřejného práva lze spatřovat ve více právních úpravách, které vznikají jako reakce na potřeby právně upravovat oblasti spojené s novodobým, dynamickým a inovativním vývojem lidského života v společenských, ekonomických, technologických či vědeckých oblastech apod. V této souvislosti lze ostatně odkázat na názor Ústavního soudu ČR, který obdobně a vhodně konstatoval, že: „V současné době není soukromé a veřejné právo odděleno „čínskou zdí“. Dochází k častějšímu, užšímu prolínání, kombinaci i vzájemnému ovlivňování prvků soukromoprávních a veřejnoprávních.“²²

Projev smíšenosti prvků soukromého a veřejného práva v právní úpravě zadávání veřejných zakázek je evidentní také z ustanovení § 1 ZZVZ, který stanovuje věcnou působnost ZZVZ. Předmětem úpravy ZZVZ jsou dle tohoto ustanovení mj. pravidla pro zadávání veřejných zakázek, včetně zvláštních postupů předcházejících jejich zadání nebo povinnosti dodavatelů při zadávání veřejných zakázek a při zvláštních postupech předcházejících jejich zadání, což lze označit za projevy soukromého práva, a dále také informační systém o veřejných zakázkách, systém certifikovaných dodavatelů nebo dozor nad dodržováním ZZVZ, což lze zase považovat za projevy práva veřejného.

---

²⁰ JURČÍK, Radek. *Veřejné zakázky a koncese*. 2., dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-443-8.

²¹ DVOŘÁK, David. *Smluvní závazkové vztahy ve veřejných zakázkách a jejich změny*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-518-3.

²² Nález Ústavního soudu ze dne 10.01.2011, sp. zn. Pl. ÚS 33/2000.

Z pohledu klasických právních odvětví se v právní úpravě zadávání veřejných zakázek projevují prvky práva občanského, obchodního, správního, finančního, případně také mezinárodního a evropského. Samotné podřazení jednotlivých částí právní úpravy zadávání veřejných zakázek pod konkrétní klasické právní odvětví se pak v praxi projevuje jak při interpretaci, tak při aplikaci jednotlivých norem spadajících do dané části této právní úpravy, a to minimálně z pohledu rozdílných právních zásad, jež jsou pro daná klasická právní odvětví typické a výslovně zakotvené příslušnými právními předpisy nebo dovozené rozhodovací praxí.

Prvky typické pro finanční právo se v právní úpravě zadávání veřejných zakázek projevují už z pohledu jejího základního významu a účelu. Jak již bylo totiž uvedeno, na základě zadávání veřejných zakázek dochází k vynakládání veřejných prostředků, což musí být prováděno hospodárně, efektivně a účelně, a to je vlastní právě pro právo finanční. Rovněž lze opakovaně poukázat na to, že kontrola vynakládání veřejných prostředků, tj. souladu s těmito principy, je kontrolou finanční, která probíhá mj. podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.

Prvky práva správního hmotného se projevují ve vymezení jednotlivých veřejnoprávních subjektů, které jsou povinny postupovat při vynakládání veřejných prostředků v souladu se ZZVZ, tzv. zadavatelé. V této souvislosti je potřeba poukázat na to, že i přesto, že zadavatelé jsou v zásadě veřejnoprávními subjekty, tak v rámci zadávacího řízení a na jeho základě v uzavřeném smluvním vztahu vystupují v pozici soukromoprávního subjektu, nikoliv z veřejnoprávní neboli tzv. vrchnostenské pozice. Toto bývá pravidelně potvrzováno ustálenou rozhodovací praxí, kdy např. ÚOHS konstatoval: „*V tomto kontrakčním vztahu zadavateli nepřísluší pozice orgánu veřejné moci, nýbrž pozice právnické osoby, a to bez ohledu na to, zda zadavatelem je nebo není správní orgán. Z tohoto důvodu lze tento vztah klasifikovat jako soukromoprávní.*“²³ Totožný závěr sdílí také Krajský soud v Brně, který konstatoval, že: „*Přestože zadavatel může být v jiných případech orgánem veřejné moci, kdy v rámci své působnosti může vystupovat z pozice vrchnostenské, v rámci zadávacího řízení se v takové pozici nenachází.*“²⁴ A konečně se s tímto ztotožňuje také Nejvyšší

---

²³ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 02.11.2017, č. j. ÚOHS-S0376/2017/VZ-30483/2017/513/JLí.

²⁴ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 03.01.2013, sp. zn. 62 Af 64/2011.

správní soud, který potvrdil, že: „(...) této souvislosti se Nejvyšší správní soud ztotožnil s názorem krajského soudu a stěžovatele, že vztah mezi dodavatelem a zadavatelem je primárně vztahem soukromoprávním.“²⁵

Veřejnoprávní charakter má pak také výkon dozoru nad zadáváním veřejných zakázek, tj. přezkum dodržení pravidel stanovených v ZZVZ pro zajištění účinné hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli, který je prováděn ze strany ÚOHS, a také samotné trestání za porušení ZZVZ. Zde se uplatňují normy zejména práva správního procesního a přestupkového.

Obchodní právo se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jako „ZOK“) se uplatňuje zejména z pohledu právní formy dodavatelů, kdy ZZVZ v rámci svých institutů řeší např. problematiku ovládnutí, ovládající osoby, uplatňování rozhodného vlivu ve společnosti, formy akcií apod.

Občanské právo se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „OZ“) se pak projevuje v rámci stanovení smluvních a obchodních podmínek na veřejnou zakázku a v zadávacím řízení nebo již uzavřeném smluvním vztahu jako obecná soukromoprávní norma *lex generalis*. Ve všech případech soukromých práv osobní či majetkové povahy či v rámci obecných právních institutů jako např. počítání času, úpravy závazků, právních úkonů apod., neobsahuje-li ZZVZ vlastní speciální právní úpravu. Z pohledu obecné soukromoprávní úpravy lze zadávací řízení přirovnat k soutěži o nejvhodnější nabídku dle § 1772 a násl. OZ, případně k uzavírání smlouvy dle § 1731 OZ pro případy, kdy uzavření smlouvy na veřejnou zakázku probíhá zcela mimo zadávací řízení, např. v rámci ZZVZ stanovených výjimek či v jednacím řízení bez uveřejnění. Je nutno ale uvést, že zadávací řízení je natolik přísně formalizovaný proces, kde i sebemenší formální pochybení může mít co do jeho pokračování fatální negativní důsledky pro všechny zúčastněné strany. Jakákoliv analogická aplikace pravidel veřejné soutěže nepřipadá v praxi příliš v úvahu. V tomto směru je nutno také připomenout, že smlouva na plnění veřejné zakázky je soukromoprávní povahy a podléhá OZ a nejedná se o smlouvu

---

²⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.04.2013, sp. zn. 1 Afs 2/2013.

veřejnoprávní dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.²⁶

Zejména je pak potřeba při uzavírání smluv vzít v úvahu specifickou určitých druhů staveb, jako jsou například výstavby tunelů či rekonstrukce. U těchto smluv je třeba vzít v potaz to, že může docházet ke změně předmětu díla vlivem faktických vnějších okolností, které nebylo možné předpokládat v době uzavírání smlouvy.

Uplatnění mezinárodního a evropského práva v rámci právní úpravy zadávání veřejných zakázek je dáno tím, že původ této právní úpravy pochází z norem Evropské unie, zejména směrnic. Jednotlivá ustanovení ZZVZ tak je z tohoto důvodu potřeba v souladu s těmito normami euro konformně vykládat a aplikovat.

S ohledem na uvedené tak je potvrzeno a lze uzavřít, že právní úprava zadávání veřejných zakázek v sobě snoubí prvky práva veřejného i soukromého a je tak multidisciplinárním právním odvětvím, přičemž se nejedná o úpravu komplexní, ale subsidiárně využívá právní úpravu také jiných právních norem.

3.3. Základní prameny právní úpravy zadávání veřejných zakázek

Prameny právní úpravy zadávání veřejných zakázek lze z hlediska jejich původu rozdělit na mezinárodní, komunitární a vnitrostátní. V tomto směru je nutno konstatovat, že základ právní úpravy zadávání veřejných zakázek nevychází z vnitrostátní právní úpravy, ale primárně z právní úpravy komunitární a tato pak do určité míry z právní úpravy mezinárodní.

Co se týče mezinárodních pramenů, tak jejich dopad a význam pro konkrétního zadavatele a zadávací řízení je v zásadě spíše okrajový a zanedbatelný, neboť jejich podstatou je ujednání základních principů, zásad a forem spolupráce na úrovni jednotlivých států nebo Evropské unie a třetích zemí. Mezinárodním pramenem právní úpravy zadávání veřejných zakázek je v současné době několik dohod uzavřených mezi Evropskou unií a třetími zeměmi.²⁷ Příkladem v tomto směru může

---

²⁶ DVOŘÁK, David. *Smluvní závazkové vztahy ve veřejných zakázkách a jejich změny*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-518-3, s. 57.

²⁷ JURČÍK, Radek. *Veřejné zakázky a koncese*. 2., dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-443-8, s. 61.

být dohoda Government Procurement Agreement, která bývá zkratkou označována jako dohoda GPA. Jedná se o mnohostrannou mezinárodní dohodu, která je uzavřena mezi některými členskými státy Světové obchodní organizace.²⁸ Dohoda GPA stanovuje základní principy, práva a povinnosti zadavatelů a procesní požadavky, které je při zadávání veřejných zakázek nutné dodržovat na území jednotlivých smluvních států. Základním posláním dohody GPA je primárně úprava zásady zákazu diskriminace při zadávání veřejných zakázek na území jednotlivých smluvních států. Smluvní státy mají na základě dohody GPA zajistit, aby na jejich území nedocházelo při zadávání veřejných zakázek k činění rozdílů mezi tuzemskými dodavateli a dodavateli z jiných smluvních států, a to zejména zajistit pro všechny takové dodavatele nediskriminační přístup k veřejné zakázce. Kromě zásady zákazu diskriminace klade dohoda GPA důraz také na zakotvení principu rovného zacházení a transparentnosti. Co se týče praktického použití dohody GPA pro konkrétního zadavatele, tak zde je nutno konstatovat, že jednotlivá ustanovení dohody GPA byla transponována do komunitárních a z nich také do vnitrostátních pramenů právní úpravy. Z takto uvedeného tedy vyplývá, že komunitární a vnitrostátní právní úprava by neměla být s dohodou GPA v rozporu a zadavatel, který tak bude veřejnou zakázku zadávat v souladu s vnitrostátní právní úpravou a komunitární právní úpravou by se neměl dostat do rozporu s dohodou GPA. Konečně je pak nutno uvést, že na základě dohody GPA se každé dva roky stanovují, resp. upravují finanční limity veřejných zakázek, na jejichž zadávání se dohoda GPA a komunitární právní úprava vztahuje. Dohoda GPA se tak prostřednictvím těchto finančních limitů omezuje z hlediska své působnosti pouze na nadlimitní veřejné zakázky a nevztahuje se tak na veřejné zakázky, které těchto hodnot nedosahují, tj. dle terminologie české právní úpravy na veřejné zakázky podlimitní a malého rozsahu.²⁹

Dalším v posledních letech důležitým mezinárodním pramenem práva v jsou vzorové smlouvy Mezinárodní federace konzultačních inženýrů (Fédération Internationale des Ingénieurs-Conseils) (dále jako „FIDIC“), kteří si kladou za cíl prezentaci jednotlivých

---

²⁸ WORLD TRADE ORGANIZATION. *Revised Agreement on Government Procurement* [online]. Wto.org [cit. 2020-04-13].

²⁹ Agreement on Government Procurement.

obchodních zájmů vycházejících z poradenských služeb v oblasti průmyslu, stavebnictví a projektových prací. FIDIC definují také celosvětové smluvní podmínky v oblasti průmyslu, stavebnictví a projektových prací, jedná se tedy především o typizované obchodní podmínky vytvořené organizací FIDIC.³⁰ Obchodní podmínky FIDIC jsou nejčastěji využívány v rámci veřejných zakázek, jejichž použití představuje podmínku bank pro poskytnutí projektového financování. V České republice lze sledovat stále častější využívání vzorových smluv FIDIC, které představují nejběžnější mezinárodní smluvní vzor ve stavebnictví.³¹ V České republice se smlouvy FIDIC využívají především pro zakázky spolufinancované Evropskou unií z programu ISPA a pro developerské projekty, ale byly taktéž schváleny pro zakázky Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále jako „ŘSD ČR“), Správy železnic nebo Ředitelství vodních cest ČR. Hlavním přínosem vzorových smluv FIDIC je jejich mimořádná flexibilita, a to z důvodu, že jsou koncipovány jako všeobecné vzory, které lze využít jak pro malé, tak pro velké zakázky. Z praktického hlediska lze jako výhodu uvést, že při užívání vzorových smluv FIDIC jsou smluvní strany detailně seznámeny s podmínkami a z tohoto důvodu se značně zjednodušuje a zkracuje smluvní vyjednávání.

V současné době je v České republice v oboru stavebnictví (především výstavbě silnic) nejpoužívanější vzorový typ knihy FIDIC – Red book. V případě realizace díla za použití této vzorové knihy je metodou dodávky tzv. generální dodavatelství, při němž projektovou dokumentaci pro dílo zpracovává zadavatel nebo si na vlastní náklady zajistí projektovou kancelář, která ji zpracuje, přičemž za projektovou dokumentaci převážné míře zadavatel také odpovídá.³² Při realizaci veřejných zakázek ve stavebnictví, při výstavbě silnic a dálnic, využívají Red Book především zadavatelé jako je ŘSD ČR, které pro aplikaci Red Book vydalo vzorové zvláštní podmínky, jež doplňují a upravují její standardizované znění.³³

---

³⁰ FÉDÉRATION INTERNATIONALE DES INGÉNIEURS-CONSEILS. *FIDIC* [online]. Fidic.org [cit. 2020-04-13].

³¹ POLÁČEK, Bohumil. *Právo mezinárodního obchodu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. ISBN 978-80-7552-770-7. s. 224.

³² KLEE, Lukáš. *Smluvní podmínky FIDIC*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. Právní monografie. ISBN 978-80-7552-161-3. s. 12.

³³ MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY. *Smluvní podmínky pro výstavbu pozemních a inženýrských staveb projektovaných objednatel - Zvláštní podmínky (na základě červené knihy FIDIC)* [online]. Praha, 2016 [cit. 2020-04-13].

V mnoha ohledech podobnou vzorovou knihou je tzv. Yellow Book, která v podstatě z velké části kopíruje strukturu Red Book. Podstatným a zásadním rozdílem je zpracování projektové dokumentace a odpovědnosti za ni, neboť v této vzorové knize je odpovědnost za projektovou dokumentaci přenesena na dodavatele. Ačkoliv v rámci výstavbových projektů v České republice se tato kniha používá sporadicky, tak s jejím využitím se v budoucnosti počítá. ŘSD ČR vydalo i pro tuto knihu zvláštní podmínky.³⁴ Zároveň je také důležité zmínit, že Státní fond dopravní infrastruktury pro veřejné zadavatele ve stavebnictví připravil metodiku, která se věnuje procesu zadávání veřejných zakázek pro tento typ metody výstavby.³⁵ Ve výsledku by tak v případě použití Yellow Book mělo být dílo celkově levnější, oproti postupu dle Red Book, neboť takto řešený projekt minimalizuje rizika na straně zadavatele přenesením větší části rizik na zhotovitele a umožňuje tak jeho optimalizaci.

Komunitární právní úpravu zadávání veřejných zakázek lze s ohledem na unijní právní systém rozdělit na dva segmenty, a to prameny pocházející z primárního a sekundárního práva Evropské unie.

Z hlediska primárního práva Evropské unie je základním pramenem právní úpravy Smlouva o fungování Evropské unie. Smlouva o fungování Evropské unie zadávání veřejných zakázek sice výslovně neupravuje a neobsahuje žádné konkrétní podmínky či pravidla zadávání veřejných zakázek. Smlouva o fungování Evropské unie nicméně upravuje základní obecné zásady, resp. principy, na jejichž podstatě je poté založena sekundární právní úprava Evropské unie a v návaznosti na to harmonizovaná vnitrostátní právní úprava. Mezi tyto základní obecné principy patří zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti dle čl. 18, volný pohyb služeb dle čl. 56, volný pohyb zboží dle článku 28 a volný pohyb osob a svobody usazování dle čl. 45 a 49 Smlouvy o fungování Evropské unie. S ohledem na skutečnost, že tyto základní obecné principy musí být zpracovány do sekundární právní úpravy Evropské unie a jejím prostřednictvím do harmonizované vnitrostátní právní úpravy,

---

³⁴MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY. *Smluvní podmínky pro dodávku technologických zařízení a projektování - výstavbu elektro a strojně - technologického díla a pozemních a inženýrských staveb projektovaných dodavatelem - Zvláštní podmínky (na základě žluté knihy FIDIC) [online].* Praha, 2016 [cit. 2020-04-13].

³⁵STÁTNÍ FOND DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY. *Metodika pro zadání veřejné zakázky formou Design-Build pro dopravní stavby v ČR.* Praha, 2015 [cit. 2020-04-13].

tak dopad a význam Smlouvy o fungování Evropské unie pro konkrétního zadavatele a zadávací řízení je v zásadě spíše okrajový a zanedbatelný, neboť opět pokud zadavatel bude při zadávání veřejné zakázky postupovat v souladu s harmonizovanou vnitrostátní právní úpravou, neměl by se dostat do konfliktu se Smlouvou o fungování Evropské unie.

Podstatně důležitějším komunitárním pramenem práva je v oblasti zadávání veřejných zakázek sekundární právní úprava, a to konkrétně zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady. Směrnice jsou právním nástrojem, který Evropské unii umožňuje provádění své politiky a který Evropská unie používá zejména k harmonizaci vnitrostátních právních předpisů členských států. Směrnice jsou závazné pro ty členské státy Evropské unie, kterým jsou určeny. Volba formy, způsobu a prostředků, prostřednictvím kterých členské státy naplní cíle a výsledky stanovené ve směrnicích, je vždy ponechána na volné a vlastní úvaze samotných členských států. Z toho vyplývá, že směrnice nejsou na rozdíl od nařízení, které jsou také představitelem sekundární právní úpravy komunitárního práva, na území členských států přímo použitelné. Účelem těchto směrnic však není dokonalé sjednocení právní úpravy jednotlivých členských států, ale spíše zakotvení určitých minimálních a na úrovni Evropské unie společných pravidel pro zadávání veřejných zakázek. V rámci sekundární právní úpravy se směrnice v oblasti zadávání veřejných zakázek rozdělují na dva základní druhy, a to tzv. zadávací směrnice a přezkumné směrnice.

Zadávací směrnice upravují podmínky, pravidla a procesy zadávání veřejných zakázek a z pohledu své věcné a osobní působnosti se dále dělí dle předmětu veřejné zakázky a druhů zadavatelů. Mezi aktuálně platné zadávací směrnice patří následující:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES;

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES.

Přezkumné směrnice řeší problematiku dozoru nad zadáváním veřejných zakázek. Prostřednictvím těchto směrnic je členským státům mj. uloženo, aby v rámci vnitrostátní právní úpravy stanovily podrobná pravidla výkonu dozoru na zadáváním veřejných zakázek a zajistily práva každé osobě, která má nebo měla zájem na získání určité veřejné zakázky a které v důsledku domnělého protiprávního jednání zadavatele hrozí nebo vznikla škoda. Mezi aktuálně platné přezkumné směrnice patří následující:

- Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce;
- Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek.

Nad rámec výše uvedených směrnic byla do českého právního řádu v rámci harmonizace s komunitární právní úpravou implementována také směrnice, která není podřazována pod zadávací ani přezkumné směrnice, a to Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek. Cílem této směrnice je v rámci jednotlivých členských států sjednotit pravidla a podmínky využívání elektronických faktur vystavovaných při plnění veřejných zakázek. Evropská unie měla totiž za to, že odlišné právní a technické požadavky na elektronické faktury napříč jednotlivými členskými státy

odrazují dodavatele od přeshraničního zadávání veřejných zakázek, a vytvářejí tak překážky přístupu na trh. S ohledem na skutečnost, že v budoucnu lze očekávat rostoucí používání elektronických faktur, měla Evropské unie za to, že tuto oblast je nutno upravit, aby nedocházelo ke zbytečným překážkám přeshraniční hospodářské soutěže.

Z pohledu působnosti komunitární právní úpravy tak obdobně jako v případě mezinárodní právní úpravy platí, že tato se vztahuje pouze na nadlimitní veřejné zakázky. Právní úpravu zadávání veřejných zakázek těchto hodnot nedosahujících, tj. veřejných zakázek podlimitních a malého rozsahu, ponechává Evropská unie na volném uvážení jednotlivých členských států.

Je vhodné zmínit, že oblasti zadávání veřejných zakázek se v rámci sekundární právní úpravy dotýkají také určitá nařízení. Na rozdíl od směrnice představují nařízení právní akty, které se uplatňují automaticky a jednotně ve všech členských státech, a to okamžitě po jejich vstupu v platnost, aniž by byla nutná jejich implementace do vnitrostátního právní řádu. Příkladem může být Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70. Toto nařízení neupravuje obecnou problematiku zadávání veřejných zakázek, ale týká se specifické oblasti veřejných služeb a mj. také procesu uzavírání smluv na veřejné služby spočívající v zajištění vnitrostátní nebo mezinárodní přepravy cestujících po železnici či jiným druhem drážní dopravy a po silnici.

Za nejvýznamnější a stěžejní právní předpis vnitrostátní právní úpravy lze jednoznačně označit zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů. Od vzniku České republiky byla oblast zadávání veřejných zakázek upravena celkem třemi zákony. Jako první v pořadí to byl zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, který byl nahrazen zákonem č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, a tento byl nahrazen zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. ZZVZ tak je v pořadí čtvrtým zákonným právním předpisem upravujícím na vnitrostátní úrovni tuto oblast. Schválením výše uvedených směrnic Evropské unie a Rady z roku 2014 bylo členským státům Evropské unie uloženo tyto směrnice do dvou let implementovat do vnitrostátních právních řádů. Ministerstvo pro místní

rozvoj, které plní roli gestora právní úpravy zadávání veřejných zakázek, tak namísto novelizace tehdejšího právního předpisu zvolilo cestu vytvoření zcela nového právního předpisu, který měl tyto směrnice implementovat. Dle Ministerstva pro místní rozvoj ZZVZ na jednu stranu reflektuje a transponuje směrniceovou úpravu a na druhou stranu snižuje administrativní zátěž a činí celý proces zadávání veřejných zakázek maximálně efektivním a srozumitelným pro všechny účastníky procesu zadávání veřejných zakázek.³⁶

ZZVZ je rozdělen do 15 částí a obsahuje celkem 279 paragrafů, přičemž kromě právní úpravy samotného procesu zadávání veřejných zakázek včetně přípravy zadávacích podmínek upravuje mj. oblast ochrany dodavatelů proti nesprávnému postupu zadavatele, a to včetně oblasti dozoru nad dodržováním této právní úpravy vykonávaného ze strany ÚOHS. Oblast dozoru je zde upravena jako lex specialis ve vztahu k právní úpravě obsažené v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na dynamický vývoj oblasti zadávání veřejných zakázek a četnou rozhodovací praxi v této oblasti byl i ZZVZ od nabytí své účinnosti již několikrát novelizován.

Co se týče působnosti ZZVZ z pohledu hodnoty veřejné zakázky, tak ZZVZ upravuje zadávání veřejných zakázek jak nadlimitních, přičemž tato pravidla vycházejí z komunitární právní úpravy, tak podlimitních, a to stanovením vlastních vnitrostátních pravidel, a malého rozsahu, to však pouze za pomoci obecných zásad zadávání veřejných zakázek vycházejících z komunitární právní úpravy a platných také pro nadlimitní a podlimitní veřejné zakázky.

Tabulka č. 2 – Finanční limity veřejných zakázek na stavební práce. Zdroj: ZZVZ, Nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek

Veřejná zakázka na stavební práce	Zákonná úprava VZ na stavení práce	Hodnota VZ na stavební práce
Malého rozsahu	§ 27 ZZVZ	do 6.000.000 Kč

³⁶ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2016* [online]. Portal-vz.cz, s. 3 [cit. 2020-04-13].

Podlimitní	§ 26 ZZVZ	od 6.000.000 Kč do 135.348.000 Kč
Nadlimitní	§ 25 ZZVZ	nad 135.348.000 Kč

Poznámka: Předpokládaná hodnota veřejné zakázky na stavební práce určená v Kč bez DPH.

V souvislosti s přijetím ZZVZ byly zpracovány a spolu se ZZVZ nabyly účinnosti také nové prováděcí právní předpisy, mezi které patří:

- Vyhláška č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody;
- Vyhláška č. 248/2016 Sb., o náležitostech obsahu žádosti o předchozí stanovisko k uzavření smlouvy a ke změně závazku ze smlouvy podle zákona o zadávání veřejných zakázek;
- Nařízení vlády č. 173/2016 Sb., o stanovení závazných zadávacích podmínek pro veřejné zakázky na pořízení silničních vozidel;
- Nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek;
- Vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek;
- Vyhláška č. 169/2016 Sb., o stanovení rozsahu dokumentace veřejné zakázky na stavební práce a soupisu stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr;
- Vyhláška č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele.

4. Definice veřejné zakázky a její znaky

4.1. Definice veřejné zakázky

Veřejná zakázka jako pojem není v ZZVZ definována. Na tomto závěru nemění dle názoru autora nic ani ustanovení § 2 odst. 2 ZZVZ, které stanoví, že veřejnou zakázkou je veřejná zakázka na dodávky, služby, stavební práce a koncese na služby a stavební práce. Z formalistického pohledu by sice toto základní ustanovení mohlo být považováno za jakousi definici veřejné zakázky, avšak při kritickém zhodnocení vedeném snahou identifikovat skutečné určující znaky veřejné zakázky, nelze než takovou definici zhodnotit jako definici kruhem, která výklad definovaného pojmu nijak konkrétně neobjasňuje, a proto neplní svůj základní definiční účel. Výklad pojmu veřejné zakázky přitom zaujímá zásadní roli při posouzení závaznosti postupu adresátů právních norem ZZVZ, s níž se musí každý zadavatel prvotně vypořádat, aby mohl dospět k závěru, zda je povinen při zadávání veřejné zakázky postupovat podle ZZVZ či nikoliv. Pohledem právní teorie je pak třeba pojem veřejné zakázky spojovat s posouzením věcné působnosti ZZVZ. Z tohoto důvodu lze úvodem této části kapitoly poněkud s podivem autora konstatovat, že věcná působnost ZZVZ musí být v konkrétních případech posouzena alternativním způsobem za použití jiných určujících znaků, jelikož ZZVZ účelnou definici pojmu veřejné zakázky neposkytuje.

Tabulka č. 3 – Srovnání právní úpravy definice veřejné zakázky. Zdroj: ZZVZ, ZVZ, Směrnice.

Právní úprava	Ustanovení	Definice VZ
ZZVZ	§ 2 odst. 2	<p>„Veřejnou zakázkou je veřejná zakázka na dodávky podle § 14 odst. 1 veřejná zakázka na služby podle § 14 odst. 2, veřejná zakázka na stavební práce podle § 14 odst. 3, koncese na služby podle § 174 odst. 3 nebo koncese na stavební práce podle § 174 odst. 2.“</p> <p>Obecně však veřejná zakázka není v ZZVZ definována.</p>
ZVZ	§ 7 odst. 1	<p>„Veřejnou zakázkou je zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací.“</p>
Směrnice	Čl. 2 odst. 5	<p>„Veřejnými zakázkami nebo smlouvami na veřejné zakázky se rozumějí úplatné smlouvy uzavřené písemnou formou mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli, jejichž předmětem je provedení stavebních prací, dodání výrobků nebo poskytnutí služeb.“</p>

Současná právní úprava dle ZZVZ namísto chybějící definice veřejné zakázky umožňuje identifikovat veřejnou zakázku prostřednictvím znaků a souvisejících zákonných definic, které se s pojmem veřejné zakázky esenciálně pojí. Charakterizovat veřejnou zakázku a posoudit postup zadavatele pro účely vyhodnocení, zda bude v daném případě veřejnou zakázku zadávat postupem podle ZZVZ či nikoliv, je proto třeba provést na základě analýzy znaků veřejné zakázky.

Namísto zákonné definice pojmu veřejná zakázka obsahuje ZZVZ definici pojmu zadání veřejné zakázky, což je v podstatě hlavním cílem procesu zadávání veřejné zakázky dle ZZVZ. Zadáním veřejné zakázky se podle § 2 odst. 1 ZZVZ rozumí *„uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytovat dodávky, služby nebo stavební práce“*. Zadání veřejné zakázky tak ve spojení s procesem zadávání veřejné zakázky podle ZZVZ, tj. zadávacím řízením, představuje konečný okamžik zadávacího řízení, jelikož zadávací řízení ideálně končí mj. právě uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku.³⁷ Autor v tomto kontextu poukazuje na rozdíl mezi „zadáním“ jako konečným stavem ukončujícím zadávací řízení a „zadáváním“ jakožto pojmem vyjadřujícím proces celého průběhu zadávacího řízení od jeho zahájení až po jeho ukončení.

Na základě vymezení pojmu zadání veřejné zakázky dle § 2 odst. 1 ZZVZ je následně možné identifikovat několik tradičních definičních znaků veřejné zakázky, podle nichž je možné posoudit, zda se v případě toho kterého postupu vedoucího k uzavření smlouvy jedná, resp. má jednat, o veřejnou zakázku nebo nikoliv. Tyto definiční znaky jsou vyjma vývojových nuancí dlouhodobě ustáleny a akceptovány odbornou veřejností i rozhodovací praxí. Mezi tradiční definiční znaky veřejné zakázky patří znak smlouvy, subjektů smlouvy, předmětu smlouvy a úplatnosti. Definiční znaky veřejné zakázky musí být splněny kumulativně, přičemž v opačném případě, byť by se jednalo o nesplnění jediného definičního znaku, se o veřejnou zakázku nejedná.

Tyto definiční znaky byly potvrzeny také rozhodovací praxí Krajského soudu v Brně, který konstatoval: *„Z ustanovení § 7 odst. 1 ZVZ zdejší soud obecně dovozuje znaky veřejné zakázky následovně: a) vzniká smluvní vztah mezi zadavatelem (který je vymezen v ust. § 2 ZVZ) a dodavatelem (event. dodavateli), b) předmětem veřejné*

---

³⁷ § 51 odst. 1 ZZVZ.

zakázky jsou dodávky, služby nebo stavební práce (plnění veřejné zakázky), c) zadavatel požaduje získání plnění veřejné zakázky, d) dodavatel (event. dodavatelé) poskytuje plnění veřejné zakázky, e) dodavatel za poskytnutí plnění veřejné zakázky požaduje úplatu (úplata je znakem tohoto „obchodu“) a f) zadavatel za poskytnutí plnění veřejné zakázky poskytuje dodavateli (event. dodavatelům) úplatu.“³⁸

4.1.1. Definiční znak – smlouva

Z pohledu konstrukce § 2 odst. 1 ZZVZ je za první definiční znak veřejné zakázky třeba označit znak smlouvy. Tento definiční znak se nezbytně pojí s pojmem zadání veřejné zakázky, což znamená, že k jeho naplnění dojde až na samotném konci zadávacího řízení, kdy je smlouva na veřejnou zakázku uzavřena. Na definiční znak smlouvy jsou přímo navázány další definiční znaky, a to zejména znak úplatnosti smluvního vztahu nebo znak subjektů, jež vychází ze smluvních stran, kterými musí být zadavatel a dodavatel. Proto lze považovat definiční znak smlouvy a nutnost jejího uzavření, tj. zadání veřejné zakázky ve smyslu výše uvedeném, za základní výchozí znak, na který jsou další definiční znaky přímo navázány.

Za smlouvu, resp. smluvní vůli lze s odkazem na § 1724 odst. 1 OZ považovat projev vůle smluvních stran zřídit mezi sebou závazek a řídit se obsahem smlouvy. Shodný projev vůle tak musí projevit obě smluvní strany, jelikož k uzavření smlouvy dojde okamžikem, kdy si smluvní strany vzájemně sjednají její obsah.

Konečné uzavření smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem vybraným na základě zadávacího řízení ZZVZ nijak neupravuje, a proto je postup smluvních stran při uzavření smlouvy plně podřízen OZ. To znamená, že dle pravidel OZ jsou posuzovány mnohé pro zadávací řízení zásadní právní skutečnosti jako např. okamžik uzavření smlouvy, od něhož následně začne běžet např. lhůta pro oznámení výsledku zadávacího řízení dle § 126 ZZVZ. Skutečnost, kdy se smlouva na veřejnou zakázku považuje za uzavřenou, totiž ZZVZ žádnými konkrétními pravidly neupravuje. I na základě této subsidiární aplikace pravidel OZ však mohou s ohledem na specifika zadávacího řízení nastat výkladové rozpory. Setkat se lze

---

³⁸ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.04.2013, sp. zn. 62 Af 35/2012.

dokonce např. s názorem, podle kterého k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku postačí akceptační projev vůle zadavatele vůči nabídce vybraného dodavatele. Nabídka vybraného dodavatele jako taková totiž může být i bez vlastního návrhu smlouvy považována za ofertu ve smyslu § 1731 OZ. K uzavření smlouvy proto může potenciálně dojít dříve, než dojde k (v takovém případě deklaratornímu) podpisu smlouvy oprávněnými zástupci smluvních stran. Viděno optikou praxe však vzhledem k absolutní převaze písemného uzavírání smluv na veřejné zakázky, neřkuli byly-li zadány v zadávacím řízení, bývá za okamžik zadání veřejné zakázky považován až moment podpisu smlouvy oběma smluvními stranami.

Zadávací řízení nemusí ve všech případech končit explicitně uzavřením smlouvy ve smyslu OZ. Specifický případ nastává při postupu dle § 131 a násl. ZZVZ, který vede k uzavření rámcové dohody. Předchozí ZVZ používal pojem rámcová smlouva, od čehož český zákonodárce u současného ZZVZ upustil z důvodu specifické povahy rámcové dohody, která nemusí vždy odpovídat konkrétnímu smluvnímu typu dle OZ, zatímco dohoda je v tomto směru obecným a právně nekolizním pojmem. V tomto případě však uzavření rámcové dohody není ve smyslu výše uvedené definice dle § 2 odst. 1 ZZVZ považováno za zadání veřejné zakázky, neboť uzavřením rámcové dohody nedochází k uzavření úplatného smluvního vztahu mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem, přičemž k uzavření úplatného smluvního vztahu dochází teprve až na základě rámcové dohody uzavřených dílčích smluv.

Co se týče smluvních typů smlouvy na veřejnou zakázku, není jim kladena žádná zákonná limitace. V praxi mohou být smlouvou na veřejnou zakázku smlouva kupní, smlouva o dílo, smlouva příkazní, smlouva licenční, smlouva nájemní nebo jakákoli smlouva jiného smluvního typu, pokud odpovídá všem ostatním definičním znakům veřejné zakázky. Velmi často bývají uzavírány také smlouvy nepojmenované dle § 1746 odst. 2 OZ, jelikož v sobě mohou kombinovat více smluvních typů nebo naopak z jednoho smluvního typu svojí specifičností vybočovat. Vyloučeno není ani uzavření více smluv v rámci jednoho zadávacího řízení, např. smlouvy o dílo a na toto dílo navazující smlouvy o poskytování dalších podpůrných či servisních služeb. V tomto směru se příhodně vyjádřil také Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že není rozhodující, zda a jak jsou smluvní vztahy mezi zadavatelem a dodavatelem formálně klasifikovány nebo kombinovány, ale posouzení, zda předmět smlouvy vykazuje

znaky veřejné zakázky.³⁹ Odkázat lze v tomto směru také na příhodný závěr Nejvyššího správního soudu, který konstatoval, že: *„Dále Nejvyšší správní soud plně přisvědčil závěrům krajského soudu, podle kterých je třeba posuzovat povahu daného smluvního typu bez ohledu na formální podřazení uzavřené smlouvy konkrétnímu smluvnímu typu.“*⁴⁰

Se smlouvou na veřejnou zakázku souvisí požadavek na její písemnost. Písemnost není uváděna jako definiční znak veřejné zakázky, protože ji nelze ke smlouvě na veřejnou zakázku jako takové vztahovat obecně. Důvodem tohoto závěru je znění ustanovení § 51 odst. 3 ZZVZ, které požadavek písemnosti smlouvy na veřejnou zakázku vztahuje pouze ke smlouvám uzavřeným v zadávacím řízení. Ustanovení § 51 odst. 3 ZZVZ je totiž v rámci ZZVZ systematicky zařazeno do části druhé Základní ustanovení o zadávacích řízeních, což znamená, že písemná forma musí být obligatorně splněna pouze u těch veřejných zakázek, které byly zadány v zadávacím řízení. Z uvedeného vyplývá, že zejména smlouvy na veřejné zakázky malého rozsahu, ale též např. smlouvy na veřejné zakázky zadané na základě podlimitní výjimky dle § 30 ZZVZ nebo obecné výjimky dle § 29 ZZVZ, nemusí mít dle ZZVZ nutně písemnou formu. Výsledkem zadání takové veřejné zakázky, např. veřejné zakázky malého rozsahu, by z tohoto pohledu mohla být smlouva uzavřená ústně. Takový postup by však ve většině případů zadavateli znemožnil naplnit povinnost stanovenou v § 8 odst. 2 zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů, podle kterého musí být smlouvy, na které se vztahuje povinnost uveřejnění v registru smluv, uzavřeny písemně. Podobně pak zadavatele limituje také § 12 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *„[j]e-li majetek nabýván smlouvou, musí být smlouva písemná a s projevy vůle na jedné písemnosti i v případě, že to právní předpisy nevyžadují, pokud použití písemné formy, popřípadě projevy vůle na jedné písemnosti, nevylučuje zákon anebo povaha právního jednání, popřípadě okolnosti, za kterých k němu dochází.“*

---

³⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.06.2017, sp. zn. 7 As 135/2017.

⁴⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2010, sp. zn. 8 Afs 60/2009.

4.1.2. Definiční znak – subjekty smlouvy

Definiční znak subjektů smlouvy je tvořen subjekty zadavatele a dodavatele. Oba tyto pojmy je možné prostřednictvím ZZVZ na rozdíl od smlouvy jednoznačně definovat.

Zadavatelem se dle § 4 odst. 1 a 2 ZZVZ rozumí osoba, která splňuje znaky jednoho z taxativně vyčtených druhů zadavatele. Ustanovení § 4 odst. 1 ZZVZ vymezuje tzv. veřejné zadavatele, kterými jsou Česká republika a její organizační složky, Česká národní banka, státní příspěvkové organizace, územní samosprávné celky nebo jejich příspěvkové organizace a dále jiná právnická osoba, pokud kumulativně splňuje podmínky dle § 4 odst. 1 písm. e) bodu 1 a 2 ZZVZ.

Vedle veřejného zadavatele je zadavatelem podle § 4 odst. 2 ZZVZ též osoba, která k úhradě plnění veřejné zakázky použije více než 200.000.000 Kč, nebo více než 50 % peněžních prostředků z rozpočtu veřejného zadavatele nebo rozpočtu Evropské unie, případně veřejného rozpočtu cizího státu. Tento druh zadavatele byl za předchozí právní úpravy označován jako tzv. dotovaný zadavatel.⁴¹ Pojem dotovaný zadavatel poměrně výstižně pojmenovával osoby, které k úhradě plnění dodavatelů používali především evropské nebo národní dotace, jejichž vynakládání má být s ohledem na povahu těchto prostředků podobně jako u veřejných zadavatelů právně regulováno.

Podle § 4 odst. 3 ZZVZ se za zadavatele považuje také osoba, která zadává sektorovou veřejnou zakázku ve smyslu § 151 ZZVZ při výkonu relevantní činnosti vymezené v § 153 ZZVZ, to však pouze za splnění podmínky, že relevantní činnost vykonává na základě zvláštního nebo výhradního práva podle § 152 ZZVZ, nebo nad touto osobou může jiný veřejný zadavatel přímo nebo nepřímo uplatňovat dominantní vliv. Tento druh zadavatele byl za předchozí právní úpravy označován jako tzv. sektorový zadavatel.⁴²

Za zadavatele se podle § 4 odst. 5 ZZVZ považuje konečně také jakákoliv jiná osoba, která zahájila zadávací řízení podle ZZVZ i přesto, že k tomu nebyla povinna. Taková osoba se však považuje za zadavatele pouze ve vztahu k tomuto zahájenému

---

⁴¹ § 2 odst. 3 ZVZ.

⁴² § 2 odst. 6 ZVZ.

zadávacímu řízení a do jeho ukončení, což znamená, že na takovou osobu se nevztahují povinnosti, které se vztahují k ukončenému zadávacímu řízení a které je jiný zadavatel povinen plnit až po ukončení zadávacího řízení.

Rozlišení zadavatele dle konkrétního druhu je kromě formálního označení zásadní také z pohledu postupu podle ZZVZ, neboť na jednotlivé druhy zadavatelů se vztahují pravidla stanovená v ZZVZ v různém rozsahu, intenzitě, či se k nim vážou specifické povinnosti. Jako příklad lze uvést povinnost uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku dle § 219 ZZVZ, která se vztahuje pouze na druh veřejného zadavatele, nikoliv na ostatní druhy zadavatelů.

Druhým subjektem smlouvy je vedle zadavatele dodavatel. Dodavatelem se dle § 5 ZZVZ rozumí osoba, která nabízí poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací, nebo více těchto osob společně. Za dodavatele se pak nově považuje taktéž pobočka závodu, tj. taková část závodu, která vykazuje hospodářskou a funkční samostatnost a o které podnikatel rozhodl, že bude pobočkou.⁴³ Dodavatelem může být jak fyzická podnikající osoba, tak právnická osoba. Právní forma není rozhodující, byť v některých případech jsou v souvislosti s právní formou dodavatelů stanoveny vůči dodavatelům specifické právní povinnosti zadavatele.⁴⁴

Je vhodné také uvést, že na obou smluvních stranách, tedy jak na straně zadavatele, tak dodavatele, je připuštěna pluralita subjektů. Z pohledu zadavatele se může jednat o více zadavatelů vystupujících v rámci společného zadávání dle § 7 ZZVZ nebo centralizovaného zadávání dle § 9 ZZVZ. V případě dodavatelů se pak může jednat o společenství dodavatelů figurujících v rámci zadávacího řízení a při plnění smlouvy na veřejnou zakázku např. ve formě společnosti podle § 2716 a násl. OZ.

Co se týče samotného pojmu dodavatel, je vhodné uvést, že subjekt ucházející se o veřejnou zakázku nevystupuje pod tímto pojmem po celou dobu zadávacího řízení, ale v průběhu zadávacího řízení svůj status mění, s čímž se pojí také změna, vznik či zánik práv a povinností v zadávacím řízení. Dodavatel se může v zadávacím řízení postupně stát účastníkem zadávacího řízení⁴⁵, kterým se rozumí takový dodavatel,

---

⁴³ § 503 OZ.

⁴⁴ Např. § 48 odst. 7 a 9 ZZVZ ve vztahu k dodavatel, který je akciovou společností.

⁴⁵ § 47 ZZVZ.

který vyjádří předběžný zájem, podá žádost o účast nebo nabídku, nebo zahájí jednání se zadavatelem v zadávacím řízení, nebo se může posléze stát také vybraným dodavatelem⁴⁶, kterým se rozumí takový účastník zadávacího řízení, který byl v zadávacím řízení vybrán k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.

4.1.3. Definiční znak – předmět smlouvy

Definiční znak předmět smlouvy kopíruje podstatu druhů veřejných zakázek, které se podle předmětu dělí na veřejné zakázky na dodávky, služby a stavební práce. Předmětem veřejné zakázky proto musí být poskytnutí plnění ze strany dodavatele v podobě dodávek, služeb nebo stavebních prací.⁴⁷ Druh veřejné zakázky je v různých návaznostech rozhodující pro stanovení závazného postupu zadavatele, a to např. při určení režimu veřejné zakázky, kdy limity rozhodné pro příslušný režim veřejné zakázky jsou odlišné u veřejné zakázky na dodávky a služby a veřejné zakázky na stavební práce.⁴⁸

V praxi dochází s ohledem na provázanou povahu plnění běžně k tomu, že veřejná zakázka v sobě zahrnuje více druhů a není tak jednoznačně určitelná o jaký druh veřejné zakázky se má z pohledu jejího předmětu jednat. V takovém případě se druh veřejné zakázky určí a při jejím zadávání se postupuje v souladu s pravidly platnými pro druh, který odpovídá hlavnímu předmětu takové veřejné zakázky.⁴⁹ V případě, že předmět veřejné zakázky kombinuje dodávky a služby a nejedná se o veřejnou zakázku na stavební práce, určuje se hlavní předmět podle tzv. principu těžiště, kdy je pro jeho určení rozhodující vyšší předpokládaná hodnota.⁵⁰ Pakliže tedy bude v rámci takové veřejné zakázky převažovat předpokládaná hodnota např. dodávek, jsou hlavním předmětem takové smíšené veřejné zakázky dodávky a jedná se tak pro účely ZZVZ o veřejnou zakázku na dodávky. V ostatních případech, kdy se jedná

---

⁴⁶ § 28 odst. 1 písm. h) ZZVZ.

⁴⁷ § 14 ZZVZ.

⁴⁸ Dle § 27 ZZVZ je limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu pro dodávky a služby 2 000 000 Kč, zatímco pro stavební práce 6 000 000 Kč. Podobně jsou mj. dle druhu veřejné zakázky odlišeny limity také pro nadlimitní veřejné zakázky dle nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, a tímto tedy také pro podlimitní veřejné zakázky, jakožto veřejné zakázky nedosahující limitů nadlimitní veřejné zakázky, ale přesahující limity veřejné zakázky malého rozsahu.

⁴⁹ § 15 odst. 1 ZZVZ.

⁵⁰ § 15 odst. 2 ZZVZ.

o kombinaci stavebních prací a dodávek nebo služeb, se hlavní předmět určuje podle základního účelu veřejné zakázky.⁵¹ ÚOHS v tomto směru konstatoval, že: *„Tímto základním účelem je pak nutné rozumět samotný smysl, potažmo záměr, který má být konkrétní veřejnou zakázkou z pohledu zadavatele dosažen. Pokud tedy veřejná zakázka zahrnuje na jedné straně dodávky, na straně druhé stavební práce, budou hlavním předmětem takové veřejné zakázky dodávky pouze tehdy, pokud stavební práce sice jsou nezbytné k řádnému splnění veřejné zakázky, avšak v jejich provedení nespočívá základní účel, pro nějž je poskytováno plnění dodavatele jako celek.“*⁵²

Plnění, které může být na základě smlouvy na veřejnou zakázku poskytnuto, může být velmi rozmanité. Podstatné pro splnění definičního znaku předmětu smlouvy je ovšem to, aby plnění v podobě poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací, vždy leželo jako povinnost na straně dodavatele. Z pohledu subjektu zadavatele je rozhodující pouze to, aby zadavatel byl smluvní stranou takového smluvního vztahu uzavíraného s dodavatelem, na jehož základě zadavateli vzniká nárok na poskytnutí takového plnění ze strany dodavatele, tj. zadavatel musí vystupovat v pozici objednatele, a to bez ohledu na to, kdo bude konečným beneficentem takového dodavatelem poskytovaného plnění, tj. zda přímo zadavatel nebo třetí subjekt či subjekty, např. veřejnost.

Zásadní povahu posouzení charakteru smluvního plnění a vymezení smluvních práv a povinností v celkovém kontextu smlouvy lze demonstrovat rozhodovací praxí, kdy např. Krajský soud v Brně k tomuto uvedl, že: *„Povahu smluvního vztahu z pohledu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nelze posuzovat podle formy, která je k uspokojení požadavku zadavatele po konkrétním plnění zvolena, nýbrž podle materiálního obsahu zadavatelova požadavku a faktické povahy a obsahu jednotlivých úkonů, prostřednictvím kterých má být zadavatelův požadavek uspokojen. Není podstatné, jakým kontraktačním procesem je dosaženo uspokojení zadavatelova požadavku, nýbrž co je oním požadavkem, v čem má spočívat plnění ve prospěch zadavatele a v čem má spočívat protiplnění ze strany zadavatele.“*⁵³

---

⁵¹ § 15 odst. 3 ZZVZ.

⁵² Rozhodnutí ÚOHS ze dne 25.06.2018, č. j. ÚOHS-S0163/2018/VZ-18889/2018/522/NRi.

⁵³ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.02.2011, sp. zn. 62 Ca 25/2009.

4.1.4. Definiční znak – úplatnost

Posledním definičním znakem veřejné zakázky je úplatnost smlouvy na veřejnou zakázku. Tento definiční znak navazuje především na znak předmětu smlouvy, kdy požadované plnění od dodavatele nesmí být poskytováno bezúplatně, ale jeho přijetí musí být kompenzováno protihodnotou. Protihodnota představuje nejčastěji finanční úplatu, nejsou však vyloučena ani jiná, nepeněžitá plnění. Za úplatné lze považovat také protiplnění v naturální podobě, plnění spočívající v poskytnutí protislužby, vzdání se potencionálních příjmů, zápočtu vzájemných závazků, poskytnutí jinak úplatných práv apod.⁵⁴ Z podstaty definičního znaku úplatnosti je třeba vyloučit ze smlouvy na veřejnou zakázku darovací smlouvu, pro kterou je charakteristická právě bezúplatnost.

V tomto směru je rovněž podstatné, že takové protiplnění nemusí nutně pocházet přímo od zadavatele, ale může pocházet také od třetích osob, nejčastěji např. koncových uživatelů nebo faktických příjemců plnění. Uvedené lze demonstrovat ustálenou rozhodovací praxí, kdy např. ÚOHS konstatoval, že: *„V případě dalšího pojmového znaku veřejné zakázky – úplatnosti – se jedná o úplatu zpravidla hrazenou zadavatelem, avšak nelze vyloučit ani „nepřímou“ úhradu zadavatele, a to například v případech nepeněžitého protiplnění či v případech jiných konstrukcí úplaty, kdy zadavatel rozhodne o způsobu úhrady jinými osobami, jako je tomu v šetřeném případě. [...] Je tedy zřejmé, že i v šetřeném případě jde o plnění služeb požadovaných zadavatelem za úplatu, které je nutno považovat za veřejnou zakázku, přestože úplatu na základě rozhodnutí zadavatele hradí jiné osoby.“*⁵⁵

4.2. Negativní vymezení veřejné zakázky

Posouzení, zda se v daném případě jedná o veřejnou zakázku, je třeba provést také na základě negativního vymezení pojmu zadání veřejné zakázky dle § 2 odst. 1

---

⁵⁴ V minulosti docházelo k případům, kdy zadavatel za jinak úplatná plnění (např. rekonstrukce nemovitostí) na dodavatele takového plnění převedl vlastnické právo k nemovitosti a tímto mu tedy namísto koupě poskytl jinak úplatné protiplnění v podobě převodu vlastnického práva. K tomu lze odkázat např. na rozhodnutí ÚOHS ze dne 05.11.2007, č. j. ÚOHS-S199/2007-18164/2007/540-AS, potvrzené rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 04.03.2008, č. j. ÚOHS-R213/2007/02-05035/2008/310-KK.

⁵⁵ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.06.2008, č. j. ÚOHS-S121/2008/VZ-12420/2008/510/Od.

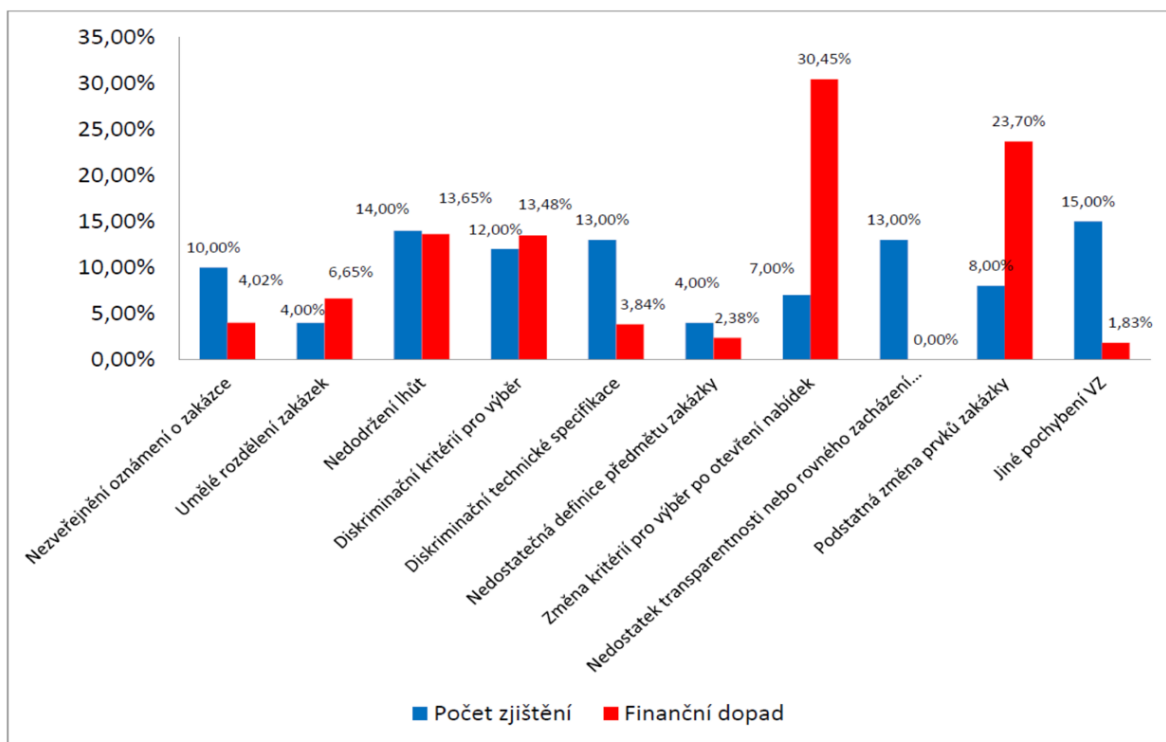
ZZVZ. Za zadání veřejné zakázky se v první řadě nepovažuje uzavření smlouvy, pokud se jí zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah. Zaměstnanecké, pracovněprávní vztahy zadavatele a jeho zaměstnanců, včetně státních zaměstnanců vykonávajících státní službu, tak nemohou být považovány za vztah mezi dodavatelem a zadavatelem, kdy jimi vykonávaná práce by měla být předmětem veřejné zakázky. Podobně ZZVZ vylučuje ze zadání veřejné zakázky uzavření smlouvy za účelem stanovení práv a povinností zadavatelů při spolupráci zadavatelů v rámci společného zadávání nebo centralizovaného zadávání nebo uzavření smluv se zadavatelem v rámci vertikální nebo horizontální spolupráce podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190 ZZVZ.

5. Zadávání veřejných zakázek

Postup, který vede k zadání veřejné zakázky, tj. k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, lze obecně nazvat jako zadávací postup či zadávací proces. Tento zadávací proces je diferencován v první řadě podle předpokládané výše výdajů, které mají být za splnění předmětu veřejné zakázky vynaloženy. Lze konstatovat, že čím více výdajů má být vynaloženo, tím přísnější zadávací proces musí zadavatel pro zadání veřejné zakázky absolvovat. Tato předpokládaná výše výdajů je terminologií ZZVZ označována jako předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Zadávací proces je dále diferencován také podle druhu zadávacího nebo výběrového řízení, tj. konkrétního procesního postupu či způsobu výběru dodavatele pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.

V rámci zadávacího procesu dochází velice často k chybám, které jsou pak často řešeny i v rámci řízení u ÚOHS. V Grafu č. 4 jsou obecně znázorněny nejčastější pochybení při zadávání veřejných zakázek.

Graf č. 4 – Typy pochybení při zadávání veřejných zakázek. Zdroj: ISAO (informační systém Auditního orgánu ministerstva financí ČR).

5.1. Režim veřejné zakázky

Základním východiskem pro určení postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky je klasifikace veřejné zakázky do tzv. režimu veřejné zakázky. Režim veřejné zakázky je definován v § 24 ZZVZ. Dané ustanovení sice nevymezuje, co se režimem veřejné zakázky konkrétně rozumí, ale stanovuje, jakým způsobem se režim veřejné zakázky určuje. Určujícím prvkem režimu veřejné zakázky je předpokládaná hodnota veřejné zakázky, vyjma zjednodušeného režimu, pro který je určujícím prvkem předmět veřejné zakázky. Zákonná úprava identifikuje celkem tři režimy veřejné zakázky, a to podlimitní, nadlimitní a zjednodušený režim. Každému z těchto režimů je v rámci systematiky ZZVZ věnována samostatná část. Zadavatel je povinen stanovit režim veřejné zakázky před zahájením zadávání veřejné zakázky, jelikož režim zadavateli dále určuje, podle jakých zadávacích postupů je možné veřejnou zakázku v daném případě zadat.

Specifickou roli v tomto směru představují veřejné zakázky malého rozsahu, které i přesto, že pro jejich definici je určující právě předpokládaná hodnota, nejsou specifickým druhem režimu veřejné zakázky. V praxi však bývají nikoliv ojediněle mezi druhy režimů veřejných zakázek nesprávně řazeny. Veřejné zakázky malého rozsahu představují veřejné zakázky s nejnižší předpokládanou hodnotou, pro které ZZVZ nestanovuje žádná konkrétní procesní pravidla výběru dodavatele, neboť úprava takových procesních a formálních pravidel, které by bylo nutno striktně dodržovat, by mohla s ohledem na nízkou hodnotu pořizovaného plnění, a tedy jejich široký dopad, zcela paralyzovat činnost veřejnoprávních subjektů. Veřejnou zakázkou malého rozsahu se rozumí taková veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší než 2 000 000 Kč v případě veřejné zakázky na dodávky nebo na služby, nebo 6 000 000 Kč v případě veřejné zakázky na stavební práce.⁵⁶ V této souvislosti je vhodné uvést, že mezinárodní ani komunitární právo výše uvedené finanční limity veřejných zakázek malého rozsahu ani pravidla jejich zadávání nijak neupravuje a ponechává je tak zcela na vnitrostátní právní úpravě. Veřejné zakázky malého rozsahu tak představují určitou výjimku, podle které

---

⁵⁶ § 27 ZZVZ.

zadavatel není povinen je zadat v zadávacím řízení, ale je dostačující, když při jejich zadávání dodrží alespoň zadávací zásady dle § 6 ZZVZ.⁵⁷

Veřejné zakázky malého rozsahu jsou zadávány v tzv. výběrovém řízení, na které se co do pravidel postupu při zadávání veřejné zakázky uplatní pouze zadávací zásady dle § 6 ZZVZ. Tyto zadávací zásady musí být při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu vždy vykládány a aplikovány vzhledem k individuálním okolnostem každé takové veřejné zakázky. Obdobně v tomto směru konstatoval také Nejvyšší správní soud, který uvedl, že: *„zákonodárce částečným vynětím zakázek malého rozsahu z věcné působnosti zákona o veřejných zakázkách zamýšlel umožnit neformální zadávání těchto menších zakázek, aby předpisy o formalizovaném postupu zadavatelů při zadávání zcela neparalyzovaly činnost zadavatelů. Konkrétní způsob aplikace zásad transparentnosti, nediskriminace a rovného zacházení je samozřejmě vždy třeba posuzovat ve vztahu ke konkrétní zakázce. Jinak bude vypadat v případě drobné nahodilé zakázky typu zakoupení pohonných hmot do služebního automobilu během pracovní cesty, jinak v případě pořízení nových automobilů, byť jejich úhrnná hodnota v účetním období nepřesáhla hranici zakázek malého rozsahu.“*⁵⁸

Výběrová řízení na veřejné zakázky malého rozsahu se dle výše předpokládané hodnoty standardně člení na několik druhů, a to přímé zadání, tj. objednávka adresovaná konkrétnímu dodavateli, uzavřená výzva, tj. výzva k podání nabídky adresovaná konkrétnímu počtu vyzvaných dodavatelů, a otevřená výzva, tj. veřejně publikovaná výzva umožňující podat nabídku kterémukoliv potenciálnímu dodavateli.⁵⁹ Konkrétní druh výběrového řízení bývá volen podle předmětu nebo předpokládané hodnoty veřejné zakázky, požadavku na transparentnost zadávání veřejné zakázky nebo zachování principů 3E. Mnohdy však bývá druh výběrového řízení určen interními předpisy zadavatele. Relevantní okolností při volbě druhu výběrového řízení může být dále i sama osoba zadavatele. Důvodem nejméně otevřeného způsobu zadání veřejné zakázky, tj. přímého zadání, může být také ekonomická výhodnost, zejména v případě menších zadavatelů. V tomto ohledu lze

---

⁵⁷ § 31 ZZVZ.

⁵⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.02.2017, sp. zn. 9 As 195/2015.

⁵⁹ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Metodika zadávání veřejných zakázek malého rozsahu* [online]. Portal-vz.cz, s. 1 [cit. 2020-04-13].

odkázat také na Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že: *„Při posuzování zadávání veřejných zakázek malého rozsahu je třeba vždy přihlédnout ke konkrétním okolnostem. Zadavatelé zajisté nemohou postupovat zcela libovolným způsobem bez jakékoli kontroly ze strany finančních orgánů. Za současné absence bližších závazných pravidel upravujících postup při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu je nicméně třeba připustit, že zadavatelé, zejména malé obce bez profesionálního zázemí, mohou postupovat méně formalizovaným způsobem. Nelze a priori bez bližšího zkoumání vyloučit, že ekonomické zdůvodnění zadání konkrétní zakázky může být prostředkem k dosažení transparentního, rovného a nediskriminačního postupu.“*⁶⁰

Co se týče podlimitních veřejných zakázek, tak ty mohou být zadávány v tzv. podlimitním režimu. Podlimitní veřejnou zakázkou je podle § 26 odst. 1 ZZVZ taková veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota přesahuje limity veřejné zakázky malého rozsahu a zároveň nedosahuje limitů veřejné zakázky nadlimitní.⁶¹ Vedle podlimitního režimu může být podlimitní veřejná zakázka zadávána také v nadlimitním režimu, avšak pokud si tento přísnější režim zadavatel dobrovolně zvolí, musí jej ve vztahu k zadávané veřejné zakázce dodržet po celou dobu jejího zadávání. Naopak zase platí, že zadávat podlimitní veřejnou zakázkou dle mírnějších pravidel, tj. jako veřejnou zakázku malého rozsahu, možné není.

Při zadávání podlimitních veřejných zakázek lze kromě obecných výjimek dle § 29 ZZVZ, které jsou aplikovatelné i pro nadlimitní veřejné zakázky, uplatnit navíc také výjimky pro podlimitní veřejné zakázky dle § 30 ZZVZ, jsou-li pro to splněny podmínky. V takovém případě zadavatel není povinen postupovat při zadávání veřejné zakázky v zadávacím řízení.

Pro podlimitní režim platí velmi obdobná pravidla jako pro režim nadlimitní, odlišné, resp. kratší jsou především délky lhůt dle § 54 ZZVZ. Při zadávání veřejné zakázky v podlimitním režimu se na rozdíl od nadlimitního režimu neuplatní uveřejňovací povinnosti vůči Úřednímu věstníku Evropské unie. Toto je logické s ohledem na skutečnost, že mezinárodní ani komunitární právo pravidla zadávání veřejných

---

⁶⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.07.2017, sp. zn. 2 Afs 208/2016.

⁶¹ Finanční limity nadlimitních veřejných zakázek jsou stanoveny v nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek.

zakázek v podlimitním režimu nijak neupravuje a ponechává je tak zcela na vnitrostátní právní úpravě.

Shodně jako v nadlimitním režimu jsou též v podlimitním režimu veřejné zakázky zadávány v zadávacích řízeních, přičemž použitelné jsou všechny druhy zadávacích řízení jako pro nadlimitní režim. Na rozdíl od nadlimitního režimu lze v podlimitním režimu použít také zvláštní druh zadávacího řízení, kterým je zjednodušené podlimitní řízení. V případě podlimitních veřejných zakázek na dodávky a služby lze zjednodušené podlimitní řízení použít bez omezení a podmínek. V případě podlimitních veřejných zakázek na stavební práce nelze zjednodušené podlimitní řízení použít u veřejných zakázek, jejichž předpokládaná hodnota přesáhne 50.000.000 Kč.⁶² Pokud však zadavatel nebude zadávat podlimitní veřejnou zakázku ve zjednodušeném podlimitním řízení, může ji zadat v některém z ostatních druhů zadávacích řízení dle § 3 ZZVZ, a to za současného splnění obecných podmínek pro užití takového druhu zadávacího řízení, jsou-li nějaké takové podmínky v ZZVZ stanoveny, a současně dle podmínek stanovených v § 52 písm. b) ZZVZ, které částečně zmírňují pravidla či podmínky daných druhů zadávacích řízení jinak platné pro nadlimitní režim.

Nadlimitní veřejné zakázky je zadavatel povinen zadávat v nadlimitním režimu a v některém z druhů zadávacích řízení dle § 3 ZZVZ, vyjma zjednodušeného podlimitního řízení, které v nadlimitním režimu použít nelze. Nadlimitní veřejné zakázky zahrnují veřejné zakázky s nejvyšší předpokládanou hodnotou vynaložených finančních prostředků. Finanční limity, jež jsou určující pro klasifikaci veřejné zakázky, jako nadlimitní se odlišují podle druhu veřejné zakázky a druhu zadavatele. Tyto finanční limity jsou aktualizovány každé dva roky, a to na základě dohody GPA, přičemž se následně promítají do komunitární právní úpravy formou nařízení Evropské komise a následně do vnitrostátní právní úpravy formou nařízení vlády⁶³.

Co se týče zadávání nadlimitních veřejných zakázek tak je nutno konstatovat, že tyto jsou v nadlimitním režimu zadávány dle nejpřísnějších pravidel a podmínek

---

⁶² § 52 ZZVZ.

⁶³ Nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek.

stanovených v ZZVZ. Nutno je ale rovněž také konstatovat, že tyto pravidla a podmínky, stejně jako vyžadovaný formalismus, transparentnost a zajištění účinné hospodářské soutěže je i v případě nadlimitního režimu z velké míry závislé na použitém druhu zadávacího řízení.

Vedle již tradičního podlimitního a nadlimitního režimu zavedla právní úprava ZZVZ nový specifický druh režimu, kterým je zjednodušený režim.⁶⁴ Ve zjednodušeném režimu je zadavateli umožněno zadávat takové veřejné zakázky a koncese na sociální a jiné zvláštní služby, které jsou vymezeny prostřednictvím kódů hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému veřejných zakázek v příloze č. 4 ZZVZ. Jedná se např. o služby v oblasti zdravotní péče a sociální péče, právní služby, služby související s vězením, služby v oblasti veřejné bezpečnosti a záchranné služby, hotelové a restaurační služby či poštovní služby apod.⁶⁵ Z uvedeného je tedy evidentní, že na rozdíl od nadlimitního a podlimitního režimu je pro zjednodušený režim rozhodující nikoliv výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky, ale její předmět.

Pro využití zjednodušeného režimu je upraven také specifický druh zadávacího řízení, a to řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu.⁶⁶ Typickým znakem zadávání ve zjednodušeném režimu je to, že samotný průběh tohoto zadávacího řízení určuje zadavatel, a to s ohledem na své potřeby, specifika a s ohledem na specifika požadovaného plnění. Ačkoliv ustanovení § 129 ZZVZ výslovně stanovuje, že předmětné služby zadavatel zadává ve zjednodušeném režimu, tak toto nevyklučuje možnost zvolit pro zadání takových služeb postup v jiném režimu, tj. podlimitním nebo nadlimitním. Současně tímto není vyloučena ani možnost použití obecných výjimek podle § 29 ZZVZ, výjimek pro podlimitní veřejné zakázky podle § 30 ZZVZ či výjimku pro veřejné zakázky malého rozsahu podle § 31 ZZVZ, jsou-li pro to splněny podmínky. Co se však týče míry regulace, tak zjednodušený režim je režimem s nejnižší mírou regulace, který poskytuje zadavatelům u vybraných služeb

---

⁶⁴ § 129 ZZVZ.

⁶⁵ Příloha č. 4 ZZVZ.

⁶⁶ § 3 písm. i) ZZVZ.

větší míru volnosti při nastavení zadávacích podmínek a celkovém postupu v zadávacím řízení.⁶⁷

5.2. Druhy zadávacích řízení

Jak již bylo uvedeno, zákonná definice zadávacího řízení není v českém právním řádu zakotvena. Ze své podstaty se jedná o právními předpisy upravený a závazný procesní postup zadavatele, jehož účelem a cílem je, až na určité výjimky v podobě zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody nebo zavedení dynamického nákupního systému, zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 odst. 1 ZZVZ.

Oproti předchozí právní úpravě zákonodárce zakotvil v § 2 odst. 3 ZZVZ výslovnou povinnost zadat veřejnou zakázku, tj. uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, v zadávacím řízení postupem podle ZZVZ, s výjimkou případů, kdy ZZVZ stanoví v určitých případech výslovně jinak. Těmito případy jsou např. výjimky vymezené v § 29 až 31 ZZVZ, které upravují určité situace, předměty plnění či podmínky, za jejichž vzniku, existence či splnění není zadavatel povinen veřejnou zakázku zadat v zadávacím řízení. Zákonodárce upravil celkem tři kategorie výjimek, a to obecné výjimky podle § 29 ZZVZ aplikovatelné bez ohledu na předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, výjimky pro podlimitní veřejné zakázky podle § 30 ZZVZ a výjimku pro veřejné zakázky malého rozsahu podle § 31 ZZVZ.

Ustanovení § 2 odst. 3 ZZVZ kromě zakotvení povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení a nepřímého odkazu na výjimky z této povinnosti upravuje výslovně také případy, kdy veřejná zakázka sice není formálně vzato zadávána v zadávacím řízení, ale jiným zvláštním postupem, který se dle nevyvratitelné právní domněnky za postup v zadávacím řízení považuje. Těmito případy jsou zadání veřejné zakázky na základě rámcové dohody, v zavedeném dynamickém nákupním systému a pořízení prostřednictvím institutu centralizovaného zadávání dle § 9 ZZVZ.

Zákonodárce taxativně upravil celkem devět druhů zadávacích řízení, a to zjednodušené podlimitní řízení, otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním, jednací řízení bez uveřejnění, řízení se soutěžním dialogem, řízení

---

⁶⁷ Viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 06.08.2018, č. j. ÚOHS-S0217/2018/VZ-22905/2018/533/HKu.

o inovačním partnerství, koncesní řízení a řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu.⁶⁸

Výlučně pro podlimitní veřejné zakázky je určeno zjednodušené podlimitní řízení. Výlučně pro veřejné zakázky zadávané ve zjednodušeném režimu je určeno řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu. Použití ostatních druhů zadávacích řízení není z pohledu režimu veřejné zakázky limitováno.⁶⁹ Zadavatel volí konkrétní druh zadávacího řízení zpravidla podle předmětu veřejné zakázky, procesních potřeb zadavatele v průběhu zadávacího řízení, okolností zadávání veřejné zakázky, okruhu možných účastníků zadávacího řízení apod. Obecně platí, že zadavatel volí takový druh zadávacího řízení, který v daném případě povede co nejefektivněji a nejtransparentněji k výběru nejvhodnější nabídky z co největšího okruhu dodavatelů.

Druhy zadávacích řízení se dělí mj. podle toho, zda je zadavatel může použít neomezeně bez nutnosti splnění konkrétních zákonných podmínek, anebo je jejich použití splněním konkrétních zákonných podmínek limitováno. Bez splnění jakýchkoliv podmínek lze vždy použít otevřené řízení a užší řízení, a to pro veřejné zakázky jakékoliv předpokládané hodnoty. V případě zjednodušeného podlimitního řízení je jedinou podmínkou, že se musí jednat o podlimitní veřejné zakázky. Otevřené řízení, užší řízení a zjednodušené podlimitní řízení mají z pohledu procesního společné to, že zadavateli neumožňují o podaných nabídkách s účastníky zadávacího řízení jednat. Oproti těmto nepodmíněným zadávacím řízením stojí zadávací řízení, která mohou být použita pouze za předpokladu splnění zákonných podmínek. Jedná se o jednací řízení bez uveřejnění, jednací řízení s uveřejněním, řízení se soutěžním dialogem, koncesní řízení a řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu. Jednotlivé podmínky použití těchto druhů zadávacích řízení se podstatně liší u každého z těchto druhů. Lze konstatovat, že nejpřísnější podmínky jsou stanoveny pro nejméně právními předpisy regulovaný a nejméně transparentní druh zadávacího řízení, kterým je jednací řízení bez uveřejnění.⁷⁰

---

⁶⁸ § 3 ZZVZ.

⁶⁹ § 55 ZZVZ.

⁷⁰ § 63 a násl. ZZVZ.

Naopak mírnější a v zásadě obdobné podmínky použití jsou pak stanoveny pro jednací řízení s uveřejněním⁷¹ a řízení se soutěžním dialogem⁷².

Za další rozlišovací prvek zadávacích řízení lze považovat také fázovost zadávacích řízení, dle čehož lze zadávací řízení rozdělit na jednofázová nebo vícefázová. Pro jednofázová zadávací řízení platí, že dodavatelé podávají v zadavatelem stanovené lhůtě nabídky, které zadavatel po uplynutí této lhůty posoudí, vyhodnotí a vybere dodavatele k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Mezi tyto zadávací řízení patří zjednodušené podlimitní řízení a otevřené řízení. Vícefázová zadávací řízení lze dále dělit na dvoufázová a třífázová. V případě dvoufázových zadávacích řízení se postupuje tak, že v první fázi dodavatelé podávají v zadavatelem stanovené lhůtě žádosti o účast, na základě kterých zadavatel posoudí splnění kvalifikace, přičemž do druhé fáze postoupí pouze dodavatelé, kteří prokázali splnění kvalifikace, a tito jsou v této druhé fázi vyzváni k podání nabídek, přičemž další postup je stejný jako v případě jednofázového zadávacího řízení. Představitelem tohoto typu zadávacího řízení je např. užší řízení. Třífázové zadávací řízení je obdobné dvoufázovému s tím rozdílem, že po posouzení splnění kvalifikace a před výzvou k podání nabídek jsou dodavatelé, kteří prokázali splnění kvalifikace, vyzváni nejprve k podání předběžné nabídky, o které zadavatel může s těmito účastníky zadávacího řízení dále jednat s cílem její úpravy ve prospěch zadavatele. Tímto typem zadávacího řízení je např. jednací řízení s uveřejněním.

Za další rozlišovací prvek lze považovat také míru povinností zadavatele týkajících se uveřejnění informací o zadávacím řízení, přičemž toto je spojeno také s režimem veřejné zakázky. Co se týče např. uveřejňování formulářů podle § 212 ZZVZ, tak pro zadávání podlimitních veřejných zakázek jsou závazné pouze národní formuláře odesílané do Věstníku veřejných zakázek.⁷³ Věstník veřejných zakázek slouží k uveřejňování informací o zadávacích řízeních na národní úrovni.⁷⁴ Nadlimitní veřejné zakázky vyžadují odesílání unijních formulářů uveřejňovaných jak ve Věstníku veřejných zakázek, tak v Úředním věstníku Evropské unie, který slouží

---

⁷¹ § 60 a násl. ZZVZ.

⁷² § 68 a násl. ZZVZ.

⁷³ § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ.

⁷⁴ § 225 ZZVZ.

k uveřejňování informací o zadávacích řízeních na unijní úrovni.⁷⁵ Vedle formulářů se uveřejňovací povinnosti zadavatele týkají také profilu zadavatele.⁷⁶ Na profilu zadavatele jsou povinně uveřejněny podstatné informace a dokumenty týkající se zadávacího řízení, jako např. zadávací dokumentace, vysvětlení, změny nebo doplnění zadávací dokumentace, písemná zpráva zadavatele, smlouva na veřejnou zakázku, informace o vybraném dodavateli, s nímž byla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku apod.⁷⁷ V tomto ohledu se vedle ostatních druhů zadávacích řízení vyjímá svou netransparentností především jednací řízení bez uveřejnění, na něž se vztahují uveřejňovací povinnosti v minimálním rozsahu, oproti jinak kýženému cíli postupovat při zadávání veřejných zakázek co nejtransparentněji. Toto je pak rovněž vysvětlením toho, že pro použití jednacího řízení bez uveřejnění je nutné splnit v porovnání s ostatními druhy zadávacích řízení nejpřísnější zákonné podmínky.

Každý druh zadávacího řízení má svá specifika, stanovená procesní pravidla, limity, výhody a nevýhody. Zákonná procesní pravidla jednotlivých druhů zadávacích řízení ovšem neupravují a neřeší každou situaci, k níž může při zadávání veřejné zakázky dojít, ale naopak stanovují v podstatě pouze základní rámec postupu. V oblastech a situacích zákonnými pravidly neupravených je zadavateli umožněno určit v zadávacím řízení vlastní procesní postup a pravidla. Zadavateli je tak poskytnut tvůrčí prostor pro vymezení procesu zadávacího řízení, který může zohledňovat právě jeho potřeby a možnosti. Kromě základního rámce upraveného v ZZVZ pro daný druh zadávacího řízení je zadavatel limitován tím, že jím určená pravidla a postup musí být v souladu se zadávacími zásadami dle § 6 ZZVZ.

Při volbě konkrétního druhu zadávacího řízení a následném postupu v zadávacím řízení je nutné mít na paměti ustálenou rozhodovací praxí potvrzovanou skutečnost, že výlučnou odpovědnost za zákonný průběh celého zadávacího řízení nese za všech okolností pouze zadavatel. Zadavatel je tedy po celý průběh zadávacího řízení povinen důsledně dodržovat příslušná ustanovení ZZVZ a zadávací zásady, neboť

---

⁷⁵ § 212 odst. 3 písm. b) ZZVZ.

⁷⁶ § 214 ZZVZ.

⁷⁷ Povinnosti zadavatelů související s uveřejňováním jsou dále stanoveny vyhláškou č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a o náležitostech profilu zadavatele.

zadávací řízení představuje vysoce formalizovaný proces, kde každé, byť sebemenší, pochybení může mít pro zadavatele neblahé, ba až fatální následky, spočívající např. v jeho nutném zrušení. Tyto požadavky však platí také pro dodavatele, na kterého jsou kladeny vysoké nároky zejm. v souvislosti s přípravou a podáním nabídky, příp. s jakýmkoliv dalším podáním v průběhu zadávacího řízení.⁷⁸

---

⁷⁸ Viz např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 17.12.2018, č. j. ÚOHS-S0440/2018/VZ-37585/2018/531/MKi, potvrzené rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 11.03.2019, č. j. ÚOHS-R0004/2019/VZ-07042/2019/323/MBr, nebo rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 11.06.2018, č. j. ÚOHS-R0059/2018/VZ-17279/2018/321/Edy.

6. Hodnocení nabídek

O tom, s kým bude na základě zadávacího řízení uzavřena smlouva na veřejnou zakázku, rozhoduje především hodnocení nabídek. Hodnocení nabídek lze provést pouze za předpokladu, že v zadávacím řízení budou podány minimálně dvě nabídky, které mohou být hodnoceny. Přirozeným cílem každého zadavatele je vytvořit takové zadávací podmínky, které zajistí účinnou hospodářskou soutěž a konkurenci dodavatelů, a zajistit tak možnost podání pro zadavatele co ekonomicky nejvýhodnějších nabídek. Soutěžní a konkurenční prostředí mezi dodavateli je také nezbytným předpokladem pro to, aby byly plnohodnotně využity principy 3E, tj. hospodárné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků. Na hodnocení nabídek je z tohoto důvodu kladen velký důraz, a to nejen při jeho samotném provedení, ale také při formulaci pravidel pro hodnocení nabídek v zadávací dokumentaci.

Z pohledu procesu zadávacího řízení je hodnocení nabídek prováděno v rámci fáze po podání nabídek, nicméně konkrétní okamžik provedení hodnocení nabídek se v této fázi už může v každém zadávacím řízení lišit. Záleží na volbě zadavatele, kdy hodnocení nabídek v této fázi zadávacího řízení provede, přičemž ZZVZ zadavatele v tomto nijak nelimituje, z logiky věci k tomu ale musí dojít před rozhodnutím o výběru dodavatele. Hodnocení nabídek tak může následovat až po posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, což by znamenalo, že zadavatel bude posuzovat splnění podmínek účasti v zadávacím řízení u všech účastníků zadávacího řízení. Hodnocení nabídek ale může tomuto posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení také předcházet.⁷⁹ Povinnost zadavatele uvést posloupnost těchto kroků předem v zadávací dokumentaci není stanovena, a zadavatel proto může o tomto rozhodnout až v průběhu zadávacího řízení podle konkrétního vývoje zadávacího řízení, počtu účastníků zadávacího řízení, obsáhlosti nabídek, náročnosti vyhodnocení jednotlivých kritérií hodnocení, předpokladů dalšího vývoje zadávacího řízení nebo možností zadavatele. Zadavatel je však povinen provést hodnocení nabídek v zadávacím řízení vždy, pokud má být hodnocena více než jedna nabídka, tzn. pokud je v zadávacím řízení pouze jeden účastník

---

⁷⁹ § 39 odst. 4 ZZVZ.

zadávacího řízení, není nutné nabídky hodnotit a takový účastník zadávacího řízení může být za předpokladu splnění podmínek účasti rovnou vybrán k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.⁸⁰

Nabídky jsou v souladu s § 114 ZZVZ hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti. Ekonomická výhodnost nabídek může být hodnocena podle (i) nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality včetně nákladů životního cyklu a kvality, (ii) nejnižší nabídkové ceny nebo (iii) nejnižších nákladů životního cyklu.⁸¹ Zadavatel může konkrétní podobu hodnocení ekonomické výhodnosti nabídek volit neomezeně, s výjimkou případů vymezených v § 114 odst. 3 ZZVZ, kdy nabídky nelze hodnotit pouze na základě nejnižší nabídkové ceny. Dle tohoto ustanovení zadavatel nesmí hodnotit nabídky pouze na základě nejnižší nabídkové ceny v řízení se soutěžením dialogem, v řízení o inovačním partnerství nebo v případě veřejné zakázky na služby uvedené v oddílu 71 hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému pro veřejné zakázky nebo uvedené v kategorii 1 nebo 5 přílohy č. 4 ZZVZ. Nutno upozornit, že v praxi bývají v tomto směru opomíjeny zejména projekční práce, které, pokud jsou zadávány jako veřejná zakázka na služby, nemohou být hodnoceny pouze na základě nejnižší nabídkové ceny. Naopak pokud jsou zadávány jako součást veřejné zakázky na stavební práce ve smyslu § 14 odst. 3 písm. c) ZZVZ, pak takový postup možný je, neboť se nejedná o veřejnou zakázku na služby.⁸²

Hodnocení nabídek se v zadávacím řízení provádí na základě pravidel pro hodnocení nabídek, které jsou povinnou součástí zadávacích podmínek vymezujících průběh zadávacího řízení.⁸³ Zadavatel je povinen stanovit v zadávací dokumentaci v souladu s § 115 odst. 1 ZZVZ pravidla pro hodnocení nabídek, kterými jsou a) kritéria hodnocení, b) metoda vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a c) váha nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.

---

⁸⁰ § 122 odst. 2 ZZVZ.

⁸¹ § 114 odst. 2 ZZVZ.

⁸² MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Zákaz hodnocení na základě nejnižší nabídkové ceny v případě veřejné zakázky na služby uvedené v oddílu 71 hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému podle § 114 odst. 3 písm. b)* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2020-04-13].

⁸³ § 28 odst. 1 písm. a) bod 4 ZZVZ.

6.1. Kritéria hodnocení

Dle základních ustanovení k zadávacím řízením je zadavatel povinen stanovit kritéria hodnocení tak, aby vyjadřovala objektivní a ověřitelné skutečnosti související s předmětem veřejné zakázky nebo kvalifikací dodavatele.⁸⁴

Toto ustanovení může být pro zadavatele poněkud zavádějící z důvodu, že hodnocení nabídek v nadlimitním režimu na základě kvalifikace dodavatele je výrazně omezeno pouze na hodnocení kvalifikace nebo zkušeností osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky v případě, že na úroveň plnění má významný dopad kvalita těchto osob.⁸⁵ Stanovit kritérium hodnocení na základě kvalifikace dodavatele je zadavateli umožněno pouze u zjednodušeného podlimitního řízení, ve zjednodušeném režimu a při zadávání koncese v koncesním řízení.

Kritéria hodnocení jsou tradičně dělena na kritéria, která jsou hodnotitelná na základě objektivních údajů a objektivně proveditelných metod hodnocení, a kritéria, která jsou hodnotitelná na základě subjektivního posouzení osoby, která hodnocení provádí. Zadavatel je oprávněn stanovit pouze jedno kritérium hodnocení, typicky nejnižší nabídkovou cenu, nebo může stanovit více kritérií hodnocení, pak se hovoří o tzv. vícekritériálním hodnocení. Z kvartální analýzy českého stavebnictví provedené obchodní společností CEEC Research s.r.o. vyobrazené na Obrázku č. 1, lze zjistit, jak kritéria u veřejných zakázek působí na výslednou kvalitu díla.

Obrázek č. 1 – Jak kritéria veřejných zakázek působí na výslednou kvalitu díla? Zdroj: CEEC Research s.r.o. *Kvartální analýza českého stavebnictví – Q1/2019*.⁸⁶

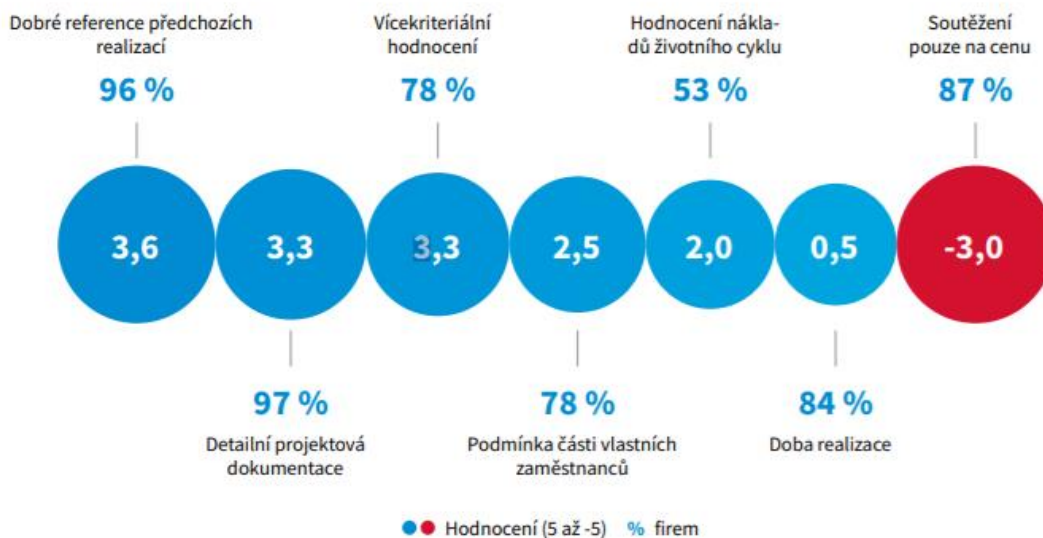
---

⁸⁴ § 39 odst. 3 ZZVZ.

⁸⁵ § 116 odst. 2 písm. e) ZZVZ.

⁸⁶ CEEC Research s.r.o. *Kvartální analýza českého stavebnictví – Q1/2019*. [online]. Praha, s. 20. [cit. 2020-04-13].

JAK KRITÉRIA VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK PŮSOBÍ NA VÝSLEDNOU KVALITU DÍLA?

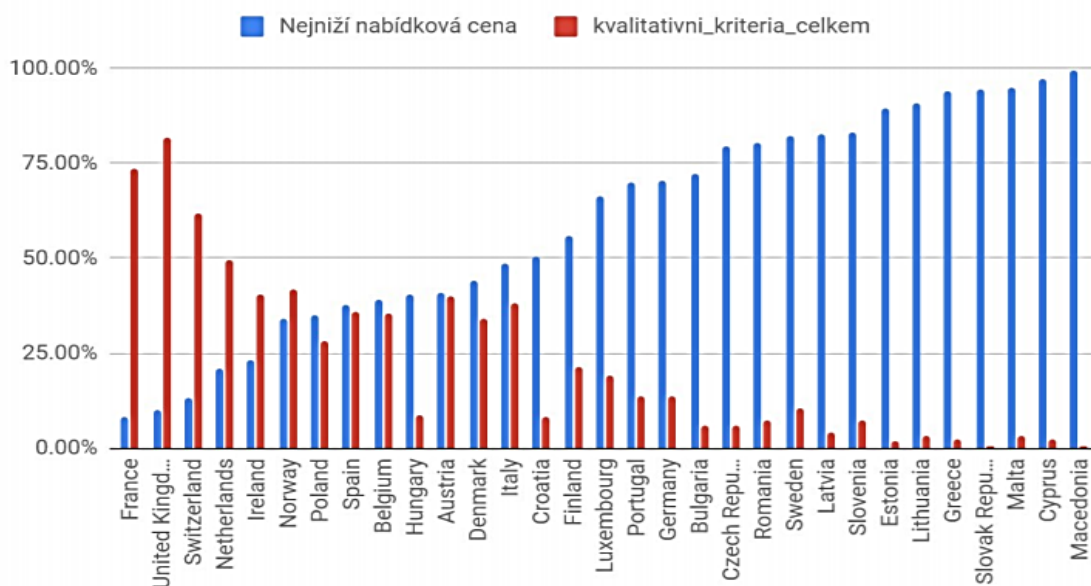

Volba kritérií hodnocení je až na určité v ZZVZ stanovené limity na úvaze zadavatele a na jeho preferencích. Na každé kritérium hodnocení jsou zejména z pohledu zachování zásady transparentnosti, případně zásady zákazu diskriminace, kladeny stejné nároky. To znamená, že zadavatel musí kritérium hodnocení formulovat tak, aby obdržel konkurenční a vzájemně porovnatelné nabídky. Dodavatelé současně musí mít dle konkrétního, srozumitelného a jednoznačného vymezení kritérií hodnocení konkrétní představu o tom, jak mají nabídky zpracovat, aby v hodnocení obstály co nejlépe. Teprve takto kvalitně zpracovaná kritéria hodnocení mohou zadavatele dovést k jednoznačnému výběru nejvhodnější nabídky. V této věci lze odkázat na Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že: *„Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje s názorem krajského soudu, že zadávací dokumentace musí být jednoznačná, jelikož musí být zcela patrné, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelná a*

jednoznačná, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota.⁸⁷

Obchodní společnost DATALAB s.r.o. vyhotovila analýzu použitých kritérií napříč různými zeměmi – tyto výsledky jsou zaznamenány v Grafu č. 5. Z tohoto grafu je zřejmé, že praxe v ostatních zemích je silně nejednotná. Například ve Francii, Velké Británii či Nizozemí je kvalitativními kritérii hodnoceno více než 50 % veřejných zakázek, zatímco například na Slovensku, v Řecku či na Kypru je více než 95 % veřejných zakázek hodnoceno na základě nejnižší nabídkové ceny. Z provedeného výzkumu dále vyplývá, že v České republice je nadstandardně využíváno kritérium nejnižší nabídkové ceny.⁸⁸

Graf č. 5 – Porovnání zemí v Tenders Electronic Daily dle využívání kritéria nejnižší cenové nabídky a kvalitativních kritérií. Zdroj: DATALAB s.r.o. Analýza: necenová kritéria při zadávání veřejných zakázek v EU.⁸⁹

⁸⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.03.2009, sp. zn. 2 Afs 86/2008.

⁸⁸ DATALAB s.r.o. *Analýza: necenová kritéria při zadávání veřejných zakázek v EU*. [online]. Praha, s. 6. [cit. 2020-04-13].

⁸⁹ DATALAB s.r.o. *Analýza: necenová kritéria při zadávání veřejných zakázek v EU*. [online]. Praha, s. 6. [cit. 2020-04-13].

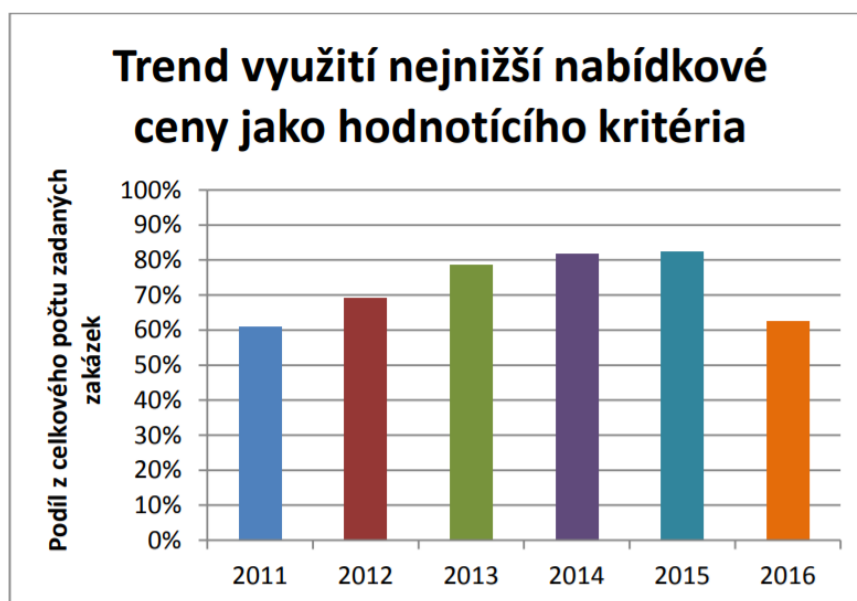
6.1.1. Nejnižší nabídková cena

Kritérium hodnocení podle nejnižší nabídkové ceny je v praxi nejpoužívanější a mezi zadavateli mnohdy nejvíce oblíbené. Důvodem je maximální transparentnost, jednoduchost a jednoznačnost hodnocení, které bývá provedeno metodou prostého seřazení nabídek podle výše nabídkových cen. Uvedené lze demonstrovat rozhodovací praxí, kdy např. ÚOHS konstatoval: *„u hodnocení nejnižší nabídkové ceny, je úkolem hodnotící komise sestavit pořadí nabídek od nejlevnější po nejdražší, přičemž se hodnotící komise nemusí dopouštět složitých výpočtů a srovnávání vlastností jednotlivých nabídek, u hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky je úkol hodnotící komise složitější, neboť vyžaduje provedení vzájemného srovnávání a vážení jednotlivých dílčích kritérií. Z hlediska srovnání obou způsobů hodnocení je pak možné za náročnější a složitější označit hodnocení pomocí ekonomické výhodnosti nabídky. Pokud se týká otázky, která nabídka má být dle jednotlivých základních hodnotících kritérií nabídkou vítěznou lze uzavřít, že za situace, kdy probíhá hodnocení podle hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny, pak vítěznou nabídkou musí být ta, která obsahuje nejnižší cenu, naproti tomu za situace, kdy probíhá hodnocení podle ekonomické výhodnosti, pak vítěznou nabídkou musí být ta, která nejlépe vyjadřuje zadavatelem definovaný vztah užitné hodnoty a ceny, tedy ta, která je pro zadavatele nejvýhodnější.“*⁹⁰ Mezi benefity hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny patří také rychlost provedení hodnocení nabídek, jednoduchost samotného zpracování popisu kritéria hodnocení v zadávací dokumentaci a popisu postupu a výsledku provedeného hodnocení ve zprávě o hodnocení nabídek.

Graf č. 6 – Trend využití nejnižší nabídkové ceny jako hodnotícího kritéria. Zdroj: Ministerstvo pro místní rozvoj – Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2016.⁹¹

⁹⁰ Rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 10.11.2016, č. j. ÚOHS-R0074/2016/VZ-45147/2016/323/EBr.

⁹¹ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2016* [online]. Portal-vz.cz, s. 27 [cit. 2020-04-13].

Na úkor těchto pozitiv stojí nezbytnost vymezit poptávaný předmět plnění veřejné zakázky natolik konkrétně, aby v důsledku takového vymezení zadavatel obdržel dostatečně kvalitní a porovnatelné plnění. V opačném případě se zadavatel vystavuje riziku, že motivace dodavatelů nabídnout co nejnižší nabídkovou cenu může jít na úkor nižší kvalitativní úrovně plnění. Kritérium nejnižší nabídkové ceny by tak měl zadavatel zvolit primárně tehdy, pokud tomu odpovídá předmět veřejné zakázky. Zadavatel by měl být především schopen plnohodnotně a dostatečně konkrétně vymezit technickou specifikaci předmětu veřejné zakázky. Jedině tak bude dosaženo, že nižší nabídková cena nebude stanovena na úkor kvality plnění veřejné zakázky, neboť minimálně požadovaná kvalita plnění veřejné zakázky bude dostatečně stanovena zadavatelem. Zároveň tímto bude dosaženo přijetí porovnatelných nabídek, které si co do kvality nabízeného plnění budou v přiměřeném rozsahu konkurovat.

Pro použití tohoto kritéria hodnocení jsou vhodné zejména hotové a standardizované výrobky, jednoduché služby a stavební práce, které nejsou toliko závislé na konkrétním a individuálním zpracování ze strany dodavatele. Zadavatel by naopak neměl kritérium hodnocení podle nejnižší nabídkové ceny stanovit jako rozhodující v případě, kdy kvalita plnění může dosahovat širokého rozptylu a zadavatel není

schopen jím požadovanou úroveň jednoznačně stanovit v zadávací dokumentaci, a přitom je pro něj kvalita plnění prioritní.

Předmětem kritéria hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny může být také cena složená z více jednotlivých dílčích cen, která pak bývá označována jako celková nabídková cena. Celková nabídková cena může být stanovena na základě součtu, příp. též násobením jednotlivých dílčích cen s požadovaným množstvím jednotlivých položek poptávaného plnění. Taková celková nabídková cena pak v zásadě odpovídá skutečně realizovanému plnění na základě uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku. Celková nabídková cena může být stanovena ale také jako tzv. cena modelová, u níž zadavatel na základě svého kvalifikovaného odhadu presumuje, jak rozsáhlé plnění bude na základě smlouvy na veřejnou zakázku čerpáno. Tento způsob stanovení celkové nabídkové ceny se využívá zejména u smluv na veřejné zakázky, u kterých není předem znám rozsah poptávaného plnění, které je zpravidla objednáváno až dle aktuálních potřeb zadavatele. Přestože v tomto případě celkové nabídkové ceny dodavatelů zadavateli neposkytují hodnoty odpovídající skutečně uhrazené ceně za plnění předmětu veřejné zakázky, tak i tento způsob stanovení celkové nabídkové ceny je v souladu se zákonnými pravidly.⁹² U těchto předem neurčených skutečných potřeb zadavatele je pak pro naplnění účelu kritéria hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny a zajištění přijetí porovnatelných nabídek vhodné zafixovat množství předpokládaného a požadovaného plnění. Kvitování tohoto postupu lze shledat, také v rozhodovací praxi, kdy např. Nejvyšší správní soud konstatoval, že: *„Zákon nevylučuje, aby nabídkovou cenou byla cena modelová určená způsobem, jak učinil zadavatel na základě určitých kritérií vymezených v zadávací dokumentaci. Na konstrukci nabídkové ceny, jak je učiněna v nyní*

---

⁹² ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k výpočtu výše kauce dle § 255 odst. 1 a 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů. [online]. Uohs.cz, s. 3 [cit. 2020-04-13]: „Ani v naposled zmiňovaném případě, kdy zadavatel v případě zadávání zakázky, jejímž předmětem jsou služby či dodávky, které budou realizovány podle skutečných potřeb zadavatele na základě garantovaných jednotkových cen, stanoví pro účely hodnocení modelový příklad rozsahu plnění, totiž nelze automaticky konstatovat, že by nebylo možno nabídkovou cenu za celou dobu plnění veřejné zakázky, resp. celkovou nabídkovou cenu zjistit. Nelze souhlasit s názorem, že modelový příklad představuje „odhad nabídkové ceny“. Modelový příklad totiž představuje odhad skutečného průběhu plnění, v případě jeho ocenění uchazečem pak odhad skutečné uhrazené ceny (který se naplní, pokud bude skutečný průběh plnění odpovídat původnímu odhadu zadavatele), z hlediska nabídkové ceny však žádným „odhadem“ není, naopak se jedná o model pro navrhovatele – z hlediska koncipování jeho nabídkové ceny – závazný. Stejně tak je závazná a jednoznačná nabídková cena stanovená na základě takového modelu.“

projednávané věci, tedy NSS neshledává nic neobvyklého ani nezákonného. Zadavatel dostatečným způsobem vymezil jednotlivé vstupy pro výpočet nabídkové ceny tak, aby mohli uchazeči podat nabídky s porovnatelnými nabídkovými cenami. Za tímto účelem stanovil zadavatel modelové údaje (zejm. předpokládaný počet vozokilometrů), čímž „zafixoval“ vstupní údaje pro výpočet nabídkové ceny tak, aby byla porovnatelná.⁹³

V rámci stanovení konkrétního kritéria hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny musí být dbáno především na to, aby bylo vymezeno v souladu se smyslem a účelem tohoto kritéria hodnocení. Přípustné by nemělo být zejm. stanovení takového kritéria hodnocení, které v konečném důsledku nezajišťuje, že zadavatel vybere nabídku, která v porovnání s nabídkami ostatních dodavatelů objektivně zaručuje nejlevnější plnění. Příkladem důrazu na účel tohoto kritéria hodnocení je zákaz dovozený rozhodovací praxí stanovit minimální výši nabídkové ceny. Zejména stanovením minimální výše nabídkové ceny by zadavatel neoprávněně zasahoval do cenotvorby dodavatelů a nedůvodně by omezoval soutěž dodavatelů pod úroveň jím stanovené minimální ceny. Pro účely zamezení příliš nízké nabídkové ceny, nemůže sloužit stanovení její minimální výše, ale ZZVZ k tomuto poskytuje institut posouzení tzv. mimořádně nízké nabídkové ceny.⁹⁴ Takovéto omezení by navíc znemožňovalo dodavatelům uplatnit jejich konkurenční výhodu. Nabídkové ceny totiž mohou odrážet řadu odlišných faktorů počínaje samotnou kalkulací nákladů a zisku, přes obchodní strategii dodavatelů až po životní cyklus výrobku, technologii výroby nebo množstevní slevy. Obdobně takto konstatoval také ÚOHS, když uvedl, že: „*Stanovení minimálních cen je tak v přímém rozporu se zvoleným základním hodnotícím kritériem, neboť neumožňuje dosažení účelu tohoto hodnotícího kritéria. V tomto ohledu je postup zadavatele netransparentní, neboť je nečitelným a vyvolává pochybnosti o způsobu hodnocení nabídek. Úřad nad rámec výše uvedeného uvádí, že postup zadavatele nelze považovat za transparentní také proto, že vyvolává pochybnosti o důvodech takového požadavku. Zvolený postup totiž poskytuje prostor pro spekulace ohledně toho, zda zadavatel nemohl určitým dodavatelům, jakož i vybranému uchazeči poskytnout výhodu v tom, že budou moci dodat část plnění*

---

⁹³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.08.2018, sp. zn. 10 As 331/2017.

⁹⁴ § 113 ZZVZ.

*veřejné zakázky za pevně stanovenou minimální cenu, ačkoliv někteří dodavatelé by byli schopni dodat požadované plnění levněji.*⁹⁵

Neoprávněným zásahem do cenotvorby dodavatelů ovšem není stanovení maximální výše nabídkové ceny, za kterou je zadavatel schopen, resp. ochoten předmět plnění veřejné zakázky pořídit. Stanovení maximální výše nabídkové ceny je přípustné a logické, neboť stejně jako soukromoprávní subjekt má volnost se rozhodnout, jaká cena je pro něj akceptovatelná, měla by být tato volnost poskytnuta i veřejnoprávním subjektům, neboť je dána prostým faktem omezeného množství finančních prostředků, které lze za daný předmět plnění vynaložit. V opačném případě by veřejnoprávní subjekty byly nuceny akceptovat jakékoliv na základě zadávacího řízení vzešlé nabídkové ceny bez ohledu na skutečnost, zda takovými finančními prostředky disponují. Nezbytné ovšem je, aby maximální nabídková cena byla v souladu s požadavkem na úplnost a transparentnost zadávacích podmínek stanovena už v zadávací dokumentaci. V této souvislosti lze odkázat na rozhodovací praxi ÚOHS, který konstatoval, že: *„Pokud zadavateli byla tedy částka, kterou mohl na veřejnou zakázku použít, známa, nic mu nebránilo v tom, aby informaci o finanční hranici (omezení) deklaroval při stanovení zadávacích podmínek. Jak vyplývá ze skutkových zjištění, zadavatel tak však neučinil. Úřad připomíná, že je to pouze zadavatel, který je odpovědný za správnost a úplnost zadávacích podmínek. Pokud tedy zadavatel nevyužil možnosti sdělit potencionálním dodavatelům maximálně přípustnou nabídkovou cenu, jde tato skutečnost plně k jeho tíži.*⁹⁶ Stanovit maximální nabídkovou cenu lze jak pro výše uvedeným způsobem určenou celkovou nabídkovou cenu, tak pro ji vytvářející jednotlivé dílčí nabídkové ceny, což bylo ze strany dodavatelů v minulosti častokrát napadáno z důvodu zásahu do cenotvorby dodavatelů. ÚOHS v této souvislosti ovšem konstatoval, že: *„Úřad tedy není názoru, že by zadavatel nepřipustně zasáhl do cenotvorby uchazečů, když stanovil maximální ceny ve vztahu k některým jednotlivým položkám, neboť zadavatel pouze stanovil, resp. vyjádřil maximální částku, kterou je ochoten za používanou službu platit, a tedy dodavatelé měli prostor v rámci tohoto limitu každou službu libovolně*

---

⁹⁵ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 03.11.2015, č. j. ÚOHS-S0582/2015/VZ-37579/2015/543/EDo, potvrzené rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 29.09.2016, č. j. ÚOHS-R372/2015/VZ-39895/2016/323/KKř.

⁹⁶ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 04.04.2017, č. j. ÚOHS-S0071/2015/VZ-11513/2017/513/EPi, potvrzené rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 30.06.2017, č. j. ÚOHS-R0075/2017/VZ-19645/2017/321/Edy.

*ocenit, avšak tak, aby celková cena za službu nepřekročila maximální zadavatelem stanovenou (akceptovatelnou) cenu.*⁹⁷

Je vhodné poukázat také na častý požadavek zadavatelů hodnotit dílčí složky nabídkové ceny, jakožto subkritéria kritéria hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny a těmto subkritériím stanovit rozdílné váhy hodnocení. Tento postup byl v minulosti hojnou rozhodovací praxí odmítán, přestože zadavatelé mnohdy z pochopitelných a objektivních důvodů tento způsob hodnocení preferovali. Negativní postoj přetrvával také za přijetí nové právní úpravy ZZVZ, která již nerozděluje základní kritéria hodnocení na nejnižší nabídkovou cenu a ekonomickou výhodnost nabídek, ale jako základní kritérium hodnocení určuje pouze ekonomickou výhodnost nabídek.⁹⁸ Zejména ÚOHS apeloval na účel kritéria hodnocení nejnižší nabídkové ceny, které musí být vždy stanoveno tak, aby garantovalo celkově nejlevnější plnění nabízené dodavatelem. Pro odlišný názorový směr lze odkázat např. na výklad smyslu kritéria hodnocení podle nejnižší nabídkové ceny při jeho rozdělení na dílčí nabídkové ceny zaujatý Krajským soudem v Brně, který judikoval, že hodnocení dílčích nabídkových cen může být v souladu s kogentními zákonnými ustanoveními, jelikož nelze apriori konstatovat, že tento způsob k hodnocení nejnižší nabídkové ceny v jejím materiálním smyslu nevede. Krajský soud v Brně k tomuto však dodává, že: *„Slučitelné ovšem nebude za situace, kdy pořadí jednotlivých nabídek bude určeno na základě propočtu poměrů nabídkových cen uchazečů vůči sobě navzájem. Taková matematická operace nevede ke stanovení jednotlivých nabídkových cen vyjádřených ve stejných měnových jednotkách, jejichž reálná hodnota není nijak deformována ve vztahu k hodnotě nominální“.*⁹⁹ Pokud by tedy zadavatel prováděl propočty poměrů jednotlivých dílčích nabídkových cen dodavatelů vůči sobě navzájem, nevedlo by toto ke zjištění skutečně nejnižší nabídkové ceny, ale pouze ke zhodnocení poměrů jednotlivých dílčích nabídkových cen dodavatelů dle jednotlivých subkritérií.

---

⁹⁷ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 04.07.2017, č. j. ÚOHS-S0194/2017/VZ-20067/2017/533/BKu.

⁹⁸ § 78 odst. 1 ZVZ.

⁹⁹ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16.08.2011, sp. zn. 62 Ca 43/2009.

Postup možného hodnocení dílčích nabídkových cen byl definitivně potvrzen až rozsudkem Nejvyššího správního soudu¹⁰⁰, jemuž předcházel rozsudek Krajského soudu v Brně¹⁰¹ vydaný na základě přezkumu postupu zadavatele, který kritérium nejnižší nabídkové ceny rozčlenil na dílčí subkritéria, z nichž každému přiřadil jinou váhu. Zadavatel zde sice nazval dílčí subkritéria cenami a označil za základní hodnotící kritérium nejnižší nabídkovou cenu, jednalo se ovšem de facto o základní hodnotící kritérium ekonomické výhodnosti nabídky. Zadavatel následně hodnotil nabídky bodovací metodou, kdy nejúspěšnější byla nabídka s nejvyšším počtem bodů. Krajský soud v této věci konstatoval, že zadavatel se dopustil v zásadě terminologického pochybení, které nelze v daném případě považovat za porušení zásady transparentnosti, jelikož vyjma použité terminologie byla pravidla pro hodnocení nabídek stanovena jednoznačně, srozumitelně a žádný dodavatel nemohl mít pochyb o tom, jakým způsobem budou nabídky hodnoceny. Tento způsob hodnocení nabídek proto shledal jako zákonný, avšak nesprávně označený jako hodnocení na základě kritéria nejnižší nabídkové ceny namísto ekonomické výhodnosti nabídek.

6.1.2. Kritéria kvality

Kritérium hodnocení dle kvality stojí jako určitý protipól vůči kritériu hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny, neboť cena od jakýchkoli kvalitativních kritérií zcela odhlíží. Kritéria kvality hrají nepostradatelnou roli při výkladu základního kritéria hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky, z něhož vyplývá, že zákonodárce neklade důraz pouze na cenu předmětu veřejné zakázky, ale apeluje také na celkovou užitnou hodnotu poptávaného plnění, která by vedle ceny měla vést k co nejvyšší celkové využitelnosti, účelnosti a rentabilitě. Kritérium kvality zadavatel volí především v případech, kdy má kvalita předmětu veřejné zakázky podstatný vliv na dosažení cíle a účelu, pro který je předmět veřejné zakázky pořizován.

Příkladem veřejné zakázky ve stavebnictví, u které bylo při hodnocení uplatněno kritérium kvality, je Simulační centrum Lékařské fakulty Masarykovy university, kdy

---

¹⁰⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.02.2018, sp. zn. 7 As 325/2017.

¹⁰¹ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 06.09.2017, sp. zn. 31 Af 2/2016.

tato stavba získala ocenění v soutěži Stavba roku 2021. Stavba je vyobrazena na Obrázku č. 2.

Obrázek č. 2 – Návrh budovy Simulačního centra Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Zdroj: Společnost IDPS s.r.o., Dostupné z: <https://www.idps.cz/cz/simu>.¹⁰²

Dalším příkladem veřejné zakázky ve stavebnictví, u které bylo při hodnocení uplatněno kritérium kvality, je Dětská léčebna se speleoterapií v Ostrově u Macochy, tato budova je vyobrazena na Obrázku č. 3.

Obrázek č. 3 – Návrh budovy Dětské léčebny se speleoterapií v Ostrově u Macochy. Zdroj: Společnost VCES a.s., Dostupné z: <https://vces.cz/2021/06/28/v-ostrove-u-macochy-zacina-vystavba-nove-detske-lecebny-se-speleoterapii/>.¹⁰³

---

¹⁰²Společnost IDPS s.r.o. Návrh budovy Simulačního centra Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Dostupné z: <https://www.idps.cz/cz/simu>

¹⁰³Společnost VCES a.s. Návrh budovy Dětské léčebny se speleoterapií v Ostrově u Macochy. Dostupné z: <https://vces.cz/2021/06/28/v-ostrove-u-macochy-zacina-vystavba-nove-detske-lecebny-se-speleoterapii/>

Zadavatel může volit kritéria kvality podle demonstrativního výčtu kritérií kvality vyjmenovaných v § 116 ZZVZ, a to a) technická úroveň, b) estetické nebo funkční vlastnosti, c) uživatelská přístupnost, d) sociální, environmentální nebo inovační aspekty, e) organizace, kvalifikace nebo zkušenost osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky v případě, že na úroveň plnění má významný dopad kvalita těchto osob, f) úroveň servisních služeb včetně technické pomoci, nebo g) podmínky a lhůta dodání nebo dokončení plnění. Tento výčet může zadavateli sloužit jako zdroj inspirace, přičemž do značné míry zrcadlí nejvíce využívaná kritéria kvality v praxi.

Platí však, že kritéria kvality musí vyjadřovat kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky.¹⁰⁴ Vázanost kritérií kvality na předmět veřejné zakázky spolu se zákonným požadavkem na to, aby podle nich byly nabídky porovnatelné a naplnění kritérií ověřitelné, tak zadavatele i přes demonstrativní výčet limitují v konkrétní volbě daných kritérií kvality a nesmí být

¹⁰⁴ § 116 odst. 1 ZZVZ.

opomenuty. Dalším limitem při volbě kritérií kvality jsou smluvní podmínky, které nesmí být předmětem hodnocení, pokud je jejich účelem utvrzení povinností dodavatele, nebo platební podmínky.¹⁰⁵ V případě veřejných zakázek zadávaných ve zjednodušeném podlimitním řízení je zadavateli umožněno stanovit i jiná kritéria kvality než ty, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky, musí být ovšem založena na objektivních skutečnostech vztahujících se k osobě dodavatele nebo k předmětu veřejné zakázky.¹⁰⁶ To je zadavateli obdobně umožněno také v případě veřejných zakázek zadávaných ve zjednodušeném režimu.

Kritéria kvality se v teorii dělí na dvě skupiny, a to kritéria subjektivně vyhodnotitelná a kritéria objektivně vyhodnotitelná. Mezi objektivně vyhodnotitelná kritéria patří kritéria objektivně měřitelná, tedy založená na vyhodnocení jakýchkoliv číselně vyjádřitelných hodnot, např. různých technických parametrů předmětu veřejné zakázky, jako je hmotnost, výkon, rychlost, spotřeba, životnost atd. Lze sem řadit také netechnické aspekty související s plněním veřejné zakázky, jako je délka záruční doby nebo realizační lhůta, obě taktéž číselně vyjádřitelné. Subjektivně hodnotitelnými kritérii kvality jsou typicky estetické vizuální vlastnosti nebo uživatelská přívětivost a komfort. Zde se při hodnocení nabídek nelze spolehnout na nezpochybnitelné číselně, případně jinak objektivně vyjádřitelné hodnoty, které zajišťují transparentnost a jednoznačnost hodnocení. Jakmile je proto kritérium kvality postaveno na posouzení neurčitých pojmů, které jsou jen velmi obtížně objektivně interpretovatelné, zadavatel musí vynaložit mnohem vyšší úsilí při vymezení předmětu kritéria hodnocení a metody hodnocení. Uvedené lze demonstrovat např. závěry Krajského soudu v Brně: *„Má-li však hodnocení probíhat na základě natolik subjektivních hodnotících postupů, že má hodnotící komise odpovídat na otázku typu „atraktivita“, „zajímavosti“ či „líbivosti“, pak musí být logicky vyšší požadavky kladeny jak na jasnost, srozumitelnost a dostatečnost pravidel samotného hodnocení, které by v zásadě měly vykazovat prvky zpětně jasné přezkoumatelného algoritmu otázek, jejichž řešení bude úkolem hodnotící komise, tak na jednoznačnost a přesnost požadavků, jež je třeba v rámci vlastní navazující*

---

¹⁰⁵ § 116 odst. 3 ZZVZ.

¹⁰⁶ § 53 odst. 6 ZZVZ.

invence dodavatelů vždy třeba dodržet (aby mohla být nabídka hodnocena příznivě).“ Jedině jasným a srozumitelným vymezením pojmů a určením metody hodnocení totiž zadavatel jednoznačně zaručí, že všechny nabídky budou v rámci takto stanoveného kritéria jednoznačně porovnatelné.“¹⁰⁷

Zadavatel při stanovení kritérií kvality v praxi čelí posouzení, zda jím zvolená kritéria kvality odpovídají pravidlům dle § 116 ZZVZ, a současně zda jsou v souladu se zadávacími zásadami, případně též pravidly dle § 36 ZZVZ. Jakákoli kritéria kvality musí být především s odkazem na zásadu transparentnosti formulovaná způsobem, který vyjadřuje nejen to, co bude hodnoceno, ale také jak to bude hodnoceno, prostřednictvím jakých parametrů nebo vlastností. To, co bude hodnoceno, nesmí být stanoveno na základě příkladných výčtů, ale tyto výčty musí být přesné a úplné.

Kritéria kvality lze navíc vyhodnotit pouze tehdy, pokud obsahují prostor pro určitou širší možností jejich naplnění. Tato škála může být v některých případech stanovena úzce, pak zadavatel při hodnocení pouze zvýhodňuje nabídku dodavatele, která daný kvalitativní požadavek splňuje. Vymezeno však může být také určité rozpětí, v rámci něhož je nabídka dodavatele adekvátně s rostoucí kvalitou zvýhodněna. Tento princip je třeba uplatnit i u subjektivních kritérií kvality, na které jsou sice co do transparentnosti jejich vymezení kladeny podobné nároky jako na kritéria objektivní, avšak ponechání určitého kvalitativního a kreativního prostoru dodavatelům představuje nutný předpoklad pro to, aby bylo co hodnotit. Přílišná konkrétnost by totiž v takovém případě mohla být kontraproduktivní a zapříčinit rozpor se zásadou zákazu diskriminace. Tento názor konstatoval i ÚOHS ve svém rozhodnutí ze dne 8. 2. 2017, č.j. ÚOHS-R238/2015/VZ-04165/2016/321/BRy, kde ÚOHS rozhodoval o veřejné zakázce zadavatele – Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, s názvem „VŠB – TUO Nová budova fakulty elektrotechniky a informatiky (viz Obrázky č. 4¹⁰⁸ Taková kritéria kvality pak sice nejsou z podstaty plně

---

¹⁰⁷ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 09.05.2013, sp. zn. 62 Af 36/2012.

¹⁰⁸ Viz rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 08.02.2017, č. j. ÚOHS-R238/2015/VZ-04165/2016/321/BRy: „Z hlediska popisu a specifikace způsobu hodnocení nabídek obsažených v zadávací dokumentaci si lze jen obtížně představit, že by došlo k ještě bližší konkretizaci bez toho, aby pak takový postup zadavatele bylo možné označit za nediskriminační případně rovný ke všem uchazečům. V případě takového subjektivního hodnotícího kritéria je vždy třeba počítat s tím, že popis hodnocení nelze dovést k naprosté konkretizaci a jasnosti, jako je tomu u hodnotících kritérií vyjádřitelných čísly, a současně i uchazeči musí být srozuměni s tím, že při hodnocení předložených vzorků bude subjektivní pocit členů hodnotící komise mít vliv na hodnocení, to však neznamená, že by bylo popřeno výše uvedené, tedy již zmiňované vysoké nároky na preciznost popisu toho co a jak bude

kvantifikovatelná, avšak to neznamená, že zadavatel je nemůže popsat a ohraničit dle svých preferencí, které by měl předem znát a následně podle nich nabídky hodnotit.¹⁰⁹

Obrázek č. 4 – Návrh nové budovy TUO fakulty elektrotechniky a informatiky. Zdroj: Fakulta elektrotechniky a informatiky. Dostupné z: <https://www.fe.i.vsb.cz/cs/o-fakulte/nova-fei-vsb-tu-ostava>.¹¹⁰

Kritéria kvality musí být vždy vymezena tak, aby se nejednalo o fiktivní, neověřitelné nebo nezjistitelné údaje, ale naopak by měly být vždy ověřitelné a prokazatelné. Tato prokazatelnost by měla být zajištěna již v nabídce dodavatele, nikoliv až v rámci konkrétního plnění. Vztah kritéria kvality k předmětu veřejné zakázky by neměl být zanedbatelný, ale měl by významně ovlivňovat účel naplnění cíle veřejné zakázky. V opačném případě by hodnotící kritérium nemělo vztah k užitné hodnotě, a naopak by mohlo svědčit o nedůvodném a neobjektivním stanovení preferencí zadavatele, které jsou v rozporu se zásadou zákazu diskriminace.¹¹¹

---

hodnoceno. Z hlediska nastavení toho, co a jak bude hodnoceno je tedy třeba, aby toto vymezení bylo dostatečně přesné a určité, avšak pouze do té míry, aby nemohlo být diskriminační či zvýhodňující některé uchazeče. Mám za to, že pokud by zadavatel přistoupil k ještě větší konkretizaci, mohlo by být jeho jednání posouzeno nikoliv jako netransparentnost ale jako diskriminace uchazečů. Takový důsledek by ovšem pro zadavatele znamenal, že ať už by při nastavení hodnocení postupoval jakkoliv, vždy by bylo možné jeho jednání označit jako porušení zákona, což však zcela jistě není žádoucí.“

¹⁰⁹ Viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 26.11.2015, č. j.: ÚOHS-S0543/2015/VZ-36015/2015/522/JKr: „Úřad připouští, že subjektivní hodnotící kritéria sice nejsou absolutně kvantifikovatelná, nicméně i v rámci nich dochází k uplatnění jistých preferencí zadavatele, které by si zadavatel měl pro jakékoli hodnotící kritérium případně subkritérium a jakékoli jiné dílčí hodnocení nabídky předem ujasnit.“

¹¹⁰Fakulta elektrotechniky a informatiky. Nová budova FEI VŠB-TU – TUO fakulta elektrotechniky a informatiky. Dostupné z: <https://www.fe.i.vsb.cz/cs/o-fakulte/nova-fei-vsb-tu-ostava/>.

¹¹¹ MINISTERSTVO FINANCÍ. *Metodika veřejného nakupování. Naplňování principů 3E v praxi veřejného zadávání* [online]. Mfcr.cz, s. 57. [cit. 2020-04-13].

6.1.3. Zahraniční reformy – Německo a Velká Británie

Lze konstatovat, že obdobné problémy, jaké jsou řešeny v České republice v oblasti veřejných stavebních investicích – nedodržení plánovaných termínů výstavby, překračování plánovaných rozpočtů či potíže s kvalitou dokončovaných děl, byly řešeny i v zahraničí. Například v Německu bývalé ministerstvo dopravy, výstavby a městského rozvoje založilo v roce 2013 Komisi pro reformu výstavby velkých projektů, Reformkommission Bau von Großprojekten. Komise měla za úkol popsat současný stav, identifikovat příčiny problémů a navrhnout opatření k nápravě. Výstupem komise byla závěrečná zpráva shrnující všechny poznatky a formulující doporučení k odstranění nedostatků.¹¹²

Komise definovala následující oblasti nedostatků:¹¹³

„Náklady na údržbu bývají často kalkulovány ještě před tím, než jsou k dispozici definitivní plány. V některých případech jsou kalkulace politicky motivovány, neberou v potaz stávající rizika a nezřídka kdy bývají nutně pod skutečnými náklady, které pravděpodobně mají být vynaloženy. Někdy také vedle neidentifikování, resp. nepřesného identifikování přání klienta a nezohlednění vyznačených charakteristik projektu na začátku přípravy k nákladným úpravám přípravných a výstavbových aktivit.

Velké projekty nejsou vždy naplánovány dostatečně detailně. Nedostatečná spolupráce mezi stranami vyústila mj. v nekompatibilní plány týkající se různých částí takového projektu. Těmto situacím může napomoci použití moderních digitálních metod, jako je např. BIM. Navíc výstavbové práce někdy začínají ještě před uzavřením plánovací a přípravné etapy.

Žádný projekt není bez rizika. Navzdory tomu se často stává, že ani klienti, ani zhotovitelé nemají vypracovaný včasný a kontinuální systém řízení rizik s preventivními opatřeními, pokud jde o alternativní zásahy, harmonogram a nákladový strop. Pokud však rizika berou v úvahu, často se neodrážejí v rozpočtu.

---

¹¹² DUFEK, Zdeněk, Jana KORYTÁROVÁ, Tomáš APELTAUER, et al. *Veřejné stavební investice*. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-322-3, s. 37.

¹¹³ Tamtéž, s. 37-39.

Často tak bývají naplněn rizika příčinou navyšování nákladů a nedodržení konečných termínů.

Kompetence na straně klienta, jakož i kompetence managementu v soukromých společnostech ne vždy odpovídají požadavkům velkých projektů. Nadto v mnoha případech organizační struktury klienta a zhotovitelů postrádají jednoznačné definice odpovědností a rozhodovacích pravomocí, informačních kanálů a konečných termínů.

Často také nedochází k provádění pravidelných a nezávislých kontrol ze strany managementu, není k dispozici systém interního ani externího urovnávání sporů. Ve vztahu k veřejnosti nebývá také dostatečně transparentní stav projektu, nákladové aspekty, rizika a konečné termíny.

Výzvy k účasti v zadávacích řízeních pro stavební zakázky bývají vydávány na základě dosud neukončené projektové přípravy a jako takové bývají pak předmětem úprav. Výstavbové zakázky se nezdědká udělují výhradně na základě nabídkové ceny. Ne vždy však platí, že nejlevnější uchazeč nabízí nejlepší hodnotu za peníze. Místo toho potenciální zhotovitelé často nabízejí cenu pod náklady s cílem využít nedostatků v projektové přípravě a následných vlastních změn ke krytí nákladů – následkem zde je zhoršení kvality a podporuje to vznik sporů ohledně dodatečných změn.

Na základě shora uvedeného byly definovány tyto body ke zlepšení situace:

- Kooperativní plánování v týmu.
- Napřed plánuj, potom stav.
- Řízení rizik a jejich podchycení v rozpočtu.
- Zákazu udělit uchazeči, který nabízí nejlepší hodnotu za peníze, ne tomu nejlevnějšímu.
- Kooperativní partnerství v rámci projektu.
- Mimosoudní urovnávání sporů.
- Povinné posouzení hodnoty za peníze.
- Jasný procesy a odpovědnosti, vytvoření center dokonalosti pro podporu investorů s menší zkušeností.

- Větší transparentnost a důkladnější kontrola.
- Použití digitálních metod – BIM."

Ve Velké Británii se touto problematikou ve stavebnictví zabýval úřad National Audit Office, který vydal v roce 2000 souhrnnou zprávu s názvem *Modernizing construction*. Tato zpráva konstatovala, že tradiční způsob výběru, kdy je veřejná zakázka zadána na základě kritéria nejnižší nabídkové ceny, vede často k nárůstu konečné ceny díla a k prodlením s termínem zhotovení. V případě nejnižší nabídkové ceny nejsou zohledněny provozní náklady v budoucnu. Shrnutí doporučení z britských reforem:¹¹⁴

Obrázek č. 5 – Shrnutí doporučení z britských reforem. Zdroj: National Audit Office. *Modernising Construction*. London, 2000.¹¹⁵

Lepší management dodavatelských řetězců ve stavebnictví – např. projektanti, subdodavatelé, speciální konzultanti, dodavatelé materiálů.

Vytvoření kultury poučení se z předchozích poznatků v rámci projektu i v rámci organizace.

Lepší evidence v oblasti BOZP.

Vytvoření dlouhodobých vztahů mezi dodavateli a zadavateli za účelem dosažení stálého zlepšování výkonu z hlediska doby dodání, množství a kvality.

Lepší integrace všech fází výstavbových projektů (projektování, plánování a výstavba) za účelem odstranění plýtvání a neefektivnosti.

Lepší výkon ve výstavbě:

- Výstavba reflektuje požadavky uživatele a odpovídá specifickým účelům.
- Náklady se snižují díky sledování nákladů životního cyklu.
- Větší jistota ohledně plánovaných nákladů a doby realizace projektu.
- Eliminace plýtvání pracovní silou a materiálem.

Partnerství mezi zadavatelem a zhotovitelem, kdy se řeší problémy společně za účelem omezení termínových skluzů a překročení plánovaných nákladů, omezení plýtvání pracovní silou a materiálem.

Při plánování a výstavbě věnovat mnohem větší pozornost potřebám koncových uživatelů.

Vzdálit se kontradiktorním vztahům mezi zadavateli a zhotoviteli.

Zkušenosti ukazují, že akceptace nejnižší nabídkové ceny neposkytuje nejlepší hodnotu za vynaložené peníze. Více pozornosti musí být věnováno nákladům a hodnotě stavby v průběhu celé životnosti a kvalitě dodavatele.

¹¹⁴ Tamtéž, s. 39-40.

¹¹⁵ National Audit Office. *Modernising CONstruction*. London, 2000. ISBN 978-01-0276-901-2, dostupné online. <https://www.ceskainfrastruktura.cz/temata/exekutivni-shrnuti-zpravy-reformni-komise/>.

6.1.4. Náklady životního cyklu

Hodnocení ekonomické efektivity díla z hlediska nákladů životního cyklu (Life Cycle Cost, LCC) je jednou z možností, jak zajistit dodržení zásady 3E. Optimalizované náklady stavebního díla dokladované hodnotou nákladů životního cyklu prokazují další významný parametr pro alokaci veřejných výdajů, a to „hodnotu za peníze“. Výpočet nákladů životního cyklu při relevantních vstupních datech, které se týkají technických parametrů staveb, jejich konstrukčních prvků a časového období vzniku nákladů s nimi souvisejících, by měl být důležitým podkladem pro rozhodování investora, projektanta a budoucího uživatele pro výběr optimální varianty technického řešení stavby, a to i s ohledem na ekologické aspekty a dlouhodobé ekonomické důsledky.¹¹⁶

Životní cyklus projektu stavby můžeme rozdělit do čtyř základních fází – fáze předinvestiční, investiční, provozní, likvidační. Kvalita provedení každé z jednotlivých fází významně ovlivňuje výslednou efektivnost celého procesu.¹¹⁷ V předinvestiční fázi se definují cíle, rozsah, specifikace a měřitelná kritéria, která určují, čeho se má dosáhnout, a způsob řešení, který povede k dosažení cílů. Vypracovávají se studie, které se mohou opakovat, upřesňovat. Závěrečným dokumentem je investiční rozhodnutí. Investiční fáze je nejpracnější a nejnákladnější. Zabývá se vypracováním plánu, řízením realizace a vlastní realizací. Dokumenty této fáze jsou výsledky průzkumů, dokumentace pro územní, stavební a kolaudační řízení včetně prováděcí dokumentace a dokumentace skutečného provedení stavby. Fáze provozu je částí nejdelší, začíná předáním stavby do užívání. Dochází k vyhodnocení plánovaných a dosažených výsledků, zejména pak nákladů na výstavbu. V průběhu využívání, používání stavby dochází k její údržbě, opravám, popř. modernizaci. Vede se provozní dokumentace, sledují se náklady a zisk. Projekt se kompletuje, analyzuje a vyhodnocuje – je vypracována závěrečná zpráva. Projekt končí fází likvidační – demolicí a následnou recyklací hmot nebo ekologickou likvidací. Fáze likvidační

---

¹¹⁶ DUFEK, Zdeněk, Jana KORYTÁROVÁ, Tomáš APELTAUER, et al. *Veřejné stavební investice*. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-322-3, s. 253.

¹¹⁷ KORYTÁROVÁ, J., DUFEK, Z., HROMÁDKA, V., VÍTKOVÁ, E. Zásada 3E při realizaci veřejných stavebních investic v právních předpisech a v praxi. *Právo a bezpečnost*, 2017. č. 1. ISSN 2336-5323.

může být nahrazena rekonstrukcí se změnou účelu stavby – novým projektem s novým stavebním a kolaudačním řízením.¹¹⁸

Náklady životního cyklu stavby tedy zahrnují náklady na její pořízení a také náklady spojené se stavbou v provozní a likvidační fázi jejího životního cyklu. Ukazatel nákladů životního cyklu patří do skupiny dynamických ukazatelů, pracuje s časovou hodnotou peněz. Znamená to, že náklady předpokládané v konkrétních následujících letech životního cyklu nelze jen sčítat, ale je nutné je převádět na jejich současné hodnoty. Přepočty nákladů v čase umožňuje metoda diskontování s využitím vhodné diskontní sazby. Hodnotu diskontní sazby lze odvodit např. od finanční diskontní sazby doporučené Evropskou komisí pro hodnocení veřejných projektů.¹¹⁹

Hodnocení nabídek lze tedy dále provést na základě hodnocení nákladů životního cyklu daného předmětu plnění. Hodnocení nabídek na základě nákladů životního cyklu zadavatelům umožňuje zohlednit v rámci hodnocení nabídek nejenom pořizovací cenu předmětu plnění veřejné zakázky, ale také další náklady celého životního cyklu jako např. provozní náklady, které mohou být v řadě případů vyšší než náklady vynaložené za samotné pořízení předmětu plnění. Tyto další náklady životního cyklu tak mohou být v řadě případů významnějším a rozhodujícím faktorem pro určení ekonomicky výhodnějšího plnění, a proto se v řadě případů jeví jako racionálnější hodnotit namísto pouhé nabídkové ceny za pořízení také další náklady s tímto předmětem plnění související. Náklady životního cyklu musí vždy zahrnovat nabídkovou cenu a dále mohou zahrnovat další náklady související s životním cyklem předmětu plnění.¹²⁰

Životním cyklem se pro účely ZZVZ rozumí všechny po sobě jdoucí nebo provázané fáze, zahrnující výzkum a vývoj, pokud mají být provedeny, výrobu, obchod a jeho podmínky, přepravu, užívání a údržbu, po celou dobu existence předmětu dodávky nebo stavby nebo poskytování služby, od získání surovin nebo vytvoření zdrojů po odstranění, likvidaci a ukončení služby nebo používání.¹²¹

---

¹¹⁸ MARKOVÁ, Leonora, KORYTÁROVÁ, Jana, NOVÝ, Martin, HROMÁDKA, Vít. *Náklady životního cyklu stavby*. 2011. Brno: Akademické nakladatelství CERM, s.r.o., 2011. ISBN: 978-80-7204-762- 8.

¹¹⁹ DUFEK, Zdeněk, Jana KORYTÁROVÁ, Tomáš APELTAUER, et al. *Veřejné stavební investice*. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-322-3, s. 254.

¹²⁰ § 117 ZZVZ.

¹²¹ § 28 odst. 1 písm. k) ZZVZ.

Z takto uvedeného vymezení životního cyklu lze dovodit, že dalšími náklady životního cyklu, které mohou být v rámci hodnocení nabídek hodnoceny, se rozumí jakékoliv náklady, které se vztahují ke kterékoliv fázi životního cyklu předmětu plnění veřejné zakázky. Zákonodárce v právní úpravě přesto demonstrativně vymezil některé základní druhy dalších nákladů životního cyklu, které lze z teoretického pohledu rozdělit na náklady interního charakteru, které souvisí přímo se zadavatelem nebo uživateli daného předmětu plnění, a náklady externího charakteru, jež souvisí s vyššími environmentálními principy. Za náklady interního charakteru lze považovat např. náklady zadavatele nebo jiných uživatelů v průběhu životního cyklu předmětu veřejné zakázky, kterými mohou být zejména ostatní pořizovací náklady, náklady související s užíváním předmětu veřejné zakázky, náklady na údržbu, nebo náklady spojené s koncem životnosti. Za náklady externího charakteru lze považovat např. náklady způsobené dopady na životní prostředí, které jsou spojeny s předmětem plnění veřejné zakázky kdykoli v průběhu jeho životního cyklu, a to v případě, že lze vyčíslit jejich peněžní hodnotu. Příkladem toto typu nákladů mohou být zejména náklady na emise skleníkových plynů nebo jiných znečišťujících látek nebo jiné náklady na zmírnění změny klimatu.¹²²

Náklady životního cyklu mohou být použity jako jediné kritérium hodnocení nebo vedle ceny mohou být použity také v kombinaci s kritérii kvality.¹²³

Pokud zadavatel zvolí hodnocení na základě nákladů životního cyklu je povinen v zadávací dokumentaci stanovit údaje, které mají účastníci zadávacího řízení ve svých nabídkách uvést, a stanovit metodu, podle které budou náklady životního cyklu stanoveny.¹²⁴

K problematice a významu hodnocení nákladů životního cyklu ÚOHS konstatoval, že: *„účelem hodnocení nákladů životního cyklu je, aby zadavatelé mohli v rámci hodnocení reflektovat i náklady na předmět plnění, které souvisejí s celým jeho životním cyklem, a nikoliv pouze náklady na jeho pořízení, když lze důvodně předpokládat, že provozní náklady na předmět plnění mohou často ve svém důsledku i převyšovat náklady na pořízení takového předmětu plnění, potažmo mohou být tyto*

---

¹²² § 117 ZZVZ.

¹²³ § 114 odst. 2 ZZVZ.

¹²⁴ § 118 ZZVZ.

*nižší pořizovací náklady často vykoupены dražšími náklady, které zadavatel bude muset dodatečně vynaložit v průběhu životního cyklu předmětu plnění. Úřad v této souvislosti dodává, že náklady životního cyklu jsou především ostatní pořizovací náklady, náklady související s užíváním předmětu veřejné zakázky, náklady na údržbu a náklady spojené s koncem životnosti.*¹²⁵

6.2. Metoda vyhodnocení

Metodou vyhodnocení se rozumí zadavatelem stanovený postup hodnocení nabídek v jednotlivých jím stanovených kritériích hodnocení. Metoda vyhodnocení se stanoví především podle kritérií hodnocení, avšak metody vyhodnocení dle jednotlivých kritérií hodnocení nejsou jakkoli definovány a jejich stanovení je tak především na samotném uvážení zadavatele. Jediným případem, kdy se právní úprava k metodě vyhodnocení vyjadřuje, je společná metoda vyhodnocení pro stanovení nákladů životního cyklu, které mohou být stanoveny nařízením vlády.¹²⁶ Metoda vyhodnocení se stanoví především s ohledem na to, zda jsou kritéria hodnocení objektivně měřitelná a číselně vyjádřitelná nebo jsou to kritéria subjektivní a číselně nevyjádřitelná. Nejčastěji se jedná o metody využívající bodovací či skokové stupnice nebo procentní váhy.

Nejjednodušší metoda vyhodnocení je dána při kritériu hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny. V takovém případě je logickou metoda prostého seřazení nabídek od nejnižší nabídkové ceny, tj. nejvíce výhodné nabídky, po nabídku s nejvyšší nabídkovou cenou, tj. nejméně výhodnou nabídku.

Zadavatel musí při stanovení konkrétní metody vyhodnocení zohlednit především zachování zadávacích zásad, zejm. zásady transparentnosti. Jedině jasným a srozumitelným stanovením metody vyhodnocení zadavatel zaručí, že všechny nabídky budou v rámci kritérií hodnocení porovnatelné a hodnocení bude provedeno transparentně. ÚOHS v této věci příhodně konstatoval, že: *„Nehledě na skutečnost, že samotné nastavení způsobu hodnocení má výrazný dopad do samotného hodnocení nabídek; jestliže zadavatel již netransparentně vymezí samotné*

---

¹²⁵ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 20.01.2017, č. j. ÚOHS-S0722/2016/VZ-02335/2017/542/PK_n.

¹²⁶ § 118 odst. 3 ZZVZ.

*hodnocení, stěží lze očekávat, že by byl schopen transparentním a přezkoumatelným způsobem provést (vy)hodnocení nabídek.*¹²⁷

V praxi může vyvstat otázka, zda jde zadavatel povinen uvést v zadávací dokumentaci metodu vyhodnocení zejména v těch případech, kdy ji lze logicky dovodit, jako v případě nejnižší nabídkové ceny. Spor může vzniknout také ohledně konkrétnosti stanovení pravidel pro hodnocení nabídek, kdy právě metoda vyhodnocení může být nedostatečně konkrétní, jasná a srozumitelná. Předmětem přezkumu bylo dokonce samotné legislativní zakotvení této povinnosti, kdy se ÚOHS jednoznačně vyjádřil tak, že zákonodárce dostal své povinnosti řádně transponovat unijní pravidla dle čl. 67 odst. 4 Směrnice, když v rámci § 115 odst. 1 písm. b) ZZVZ stanovil povinnost uvést metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích.¹²⁸

Dostatečnost, transparentnost a srozumitelnost metody vyhodnocení přitom nelze obecně definovat, jelikož se bude vždy lišit s ohledem na specifika každé veřejné zakázky. Určujícím kritériem musí být vždy posouzení, zda jsou dodavatelé obeznámeni s preferencemi zadavatele, podle kterých budou nabídky hodnoceny.¹²⁹ Pokud zadavatel sice formálně dostojí své povinnosti stanovit všechna pravidla pro hodnocení nabídek, ale zároveň nikde v zadávací dokumentaci jednoznačně a srozumitelně nestanoví, podle jakého klíče bude nabídky hodnotit, resp. nabídkám přidělovat určité body, takový popis hodnocení nemůže být dostatečný, neboť mu materiálně schází právě metoda vyhodnocení. Zadavatel musí uvést, které údaje v nabídce povedou k vyššímu bodovému zisku a které k nižšímu a podle jakých pravidel bude tyto body přidělovat. Dostatečné v tomto ohledu není např. stanovení procentní váhy dílčích kritérií hodnocení, určení rozsahu bodového hodnocení, které je možné v rámci daného dílčího kritéria hodnocení jednotlivým nabídkám přidělit a uvedení podkladů, z nichž bude zadavatel při hodnocení vycházet. Zadavatel by totiž v takovém případě nestanovil metodu vyhodnocení nabídek tak, aby bylo dodavatelům dostatečně popsáno, jaké nabízené hodnoty nebo údaje považuje zadavatel pro něj za nejpřínosnější, a které tedy následně budou hodnoceny vyšším

---

¹²⁷ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 16.01.2020, č. j. ÚOHS-S0445/2019/VZ-01763/2020/532/DKU.

¹²⁸ Rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 09.03.2018, č. j. ÚOHS-R0007/2018/VZ-07309/2018/321/Edy.

¹²⁹ Viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 31.01.2019, č. j. ÚOHS-S0502/2018/VZ-03194/2019/541/JCh: „Uchazeč má právo, aby zadavatel sdělil, co bude hodnoceno nejlépe, aby tomu přizpůsobil svou nabídku.“

bodovým ohodnocením.¹³⁰ Zjednodušeně řečeno dodavatelé musí být na základě zadávacích podmínek schopni určit nejen to, co bude hodnoceno, ale také jak to bude hodnoceno, podle jakého mechanismu, klíče, vzorce apod.¹³¹

6.3. Váha nebo jiný matematický vztah mezi kritérii

Povinnou součástí pravidel pro hodnocení nabídek završuje nezbytné stanovení váhy nebo jiného matematického vztahu mezi kritérii hodnocení. Již z pojmenování těchto dílčích pravidel hodnocení nabídek vyplývá, že jejich stanovení je pro zadavatele obligatorní pouze v případě, kdy využije více než jedno kritérium hodnocení. Váha nebo jiný matematický vztah mezi kritérii hodnocení jsou vždy určovány výhradně zadavatelem, a to s ohledem na jeho preference, potřeby a charakter poptávaného plnění. Měly by být současně obsaženy vždy v zadávacích podmínkách, které by s ohledem na zásadu transparentnosti neměly být po uplynutí lhůty pro podání nabídek měněny.¹³²

Vzhledem k možným způsobům zadávání veřejné zakázky a specifickým okolnostem každého zadávacího řízení, předmětu veřejné zakázky a preferencí zadavatele, mohou nastat případy, kdy zadavatel objektivně není schopen váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii hodnocení stanovit. Na tyto případy pak pamatuje § 115 odst. 2 ZZVZ, podle kterého zadavatel namísto konkrétní váhy nebo jiného matematického vztahu mezi kritérii určí pouze sestupné pořadí kritérií hodnocení podle významu, který jednotlivým kritériím přisuzuje. Toto pravidlo by se mělo dotýkat pouze výjimečných případů předmětu veřejných zakázek zadávaných především v zadávacích řízeních, u kterých to může být očekávatelné, jako řízení se soutěžním

---

¹³⁰ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 16.01.2020, č. j. ÚOHS-S0445/2019/VZ-01763/2020/532/DKU.

¹³¹ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 14.05.2019, č. j. ÚOHS-S0124/2019/VZ-13493/2019/521/JRo.

¹³² Rozhodující je ovšem v tomto ohledu především druh zadávacího řízení. V rozhodovací praxi SDEU lze dohledat také případy, kdy bylo přípuštěno nastavení koeficientů v souvislosti s hodnocením nabídek až po uplynutí lhůty pro podání nabídek. S tímto případem se už vypořádával také předseda ÚOHS v rozhodnutí ze dne 09.03.2018, č. j.: ÚOHS-R0007/2018/VZ-07309/2018/321/EDy: „veřejný zadavatel může po uplynutí lhůty k podávání nabídek stanovit koeficienty poměrné váhy podkritérií, která v podstatě odpovídají kritériím, s nimiž byli uchazeči předem seznámeni, jsou-li splněny tři podmínky: toto stanovení ex post zaprvé nemění kritéria pro zadání zakázky vymezená v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce, zadruhé neobsahuje prvky, které by – pokud by byly známy při sestavování nabídek – mohly toto sestavování ovlivnit, a zatřetí k němu nedošlo s přihlédnutím ke skutečnostem, jež by mohly mít na některého uchazeče diskriminační dopad (viz rozsudek ze dne 21. července 2011, Evropaiki Dynamiki v. EMSA, C-252/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:512, bod 33 a citovaná judikatura).“

dialogem případně řízení o inovačním partnerství.¹³³ Objektivním důvodem takového postupu proto nemůže být pouhá nekompetentnost a neodbornost zadavatele ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.¹³⁴

6.4. Transparentnost hodnocení nabídek

Hodnocení nabídek provedené v zadávacím řízení musí být zaznamenáno v dokumentu označovaném jako písemná zpráva o hodnocení nabídek. Písemná zpráva o hodnocení nabídek má dle § 119 odst. 2 ZZVZ své povinné náležitosti, mezi něž patří identifikace zadávacího řízení; osob, které se na hodnocení podílely; seznam hodnocených nabídek a popis hodnocení. Popis hodnocení musí dále obsahovat hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení, popis hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení, popis srovnání hodnot získaných při hodnocení v jednotlivých kritériích hodnocení a výsledek hodnocení nabídek.¹³⁵

Písemná zpráva o hodnocení nabídek je jako součást oznámení o výběru dodavatele¹³⁶ zasílána všem účastníkům zadávacího řízení.¹³⁷ Písemná zpráva o hodnocení nabídek umožňuje účastníkům zadávacího řízení, kontrolním orgánům, případně samotnému zadavateli, provádě-li hodnocení nabídek komise, posoudit zákonnost postupu při hodnocení nabídek. Z těchto důvodů je písemná zpráva o hodnocení nabídek stěžejním dokumentem v zadávacím řízení.

Obsahové náležitosti písemné zprávy o hodnocení nabídek dle § 119 odst. 2 ZZVZ definují pouze věcný obsah, nikoliv kvalitativní úroveň jednotlivých obsahových náležitostí. Kvalita, materiální obsah a podrobnost písemné zprávy o hodnocení nabídek musí proto být vždy posuzována podle zásady transparentnosti. Výklad zásady transparentnosti závisí na specifikách a okolnostech každé veřejné zakázky, proto musí být zákonný obsah písemné zprávy o hodnocení nabídek posouzen vždy

---

¹³³ DVORÁK a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-651-7, s. 693.

¹³⁴ HERMAN, Pavel, FIDLER, Vlastimil. *Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek*. 2. akt. a dopl. vyd. V Plzni: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-660-6, s. 298.

¹³⁵ § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ.

¹³⁶ Písemná zpráva o hodnocení nabídek není povinnou součástí oznámení o výběru dodavatele v případě zjednodušeného podlimitního řízení.

¹³⁷ § 123 písm. a) ZZVZ.

individuálně. To platí především v případě zaznamenání popisu hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení a popisu srovnání hodnot získaných při hodnocení v jednotlivých kritériích hodnocení dle bodu 2. a 3. § 119 odst. 2 ZZVZ. Konkrétní rozsah a podrobnost popisů se odvíjí především od počtu hodnocených nabídek, počtu a typu kritérií hodnocení a metodě hodnocení. Z písemné zprávy o hodnocení nabídek musí být především patrné, jaké aspekty byly předmětem hodnocení a jaký vliv měly na počet přidělených bodů, byly-li přidělovány. Zadavatel by tak měl za účelem zajištění zásady transparentnosti v písemné zprávě o hodnocení nabídek popsat, jaké údaje (parametry) dodavatel v rámci daného kritéria hodnocení v nabídce nabídl, jaké z těchto parametrů odpovídají preferencím zadavatele a jaké nikoliv, včetně bližšího zdůvodnění, aby bylo zpětně přezkoumatelné, že dodavatel, který obdržel v rámci konkrétního dílčího kritéria hodnocení nejvyšší počet bodů, skutečně podal nabídku s nejvýhodnějším plněním.¹³⁸

Způsob, forma a náležitosti písemné zprávy o hodnocení nabídek dále přímo závisí na kvalitě zpracování pravidel pro hodnocení nabídek. Platí, že pokud nejsou správně a v souladu se ZZVZ, tedy zejména zásadou transparentnosti, stanovena sama kritéria hodnocení a jejich popis, pak ani následně zpracovaná písemná zpráva o hodnocení nabídek, potažmo samo hodnocení nabídek, nemůže být v souladu se zásadou transparentnosti. Teprve jednoznačné¹³⁹ vymezení způsobu hodnocení nabídek v rámci dílčích kritérií hodnocení a následné hodnocení podle těchto kritérií zaručuje objektivní přezkoumání postupu zadavatele a je též nezbytným předpokladem pro to, aby hodnocení mohlo být transparentně zaznamenáno.¹⁴⁰

---

¹³⁸ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 30.01.2019 č. j. ÚOHS-S0527/2018/VZ-02992/2019 /531/MHo.

¹³⁹ Viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.06.2008, č. j. ÚOHS-S0051/2016/VZ-04415/2017/532/KSt: „Zadavatelem stanovená hodnotící kritéria musí splňovat základní charakteristické vlastnosti a to určitost, jednoznačnost, schopnost být předmětem hodnocení a nediskriminační charakter. Z každého dílčího hodnotícího kritéria musí být patrné, co se jím jednoznačně myslí, resp. co má nabídka obsahovat, aby tomuto kritériu vyhověla a mohla být hodnocena. Nedodržení těchto požadavků totiž může vést k nejednotnému pochopení významu a povahy takového kritéria a k podání nabídek, jež nejsou vzájemně srovnatelnými. Kvalita stanovení dílčích hodnotících kritérií má zpravidla přímý vliv na kvalitu provedení hodnocení nabídek.“

¹⁴⁰ Viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.06.2008, č. j. ÚOHS-S0051/2016/VZ-04415/2017/532/KSt: „Pouze v případě transparentně stanovených hodnotících kritérií lze zpětně přezkoumat, zda hodnotící komise skutečně hodnotila pouze podle hodnotících kritérií, které byly stanoveny v zadávací dokumentaci, zda provedla hodnocení všech nabídek v celém rozsahu podle všech hodnotících kritérií a subkritérií, a zda hodnotila nabídky pouze podle dílčích hodnotících kritérií, které v zadávací dokumentaci jsou uvedeny (...)“.

Závaznost zadávacích podmínek, včetně pravidel pro hodnocení nabídek, platí nejen pro dodavatele, ale také pro samotné zadavatele, kteří zadávací podmínky stanoví. V případě hodnocení nabídek není možné postupovat způsobem, který se od zadávacích podmínek odlišuje, a to např. způsobem, kdy zadavatel hodnocení provede jinak, než sám stanovil, hodnotí jiné údaje, než stanovil nebo např. od určitého aspektu hodnocení zcela upustí.

Jak již bylo v této práci naznačeno, hodnocení nabídek jako takové, a zejména pak zaznamenání hodnocení z pohledu zachování zásady transparentnosti, bývá nelehkým úkolem zadavatele především v případech, kdy jsou hodnocena subjektivní kritéria hodnocení. U nich je totiž často problematické identifikovat konkrétní údaje rozhodné pro hodnocení, zaznamenat popis hodnocení těchto údajů a srovnání hodnot získaných při hodnocení. V tomto ohledu je pak právě zásada transparentnosti stěžejním ukazatelem zákonnosti postupu zadavatele při zpracování písemné zprávy o hodnocení nabídek, neboť pouhý výčet údajů v § 119 odst. 2 psím. d) ZZVZ může být vzhledem k rozmanitosti předmětů veřejných zakázek a pravidel pro hodnocení nedostatečně konkrétní.

Výklad zásady transparentnosti lze v kontextu písemné zprávy o hodnocení nabídek zprostředkovat díky rozhodovací praxi kontrolních a dozorových orgánů. Hojně přezkoumávané jsou písemné zprávy o hodnocení nabídek při hodnocení na základě subjektivních kritérií hodnocení zaznamenaných prostřednictvím slovního popisu. Slovní popis je při tomto způsobu hodnocení podstatnou součástí písemné zprávy o hodnocení nabídek, jelikož jinak by postup zadavatele nebyl transparentní a přezkoumatelný. ÚOHS v tomto ohledu opakovaně a konstantně uvádí: *„Při hodnocení těchto tzv. kvalitativních kritérií musí hodnotící komise ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek slovně zdůvodnit počet přidělených bodů. Aby bylo celkové hodnocení nabídek transparentní s možností ověření jeho správnosti a přezkoumání výběru nejvhodnější nabídky, je třeba znát důvody, které vedly jednotlivé hodnotitele k rozdílnému bodovému hodnocení u stejného kritéria. K hodnotícím tabulkám je tedy nutné připojit i písemné zdůvodnění počtu přidělených bodů, respektive stručné slovní okomentování názoru a postupu hodnotitele,*

*případně upřesnění na základě jaké úvahy přidělil hodnotitel té které nabídce vyšší nebo nižší počet bodů.*¹⁴¹

Zásada transparentnosti a její kontrola ze strany dozorových orgánů má své limity tam, kde je hodnocení subjektivních kritérií kvality založeno na myšlenkových úvahách a názorech jednotlivých hodnotitelů. V takovém případě se rozhodovací praxe jednoznačně a konstantně shoduje na tom, že u posouzení kvality výběru dodavatele pravomoc přezkumných orgánů končí. Přezkumné orgány totiž mohou pouze posuzovat zákonný rámec hodnocení nabídek, nikoliv myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů. Úkolem dozorových orgánů není suplovat roli hodnotící komise nebo nahrazovat provedení hodnocení namísto zadavatele. V takovém případě by byla popřena podstata hodnocení založená na preferencích konkrétního zadavatele, jejichž hodnocení nemá sloužit jako objektivní přenositelné měřítko použitelné na jakéhokoli zadavatele nebo jakýkoli kontrolní orgán. Zde se proto nelze oprostít od určitého individuálního přístupu, který postup hodnocení nabídek odlišuje od exaktního a odborného posouzení provedeného např. soudními znalci.¹⁴²

6.5. Zpoždění výstavby – námitkové řízení

Při realizaci velkých stavebních projektů často dochází v rámci řízení na veřejnou zakázku ke zpoždění zahájení výstavby těchto staveb z důvodu uplatnění námitek u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže třetí stranou.

Jedním ze stavebních projektů, jehož výstavba byla pozdržena z důvodu uplatnění námitek je výstavba Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje – „II/385 Čebín obchvat“. Záměrem tohoto stavebního projektu byla výstavba silnice II/385 jihozápadně od obce Čebín v délce cca 4,1 km. Na začátku této stavby je navržena okružní křižovatka průměru D+ 51 m, umožňující výhledové napojení na novou trasu dálnice D43. Součástí stavby mají být čtyři mostní objekty.

---

¹⁴¹ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.03.2010, č. j. ÚOHS-S358/2009/VZ-2395/2010/530/SWa.

¹⁴² Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.03.2004, sp. zn. 2 A 9/2002, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.06.2007, sp. zn. 5 Afs 6/2007, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30.06.2005, sp. zn. 31 Ca 69/2004.

V řešeném případě Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje – zadavatel, zadal v otevřeném zadávacím řízení veřejnou zakázku s názvem „II/385 Čebín obchvat“, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 2. 2021 pod ev. č. Z2021-005710, ve znění následujících oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 2. 2021 pod ev. č. 2021/S 031-076215, ve znění dodatečných informací (dále jen „veřejná zakázka“). Dne 27. 5. 2021 zadavatel rozhodl o výběru dodavatele – Metrostav Infrastructure a.s. Následně dne 14. 6. 2021 zadavatel obdržel námitky jednoho z účastníků zadávacího řízení, a to obchodní společnosti EUROVIA CS, a.s., které směřovaly proti „Oznámení o výběru dodavatele ze dne 30. 5. 2021, rozhodnutí o výběru dodavatele, posouzení splnění podmínek účasti Vybraného dodavatele v Zadávacím řízení, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny v nabídce Vybraného dodavatele, a všem souvisejícím a následným úkonům Zadavatele“.¹⁴³ Rozhodnutím o námitkách ze dne 24. 6. 2021, které bylo navrhovateli doručeno dne 25. 6. 2021 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“) zadavatel výše uvedené námitky navrhovatele odmítl. Obchodní společnost EUROVIA CS, a.s., však nepovažovala rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, a z tohoto důvodu tedy dne 7. 7. 2021 podala návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Obchodní společnost EUROVIA CS, a.s., se v tomto řízení domáhala mj. zrušení výběru Metrostav Infrastructure a.s., jako vybraného dodavatele, a to z důvodu údajného neprokázání technické kvalifikace a dále pak byl napadán postup zadavatele při posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny u tohoto vybraného dodavatele. ÚOHS ve svém rozhodnutí ze dne 7. 10. 2021, č.j. ÚOHS-33784/2021/500/Alv konstatoval, že Metrostav Infrastructure a.s., splnil podmínky pro účast v zadávacím řízení, když prokázal technickou kvalifikaci prostřednictvím referenčních zakázek realizovaných Divizí 4, jež byla částí závodu společnosti Metrostav a.s. a která byla následně odprodána právě společnosti Metrostav Infrastructure a.s. Podle ÚOHS prokázal účastník řízení Metrostav Infrastructure a.s., prostřednictvím rozsáhlého souboru dokumentů, že někdejší Divize 4 tvrzené referenční zakázky skutečně realizovala. ÚOHS v průběhu řízení zjistil, že došlo k faktickému převodu odpovídajícího realizačního zázemí někdejší Divize 4 do

---

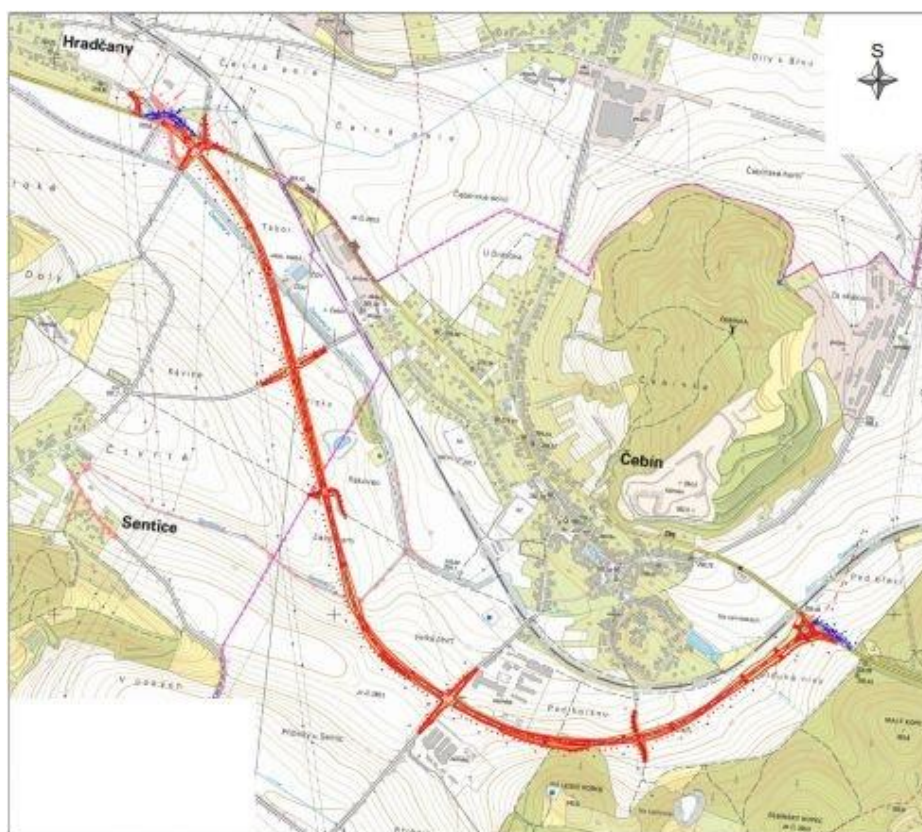
¹⁴³ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 7. 10. 2021, č.j. ÚOHS-33784/2021/500/Alv

Metrostav Infrastructure a.s. Dále pak ÚOHS v rozhodnutí uvedl, že neshledal, že by zadavatel porušil zákon při posouzení možné mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele.

S tímto závěrem ÚOHS se však obchodní společnost EUROVIA CS, a.s., neztotožnila a proti uvedenému rozhodnutí podala dne 21. 10. 2021 rozklad. ÚOHS podaný rozklad posoudil a svým druhostupňovým rozhodnutím ze dne 20. 12. 2021, č.j. ÚOHS-42257/2021/163/PBI, rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Ačkoli tedy došlo díky námitkovému řízení a následnému řízení u ÚOHS ke zdržení výstavby obchvatu Čebína téměř o půl roku, tak i nadále platí, že by tento stavební projekt měl být hotový do konce roku 2023, a to z důvodu, že tento projekt je spolufinancován z evropských dotací, kdy v případě, že by tento termín dodržen nebyl, kraj by musel tyto dotace vrátit.

Obrázek č. 6 – Obchvat Čebína. Zdroj: www.pudis.cz¹⁴⁴

¹⁴⁴ Obchvat Čebína. Zdroj: www.pudis.cz. [online]. [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <https://www.pudis.cz/reference/ii-385-cebin-obchvat>

7. Analýza současného stavu hospodaření s pozemními komunikacemi

7.1. Vlastnictví a správa pozemních komunikací

Typově lze rozdělit pozemní komunikace na dálnice a silnice I., II. a III. třídy a komunikace účelové. Vlastníkem všech dálnic a silnic I. třídy na území České republiky je stát, jehož vlastnické právo je na základě zákona vykonáváno Ministerstvem dopravy, prostřednictvím delegované státní příspěvkové organizace Ředitelství silnic a dálnic ČR. Silnice II. a III. třídy poté spadají do vlastnictví kraje, na jehož území se tyto pozemní komunikace nacházejí. Vlastníkem místních komunikací je konkrétní obec, na jejímž území tyto pozemní komunikace leží. Co se týče komunikací účelových, jejich vlastníkem je buďto fyzická či právnická osoba, přičemž dispozice s nimi má převážně soukromoprávní povahu.

Ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., pozemních komunikacích ukládá vlastníkům dálnic, silnic a místních komunikací povinnost vykonávat správu vlastněných pozemních komunikací, která spočívá zejména v pravidelných a mimořádných prohlídkách, údržbě a opravách. Výkon této správy může být zajišťován prostřednictvím správce v podobě tzv. ovládané právnické osoby zřízené či založené vlastníkem předmětných pozemních komunikací. Vlastník, respektive správce, je poté oprávněn pověřit dílčími činnostmi v rámci správy pozemní komunikace osobu vybranou v souladu se ZZVZ, přičemž takový postup je pro výkon údržby a oprav v České republice nejběžnější. Členění, rozsah, obsah a způsob provádění údržby a opravy všech pozemních komunikací kromě účelových poté je stanovena Vyhláškou Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (dále jako „Vyhláška MD“).

7.2. Degradace

Pod pojmem degradace vozovky se rozumí neustále probíhající narušování povrchu pozemních komunikací, a to především vlivem nepříznivých povětrnostních podmínek a nárůstem silniční dopravy. Jednotlivé poruchy jsou klasifikovány na základě Technických podmínek Ministerstva dopravy 82 – Katalog poruch netuhých vozovek (dále jako „TP 82“), kdy se jednotlivé poruchy zařazují do jednoho z pěti

stupňů. Rozsah poruch pro rozlišení konkrétního klasifikačního stupně, kdy klasifikační stupeň č. 1 představuje nulovou poruchovou hodnotu a znázorňuje tak nejlepší možnou kvalitu komunikace, je poté vyjádřen procentem porušené plochy dílčího úseku pozemní komunikace dle tabulky č. 4. Následné návrhy ohledně údržby a oprav se vymezují dle TP 87 – Navrhování údržby a oprav netuhých vozovek.

Tabulka č. 4 – Klasifikační zatřídění rozsahu skupin poruch vozovek v závislosti na navrhované úrovni porušení. Zdroj: Ministerstvo dopravy – TP 87 Navrhování údržby a oprav netuhých vozovek.¹⁴⁵

Skupina poruch podle TP 82	Pozn.	Připustné %														
		přejímku			běžnou údržbu						údržbu a opravu					
		1 ^a			2 ^{a, b}			3 ^a			4 ^a			5 ^a		
		D0	D1	D2	D0	D1	D2	D0	D1	D2	D0	D1	D2	D0	D1	D2
Ztráta asfaltového tmelu a kaverny v obrusné	1	0	0	0	1	3	5	5	10	20	10	25	50	>10	>25	>50
Ztráta makrotextury (pocení, vystoupení tmelu)		0	0	0	1	3	5	5	10	20	10	25	50	>10	>25	>50
Koroze kalové vrstvy, ztráta kameniva z nátěru	2	0	0	0	1	3	5	5	10	20	10	25	50	>10	>25	>50
Hlubkové koroze obrusné vrstvy		0	0	0	1	1	3	2	5	10	5	10	20	>5	>10	>20
Výtluky	3	0	0	0	0	0,1	0,5	0	0,3	1	0	0,5	1	>0	>0,5	>1
Vysprávký		0	0	0	0,1	3	5	1	10	15	5	20	30	>5	>20	>30
Trhliny úzké, nepravidelné a mozaikové		0	0	0	1	3	5	2	5	15	5	15	30	>5	>15	>30
Trhliny široké příčné (četnost na 100 m délky)		0	0	0	1	2	5	2	5	10	5	10	20	>5	>10	>20
Trhliny rozvětvené (četnost na 100 m délky)	4	0	0	0	0	1	2	1	2	5	3	5	10	>3	>5	>10
Trhliny síťové		0	0	0	0	1	3	0,5	3	10	2	10	20	>2	>10	>20
Poklesy, místní, příčné a podélné hrboly, plošné deformace vozovky	5	0	0	0	0	1	3	1	3	10	3	10	20	>3	>10	>20
Prolomení vozovky		0	0	0	0	0	0	0	0,1	1	0,1	1	5	>0,1	>1	>5
Poznámky																
1	Chyba při výrobě a pokládce směsi (viz TP 82) – porucha neovlivňuje provozní způsobilost, o údržbě a opravě rozhoduje kvalitativní vývoj, vývoj k hlubkové korozi, výtlukům a vysprávkám.															
2	O údržbě nebo opravě povrchu zkorodovaného EKZ, EMK nebo uvolněného kameniva z nátěru rozhoduje snížení protismykových vlastností nebo hloubková koroze povrchu.															
3	Výtluky jsou na komunikacích v návrhové úrovni D0 nepřipustné, potřeba údržby nebo úpravy je dána plochou výspravek.															
4	Rozvětvené trhliny lze započítat do rozsahu síťových trhlin v ploše dané šířkou vozovky a šířkou rozvětvené trhliny (obvykle 1m).															
5	Poruchy konstrukce, jejich výskyt vede k opravám zesílením, recyklací a rekonstrukcí, je nutný diagnostický průzkum.															
a	Klasifikační stupeň.															
b	Maximální přípustné hodnoty v záruční době – odstraňuje zhotovitel.															

Jak bylo výše zmíněno, jednotlivé poruchy jsou roztrženy na základě vážnosti porušení do pěti stupňů, a zároveň jsou klasifikovány dle druhu poruchy do několika kategorií. První kategorií poruch netuhých vozovek dle TP 82 je ztráta protismykových vlastností, kam řadíme především ztrátu mikotextury (kameniva) a ztrátu makrotextury (povrchu). V případě ztráty mikotextury dochází na vozovce k zaoblování a uhlazování zrn kameniva nebo dlažebních prvků v důsledku použití nekvalitního, snadno ohladitelného kameniva v obrusné vrstvě vozovky. V případě ztráty makrotextury dochází ke vzniku přebytku asfaltového pojiva u nátěrů, případně ke vzniku přebytku asfaltového tmelu u asfaltových směsí. Tím se povrch vozovky opět uhlazuje, mohou se dokonce tvořit vyjeté koleje. Obě tyto poruchy mohou pak

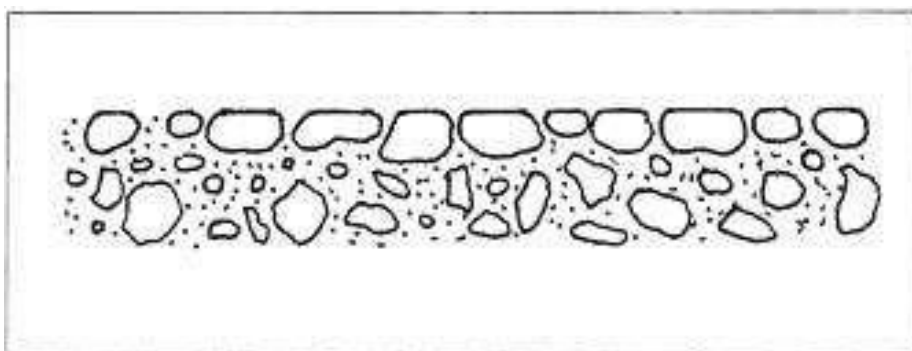
¹⁴⁵ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Navrhování údržby a opravy netuhých vozovek TP 87*. [online]. pjpk.cz, s.18. [cit. 2021-01-16].

vést k velmi nebezpečným situacím při silničním provozu, zejména při vyšších rychlostech jedoucích vozidel mohou vyvolat smyk na mokré vozovce.

Obrázek č. 8 a 9 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Ztráta mikrotextury. Zdroj: Poruchy vozovek a jejich příčiny, Ing. Petr Hýzl, Ph.D., Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební.¹⁴⁶

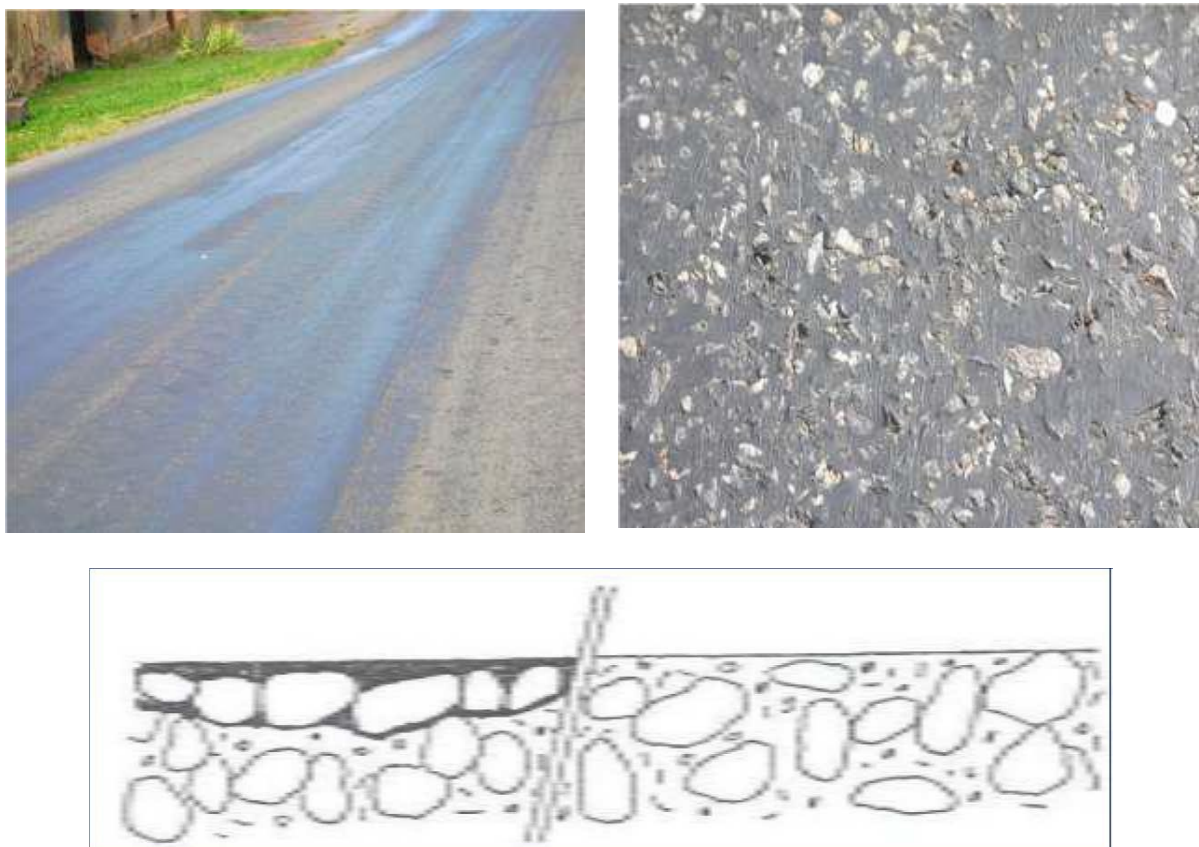
Obrázek č. 10 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Perokresba – ztráta mikrotextury. Zdroj: TP 82¹⁴⁷

¹⁴⁶ Ing. Petr Hýzl, Ph.D., Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební. *Poruchy vozovek a jejich příčiny*. [online]. sdruzeni-silnice.cz. [cit. 2022-11-31].

¹⁴⁷ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 11, 12 a 13 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Ztráta makrotextury.
Zdroj: TP 82¹⁴⁸

Druhou kategorií poruch je ztráta hmoty, kam se řadí zejména kaverny v povrchu vozovky, opotřebení emulzního kalového zákrytu, ztráta kameniva z nátěru, ztráta asfaltového tmelu, hloubková koroze, výtluky či rozpad konstrukčních vrstev. Primárním znakem této skupiny je tedy ztráta hmoty. Konkrétní typy poruch jsou pak specifické z hlediska množství ztráty hmoty, lokalizace poruchy, četnosti, intenzity apod. Vzájemně se mohou prolínat a méně závažná porucha se může vlivem času překlénout do poruchy závažnější. Příčinou vzniku těchto degradací je většinou nekvalitní stavební materiál, špatná či nedostatečná technologie vrstvení, ale i velmi nízké teploty a jiné extrémní stavy.

---

¹⁴⁸ Tamtéž

Obrázek č. 14 a 15 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Kaverny v povrchu vozovky. Zdroj: TP 82¹⁴⁹

Obrázek č. 16 a 17 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Opotřebení emulzního kalového zákrytu. Zdroj: TP 82¹⁵⁰

¹⁴⁹ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

¹⁵⁰ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 18 a 19 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Ztráta kameniva z nátěru.
Zdroj: TP 82¹⁵¹

Obrázek č. 20 a 21 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Ztráta asfaltového tmelu.
Zdroj: TP 82¹⁵²

---

¹⁵¹ Tamtéž

¹⁵² Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

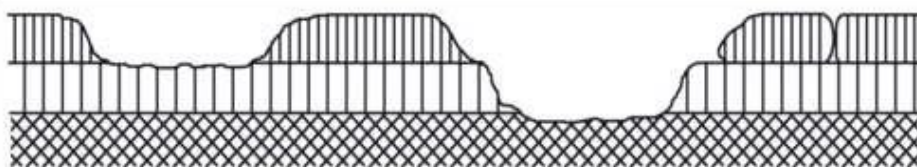

Obrázek č. 22 a 23 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Hlubková koroze. Zdroj: TP 82¹⁵³

¹⁵³ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 24 a 25 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Výtluky. Zdroj: TP 82¹⁵⁴

Obrázek č. 26 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Rozpad konstrukčních vrstev. Zdroj: Poruchy vozovek a jejich příčiny, Ing. Petr Hýzl, Ph.D., Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební.¹⁵⁵

¹⁵⁴ Tamtéž

¹⁵⁵ Ing. Petr Hýzl, Ph.D., Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební. *Poruchy vozovek a jejich příčiny*. [online]. sdruzeni-silnice.cz. [cit. 2022-11-31].

Třetí klasifikační skupinou poruch netuhých vozovek jsou trhliny. Jednotlivých typů trhlin existuje skutečně široká škála, např. trhlina mozaiková, síťová, příčná, podélná aj. Příčiny vzniku jsou u různých typů trhlin velmi rozmanité, může se jednat o zestárnutí pojiva, nedokonalou technologii spojení vrstev krytu, pokládku na studenou pracovní spáru nebo například extrémně nízká teplota povrchu či její rychlý pokles. Nebezpečí existence těchto poruch tkví primárně ve snížení trvanlivosti obrusné vrstvy, případně krytu, únosnosti vozovky a komfortu silničního provozu.

Obrázek č. 27 a 28 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Mozaiková trhlina. Zdroj: TP 82¹⁵⁶

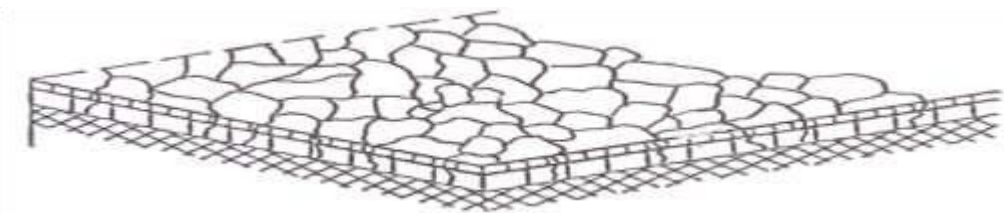

Obrázek č. 29 a 30 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Síťová trhlina. Zdroj: TP 82¹⁵⁷

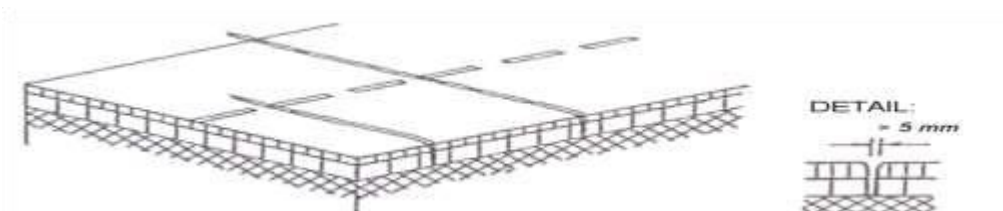

¹⁵⁶ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

¹⁵⁷ Tamtéž

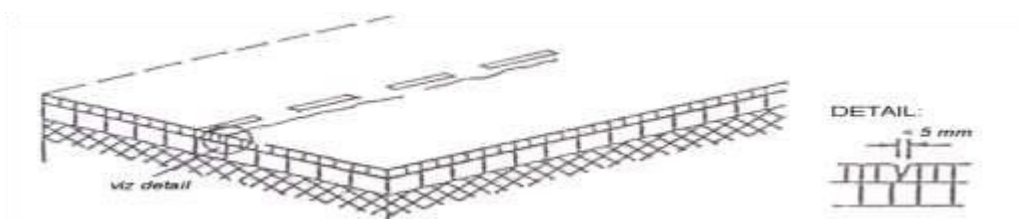

Obrázek č. 31 a 32 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Příčná trhlina. Zdroj: TP 82¹⁵⁸

¹⁵⁸ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 33 a 34 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Podélná trhлина. Zdroj: TP 82¹⁵⁹

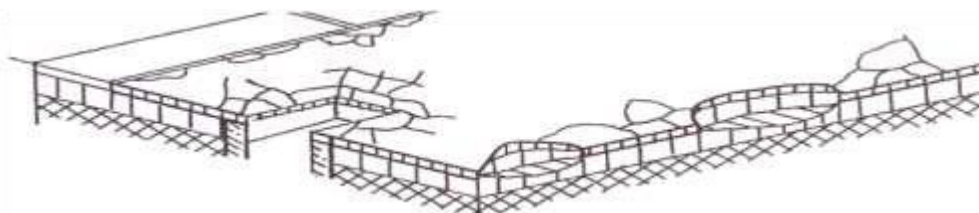

Deformace jsou další významnou kategorií poruch vozovek zahrnující olamování okrajů vozovky, puchýře v litém asfaltu, různé typy hrbolů (nepravidelné, místní, podélné), vyjeté koleje, místní či podélné poklesy, plošnou deformaci vozovky či úplné prolomení vozovky. Nejčastějšími příčinami vzniku deformací je nedostatečné zhutnění podloží nebo podkladních vrstev, objemové změny v podloží či podkladních vrstvách, nedostatečná odolnost vrstev krytu, nevhodná nebo chybějící údržba vozovky atd. Deformace ovlivňují primárně pohodlí silničního provozu, ve vážnějších případech dokonce jeho bezpečnost.

---

¹⁵⁹ Tamtéž

Obrázek č. 35 a 36 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Olamování okrajů vozovky.
Zdroj: TP 82¹⁶⁰

Obrázek č. 37 a 38 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Puchýře v litém asfaltu.
Zdroj: TP 82¹⁶¹

¹⁶⁰ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

¹⁶¹ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 39 a 40 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Nepravidelné hrboly. Zdroj: TP 82¹⁶²

Obrázek č. 41 a 42 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Místní hrboly. Zdroj: TP 82¹⁶³

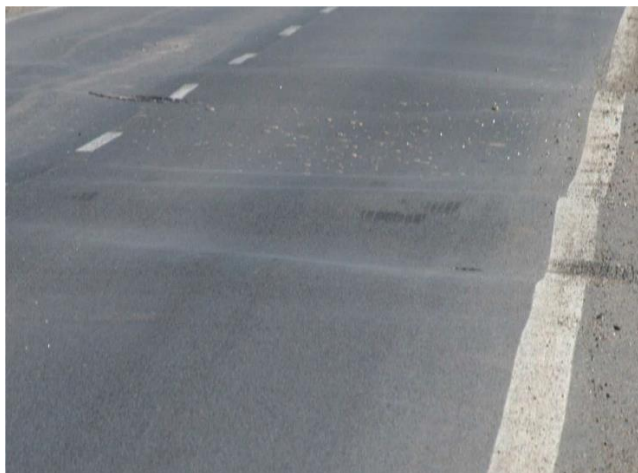

---

¹⁶² Tamtéž

¹⁶³ Tamtéž

Obrázek č. 43 a 44 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Podélné hrboly. Zdroj: TP 82¹⁶⁴

Obrázek č. 45 a 46 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Podélné poklesy. Zdroj: TP 82¹⁶⁵

¹⁶⁴ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

¹⁶⁵ Tamtéž

Obrázek č. 47 a 48 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Místní poklesy. Zdroj: TP 82¹⁶⁶

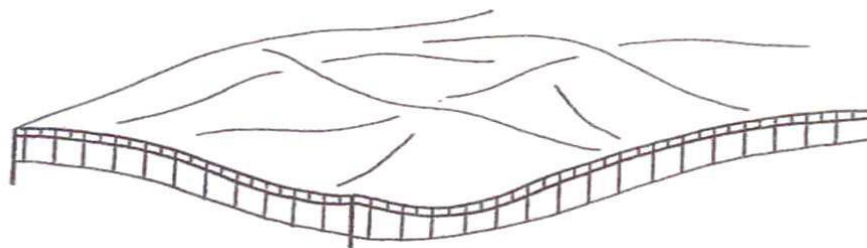

Obrázek č. 49 a 50 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Plošná deformace vozovky. Zdroj: TP 82¹⁶⁷

¹⁶⁶ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

¹⁶⁷ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 51 a 52 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Prolomení vozovky. Zdroj: TP 82¹⁶⁸

Poslední zbytkovou skupinou jsou tzv. jiné poruchy. Do této kategorie řadíme zanesení příkopů a zvýšenou nezpevněnou krajnici. Zanesení příkopu je problém vznikající nahromaděním inertního posypu, přepravovaného spadeného kameniva, zanesené zeminy a jiných materiálů v místě příkopu. Zvýšenou nezpevněnou krajnicí se rozumí jakýkoli nahromaděný materiál v místě krajnice, nánosy z přilehlých pozemků nebo například vzrostlá vegetace. Zanesení příkopů má negativní vliv na únosnost vozovky, zvýšená nezpevněná krajnice narušuje bezpečnost silničního provozu. Specifickou poruchou jsou potom vysprávky, které stojí systematicky zcela samostatně, ale z podstaty věci je považují vhodné zařadit mezi jiné poruchy.

¹⁶⁸ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Vysprávky vznikají opravami výtluků, mozaikových trhlin či hloubkové koroze, snižují jízdní komfort.

Obrázek č. 53 a 54 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Zanesení příkopů. Zdroj: TP 82¹⁶⁹

Obrázek č. 55 a 56 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Zvýšená nezpevněná krajnice. Zdroj: TP 82¹⁷⁰

---

¹⁶⁹ Tamtéž

¹⁷⁰ Ministerstvo dopravy ČR, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31].

Obrázek č. 57 a 58 – Porucha netuhé vozovky dle TP 82 – Vysprávký. Zdroj: TP 82¹⁷¹

7.3. Systém hospodaření s vozovkou

Navrhování a plánování konkrétních oprav či údržby se provádí na základě výsledků diagnostického průzkumu, který se pro sítě pozemních komunikací zpravidla provádí prostřednictvím tzv. systému hospodaření s vozovkou (dále jako „SHV“), roční cyklus hospodaření s vozovkou je vyobrazen na Obrázku č. 59. SHV ve zkratce představuje komplexní systém umožňující optimalizovat celoživotní náklady na údržbu komunikací, zahrnující jak datosběrné, tak i automatizované diagnostické a údržbové metody. Cílem SHV je získání objektivních a aktuálních informací o stavu pozemních komunikací. A na základě toho pak vybrat, podle znalosti dostupných technologií, technicky i ekonomicky nejvýhodnější řešení oprav.

Systém SHV je řešen dvouúrovňově, a to s tzv. síťovou úrovní SHV a projektovou úrovní SHV:¹⁷²

- Síťová úroveň SHV – slouží pro plánování údržby a opravy spravované sítě pozemní komunikace. Proces se cyklicky opakuje a vyhledávají se prostřednictvím něho úseky, které nesplňují kritéria způsobilosti dle proměnných parametrů. Zde je podstatné, aby se potenciální údržba

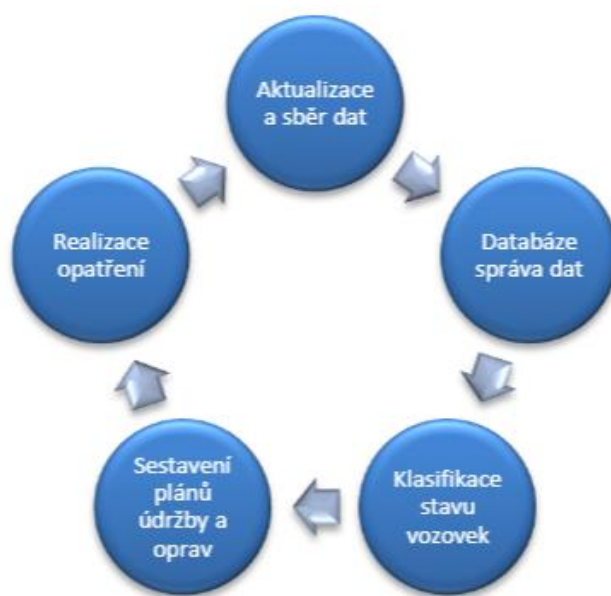
¹⁷¹ Tamtéž

¹⁷² Ministerstvo dopravy, Odbor silniční infrastruktury. *Navrhování údržby a opravy netuhých vozovek TP 87*. [online]. pjkp.cz, s.38-40. [cit. 2021-01-16].

či oprava provedla v pravý čas, za využití optimálních technologií – a za ekonomicky příznivých podmínek. Rolí zde hraje i pravidelnost, a to nejlépe jednou za rok. Je třeba dbát na rychlost a efektivitu, k tomuto slouží multifukční diagnostické prostředky, prostřednictvím nichž lze sledovat více provozních parametrů najednou.

- Projektová úroveň SHV – je navazující stupeň síťové úrovně, jedná se o okamžité provedení opravy na konkrétním úseku pozemní komunikace. Dochází ke zpracování optimální technologie a dokumentace pro zadání opravy/údržby stavby.

Obrázek č. 59 – Roční schéma cyklu systému hospodaření s vozovkou. Zdroj: Ministerstvo dopravy – Navrhování údržby a opravy netuhých vozovek TP 87.¹⁷³

¹⁷³ Ministerstvo dopravy, Odbor silniční infrastruktury. *Navrhování údržby a opravy netuhých vozovek TP 87*. [online]. pjk.cz, s.38. [cit. 2021-01-16].

7.4. Hospodaření s pozemními komunikacemi

Hospodaření s pozemními komunikacemi můžeme jednoduše definovat jako proces nákladově efektivní údržby pozemních komunikací, se kterým souvisí neustálé shromažďování, ukládání a získávání relevantních informací potřebných k maximálnímu využití limitovaných zdrojů. Tento proces v sobě poté zahrnuje řadu specifických kroků. Prvním krokem v procesu hospodaření s pozemními komunikacemi je vymezení a charakteristika sítě pozemních komunikací, které podléhají údržbě ze strany vlastníka, resp. správce pozemní komunikace. Dále následuje sběr dat o stavu jednotlivých pozemních komunikací. Tato data jsou následně použita k identifikaci aktuálních potřeb údržby či rekonstrukce, k predikci potřeb budoucích a k posouzení celkového dopadu na síť pozemních komunikací. Předmětná stavová data mohou být shromažďována manuálně, nebo pomocí automatizovaných metod sběru dat (viz SHV). Dalším krokem v procesu hospodaření s pozemními komunikacemi je predikace budoucího vývoje a stavu pozemních komunikací za využití informací z nasbíraných stavových dat, a to buď prostřednictvím průměrných hodnot zhoršování stavu vyplývajících z dříve nasbíraných stavových dat, nebo využitím tzv. predikčních modelů, které odhadují průměrné tempo zhoršování pozemních komunikací, např. na základě tzv. regresní analýzy. Vlastník, resp. správce pozemní komunikace následně musí rozhodnout o odpovídajících opatřeních pro údržbu či rekonstrukci, které budou vzhledem ke stavu a predikovanému vývoji předmětných pozemních komunikací nejvhodnější.

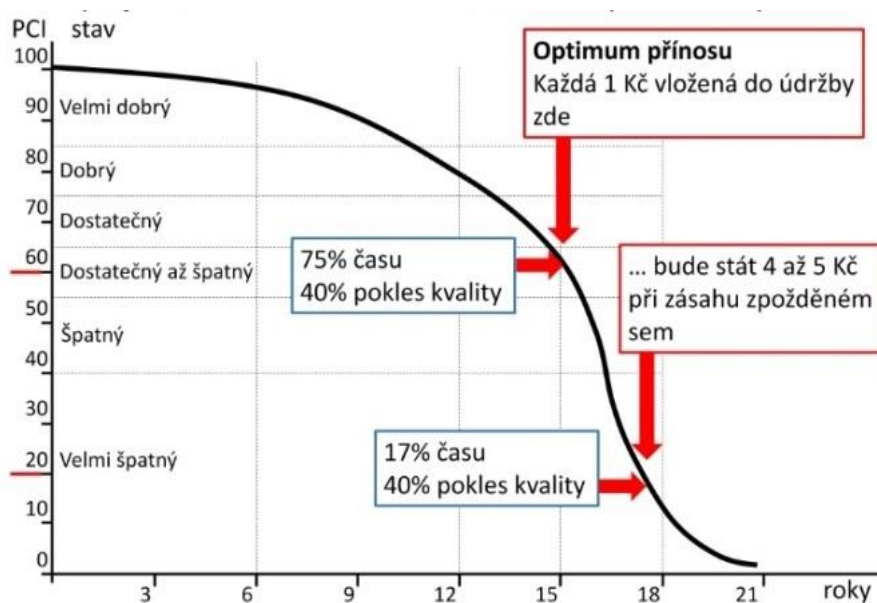
Cílem údržby a oprav pozemních komunikací je poté především odstranění závad ve sjízdnosti, opotřebení či poškození pozemní komunikace, přičemž rozsah a způsob provádění jednotlivých úprav se odvíjí buďto od výsledků prohlídek pozemních komunikací podle ustanovení § 6 a násl. Vyhlášky MD, případně pak od doporučení systému hospodaření s vozovkami.

7.5. Výdaje na údržbu v závislosti na životním cyklu vozovky

Co se týče výdajů na údržbu pozemní komunikace v závislosti na jejím životním cyklu, z níže uvedeného grafu vyplývá, že čím dříve bude zadavatel investovat do údržby pozemní komunikace, tím menší bude jeho výsledná finanční i časová ztráta.

V současné době je však pro zadavatele velice časově a mnohdy i odborně náročné sledovat aktuální stav pozemních komunikací, predikovat vývoj stavu sítě pozemních komunikací a na základě toho vytvářet kvalitní politiku a strategii údržby pozemních komunikací. Ideálním řešením je proto přenést tyto činnosti na dodavatele stavby.

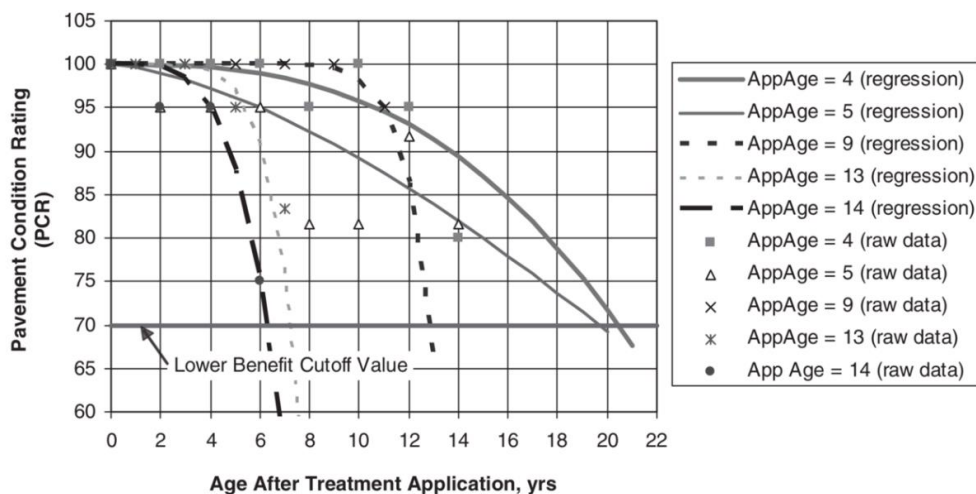
Graf č. 7 – Výdaje na údržbu v závislosti na životním cyklu vozovky. Zdroj: VARS Brno a.s.¹⁷⁴

Čím dříve bude zadavatel investovat do údržby pozemní komunikace, tím menší bude jeho výsledná finanční i časová ztráta.

¹⁷⁴ VARS Brno a.s. *Výdaje na údržbu v závislosti na životním cyklu vozovky*. [online]. VARS.cz [cit. 2021-01-16]. Dostupné na: <http://www.vars.cz/file/2796/cleveracar-cz.pdf>.

Graf č. 8 – Životní cyklus vozovky – měření provedené v Severní Karolině. Zdroj: National cooperative highway research program.¹⁷⁵

Graf č. 8 vychází z měření provedeného v Severní Karolině a ukazuje údaje o stavu vozovky na deseti úsecích v průběhu několika let, kdy tento složený index je ukazatelem povrchového porušení, jež je hodnoceno na stupnici s rozsahem od 0 do 100, přičemž hodnota 100 vykazuje nulové porušení vozovky. Graf č. 8 znázorňuje životnost vozovky v závislosti na době, po které je provedena oprava a údržba na daném úseku. Jednotlivé křivky na Grafu č. 8 zachycují opravy a údržby ve věku 4, 5, 9, 13 a 14 let. Z Grafu č. 8 je evidentní, že jako mezní hodnota byla na stupnici určena hodnota 70 Pavement Condition Rating (dále jako „PCR“), jež znázorňuje situaci, která se jeví jako ideální z hlediska poměru nákladů na straně jedné a stavu vozovky na straně druhé.

Současný systém plánování údržby a oprav Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje a Vysočiny je založen na posuzování vlastností pozemních komunikací pomocí prohlídek a měření podélných a příčných nerovností a protismykových vlastností povrchů vozovek.

Na klasifikaci stanovených hodnot provozních vyvozených vývojem porušování vozovek je založeno plánování údržby a oprav vozovek (reaktivní paradigma).

Současný systém plánování směřuje k podchycení začátku porušování povrchu ztrátou hmoty na povrchu vozovky a vývoji mikroskopických trhlin (Raveling)

¹⁷⁵ Peshkin D. G., Hoerner T. E., Zimmerman K. A.: *NCHRP REPORT 523: Optimal Timing of Pavement Preventive Maintenance Treatment Applications*. 2004. ISBN 0-309-08811-9, s. 58.

s následným použitím údržby k zastavení nebo odložení porušování. Podobně lze stanovit uzavírání povrchu vystupováním asfaltu nebo asfaltového tmelu na povrch vozovky (Bleeding), které způsobuje ztrátu protismykových vlastností, tj. snížením součinitele tření a ztrátou makro textury, nebo vývoj deformací povrchu.

Poškozování a porušování povrchů asfaltových vozovek je způsobeno stárnutím asfaltových pojiv, které vzniká vlivem slunečního záření a působením kyslíku. Dochází k odpaření a k oxidaci relativně lehkých uhlovodíků obsažených ve struktuře asfaltů a asphalt jako pojivo ztrácí fyzikální a mechanické vlastnosti. Změna zejména viskózních vlastností vede k mechanismu ztráty hmoty a vývoji mikroskopických trhlin na povrchu vozovky. Vývoj tohoto mechanismu je uspišen mezerovitostí vrstvy, použitým druhem asfaltu a jeho množstvím ve směsi, tj. degradace má také technologickou příčinu, která je důležitá pro prediktivní paradigma údržby.

Degradaci povrchu lze předpovídat při uplatnění charakteristik zabudované asfaltové obrusné vrstvy (druh směsi, druh a množství asfaltu a mezerovitost vrstvy) s doložením vývoje stárnutí asfaltu. Degradaci povrchu lze kontrolovat stanovením plošného vyhodnocení laserového skenování s vysokou hustotou laserových pulzů (Raveling, Bleeding), případně jiným projevem jako je zvýšení hlučnosti povrchu při odvalování pneumatik.

Jako příklad technologie, kterou lze použít a jenž umožní prodloužit životnost pozemní komunikace za předpokladu minimálních nákladů lze uvést regenerační postřik. Při předpovědi degradace lze tedy použít regenerační postřik, který doplní výše uvedené chybějící složky asfaltu na povrchu vozovky, při výskytu degradace lze použít postřik, který utěsní mikrotrhliny ve vrstvě. Obě opatření dovolí omezit degradační mechanismy na povrchu vozovky. Nutno podotknout, že tato technologie není v České republice využívána, protože dodavatelé v rámci svého plnění z veřejné zakázky na stavební práce poskytují zadavateli záruku za jakost (v řádu let). Dalším důvodem, proč není tato technologie u nás využívána je fakt, že zadavatelé často mikrotrhliny vůbec nereklamují.

Tabulka č. 5 – Analytické výsledky studie v Severní Karolině - Zdroj: National cooperative highway research program ¹⁷⁶

Benefit Summary

Benefit Ranking Factors =>		Individual Benefit Summary
Application Age, yrs	Total Benefit	Pavement Condition Rating
4	1.04	1.04
5	0.77	0.77
9	1.05	1.05
13	0.61	0.61
14	0.50	0.50

Cost Summary

Application Age, yrs	Treatment Cost, PW \$	User Cost, PW \$	Other Maintenance Cost, PW \$	Rehab. Cost, PW \$	Total Present Worth, \$	EUAC, \$
4	\$14,531.67	n/a	n/a	n/a	\$14,531.67	\$943.00
5	\$13,972.76	n/a	n/a	n/a	\$13,972.76	\$902.39
9	\$11,943.97	n/a	n/a	n/a	\$11,943.97	\$829.87
13	\$10,209.76	n/a	n/a	n/a	\$10,209.76	\$744.37
14	\$9,817.08	n/a	n/a	n/a	\$9,817.08	\$715.75

Results

Application Age, yrs	Effectiveness Index	Total Benefit	EUAC, \$	Expected Life, yrs	Expected Extension of Life, yrs
4	87.43	1.04	\$943.00	24.4	6.3
5	68.04	0.77	\$902.39	24.6	6.5
9	100.00	1.05	\$829.87	21.9	3.7
13	64.84	0.61	\$744.37	20.3	2.1
14	55.32	0.50	\$715.75	20.3	2.1

Z analytických výsledků studie v Severní Karolině zachycených v Tabulce č. 5 je evidentní, že správné načasování preventivních udržovacích prací má podstatný vliv na prodloužení životnosti pozemní komunikace. K dispozici jsou údaje o monitorování spojené s první aplikací aplikace ve věku 4, 5, 8, 9, 11, 13 a 14 let (dvě sekce s neznámou historií výstavby byly ignorovány – věk 8 a 11 let). Analýza porovnává očekávané post preventivní údržbové vývoje spojené s předpokládaným věkem aplikace 4, 5, 9, 13 a 14 let po počáteční výstavbě.

¹⁷⁶ Peshkin D. G., Hoerner T. E., Zimmerman K. A.: *NCHRP REPORT 523: Optimal Timing of Pavement Preventive Maintenance Treatment Applications*. 2004. ISBN 0-309-08811-9, s. 58.

Tabulka č. 6 – Životní cyklus vozovky – měření provedené v Severní Karolině. Zdroj: National cooperative highway research program.¹⁷⁷

State Route	Assumed Original Construction Year	First Preventive Maintenance Treatment Year	Last Preventive Maintenance Treatment Year	Age at Timing of First Preventive Maintenance Treatment, yrs	Time from First Treatment Application to Last Treatment Application, yrs
SR 1125	1984	1992	1999	8	7
SR 1226	1982	1986	2000	4	14
SR 2249	1980	1991	2000	11	9
SR 2018	1982	1993	2000	11	7
SR 2028	1980	1989	2000	9	11
SR 1828	1982	1996	2002	14	6
SR 1722	Unknown				
SR 1721	1983	1988	2002	5	14
SR 2245	1982	1995	2002	13	7
SR 1719	Unknown				

Výstavba a údržba 10 sekcí je shrnuta v tabulce. Je evidentní, že existuje definitivní vztah mezi načasováním první a druhé preventivní údržby a dále pak, že životnost první preventivní udržovací práce je delší, pokud je aplikována dříve nežli později po počáteční výstavbě.

K dispozici jsou údaje o monitorování spojené s první aplikací aplikace ve věku 4, 5, 8, 9, 11, 13 a 14 let (dvě sekce s neznámou historií výstavby byly ignorovány). Analýza porovnává očekávané post preventivní údržbové vývoje spojené s předpokládaným věkem aplikace 4, 5, 9, 13 a 14 let po počáteční výstavbě.

Počáteční PCR vždy 100; proto musí každý z jednotlivých vztahů po preventivní údržbě přinést hodnotu 100 ve věku nula. Byla vybrána rovnice forma $PCR = C - m \times (\text{věk}) P$; a výsledky pak byly vyobrazeny (spolu s hlášenými daty) na Grafu č. 8.

¹⁷⁷ Peshkin D. G., Hoerner T. E., Zimmerman K. A.: *NCHRP REPORT 523: Optimal Timing of Pavenment Preventive Maintenance Treatment Applications*. 2004. ISBN 0-309-08811-9, s. 57.

7.6. Nedostatky současného konceptu hospodaření s PK

Hospodaření s pozemními komunikacemi se zaměřuje na optimalizaci celkových nákladů vynaložených na udržování sítě pozemních komunikací ve sjízdném stavu. Dále pak na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a zabezpečení vyššího jízdního komfortu. Ke splnění těchto cílů je potřeba získat veškerý relevantní podkladový materiál (podklady o stavu komunikací, podklady pro zpracování projektů rekonstrukcí a oprav, strategické plány údržby a oprav s přihlédnutím na priority kraje a dostupné finance a další pracovní podklady potřebné pro rozhodování).

Přestože v současné době existují nejrůznější koncepční dokumenty definující hlavní a dílčí cíle z oblasti dopravní infrastruktury včetně doporučených opatření, v praxi k jejich naplňování mnohdy nedochází. Mezi hlavní nedostatky stávajícího konceptu hospodaření s pozemními komunikacemi je možné zahrnout zejména nekoncepční plánování, rigidní legislativní procesy či nedostatečnou a nevhodnou údržbu dopravní infrastruktury.

V současné době navíc neexistuje žádný závazný dokument v podobě jednotné státní politiky údržby pozemních komunikací, který by stanovil, v jakém stavu a kvalitě má být síť komunikací na území České republiky ve zvoleném časovém období a jaké pozemní komunikace by měly být udržovány. To se také projevuje nemožností harmonizace přístupů k údržbě pozemních komunikací jak na úrovni státní, tak i na úrovni jednotlivých územně samosprávných celků. Dále v nedostatečné či pozdně provedené údržbě, popřípadě opravě pozemních komunikací a neúměrně vysokých nákladech i času.

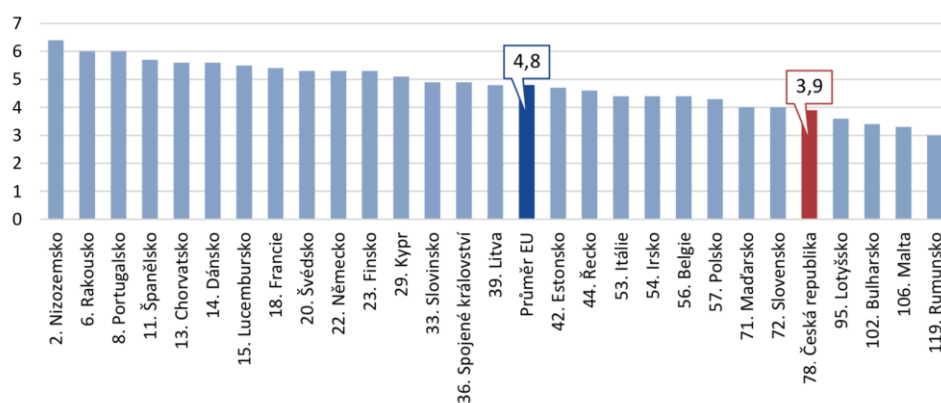
Prostředkem k vytvoření a naplnění cílů jednotlivých regionálních politik údržby komunikací je poté správně zvolená a kvalitní strategie údržby komunikací.

Stávající stav zadávání veřejných zakázek na údržbu či rekonstrukci konkrétních komunikací vypisovaných v souladu s nejednotnou politikou a strategií údržby pozemních komunikací vykazuje nedostatky. Mnohdy se jedná pouze o jednorázovou údržbu či rekonstrukci. Stavební společnost zpravidla po takové údržbě či rekonstrukci v zásadě neřeší další kvalitu dané pozemní komunikace. Sledování stavu a kvality pozemních komunikací po provedené údržbě či rekonstrukci musí

provádět sám zadavatel (resp. vlastník či správce pozemní komunikace). K další údržbě či rekonstrukci dochází pravidelně až na základě zjištěné nedostačující kvality konkrétních komunikací, což je ve výsledku nejen více časově náročné, ale rovněž je takový postup daleko více nákladnější z hlediska vynaložených financí. V rámci stávajícího stavu zadávání tak není zajištěna stabilní kvalita sítě pozemních komunikací po celou dobu jejich životnosti.

Česká republika si v rámci Evropské unie stojí velmi špatně, co se týče kvality silnic, jak vyplývá z následujícího grafu z roku 2019.

Graf č. 9 - Kvalita silnic v rámci Evropské unie. Zdroj: The Global Competitiveness Report 2019.

Mnoho evropských zemí využívá systematické procesy moderního hospodaření s majetkem (nejčastěji obecný model Asset Management system). Mezi tyto patří z evropských zemí například Belgie, Finsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Nizozemsko, Polsko a Spojené království. Z mimoevropských se pak jedná o Austrálii, Kanadu, Japonsko, Mexiko a USA. Tento model je typický využíváním Cost-benefit analýzy (CBA) a Life cycle-cost analýza (LCCA). Obecně jsou brány v rámci tohoto modelu s ohledem na dlouhodobou životnost vozovky v potaz tyto aspekty: počáteční konstrukční náklady, poškození vozovky, náklady na údržbu vozovky, ekonomické ztráty uživatelů pozemních komunikací zapříčiněné silničními pracemi či dopravními nehodami, ekonomický dopad. Každá země pak aplikuje další specifické modely, například Spojené království a Německo využívají databáze s informacemi ohledně vyhodnocení ekonomických ztrát uživatelů vozovek při nehodách a silničních pracích. Aplikací těchto modelů je umožněno rozvíjet strategické nástroje pro plánování a

investice, rychle reagovat na změny a vytvářet tak alternativní řešení odpovídající danému rozpočtu, dále rozvíjet optimalizaci a prioritizaci nákladů na údržbu vozovky a zefektivnění provozu na základě efektivnějšího využívání dostupných zdrojů a dat. Jako konkrétní příklad dobré praxe lze uvést Nizozemí, jež při výběru nabídek používá strategii EMAS, tedy ekonomicky nejvýhodnější nabídku v rámci, které se rozhoduje dle bilance ceny a kvality. Kvalitativním aspektům přiřazuje finanční hodnotu. Tyto hodnoty jsou následně odečteny od skutečně nabízené ceny, čímž se získá celková „upravená“ cena, ve které jsou zohledněny i kvalitativní aspekty. Vybraným dodavatelem se tak stane účastník s nejnižší upravenou nabídkovou cenou.¹⁷⁸

---

¹⁷⁸Udržitelná rekonstrukce dálnice A6. Dostupné z: https://sovz.cz/wp-content/uploads/2020/06/procuraplus_case_study_rijkswaterstaat.pdf

8. Navrhované řešení

8.1. Navrhovaný koncept obecně

Na základě analýzy dostupných poznatků provedených v předchozích kapitolách této dizertační práce je navržen nový koncept. Navrhovaný koncept hospodaření s pozemními komunikacemi vychází především ze studia zahraniční úpravy dané problematiky. Veřejná zakázka na údržbu či rekonstrukci pozemní komunikace by v tomto případě zadavatelem měla vypsána na delší časové období, např. na 10–15 let, přičemž zadavatel v zadávací dokumentaci stanoví minimální úroveň kvality předmětné pozemní komunikace a stavební společnost coby zhotovitel (resp. vybraný dodavatel) se zaváže udržovat tuto pozemní komunikaci v požadované kvalitě po celou dobu plnění veřejné zakázky.

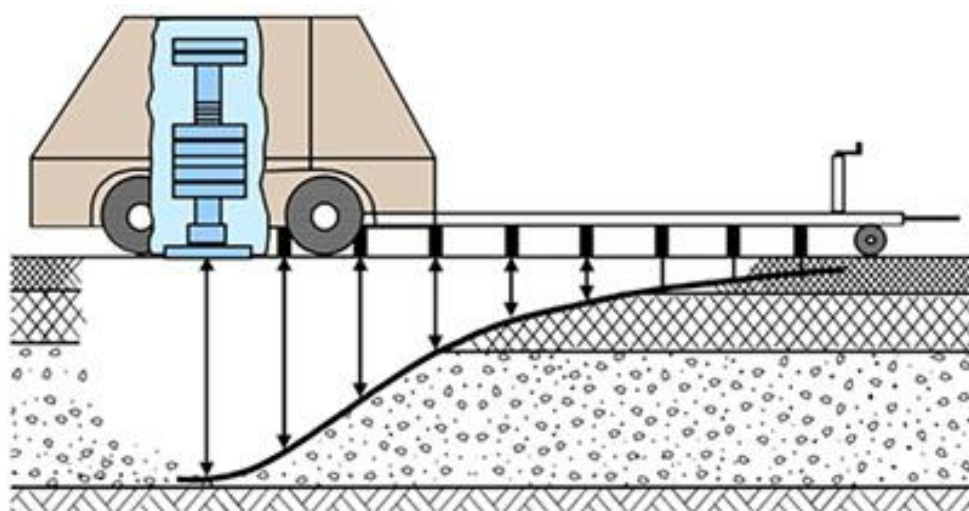
8.2. Postup zadavatele před zahájením zadávacího řízení

Před samotným zahájením zadávacího řízení provede zadavatel podrobnou diagnostiku pozemní komunikace a určí její výchozí stav. V první řadě se hodnotí únosnost vozovky zařízeními FWD (Falling Weight Deflectometer) nebo novějším TSD (Traffic Speed Deflectometer), kdy měření probíhá na jednotlivých bodech a následně je stav únosnosti vozovky hodnocen v rámci stanovených úseků. Cílem měření je vyhodnotit únosnost konstrukčních vrstev vozovky a jejího podloží.

Obrázek č. 60 – FWD (Falling Weight Deflectometer). Zdroj: Dynatest.com¹⁷⁹

Obrázek č. 61 – FWD (Falling Weight Deflectometer). Zdroj: Bast.de¹⁸⁰

Obrázek č. 61 – TSD (Traffic Speed Deflectometer). Zdroj: U.S. Department of Transportation, Federal Highway Administration¹⁸¹

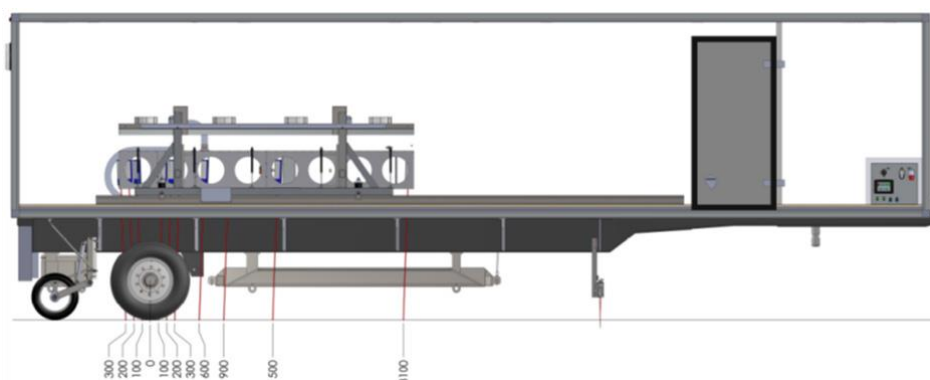
¹⁷⁹ FWD (Falling Weight Deflectometer). Dynatest.com. [online]. [cit. 2022-12-1].

¹⁸⁰ FWD (Falling Weight Deflectometer). Bast.de. [online]. [cit. 2022-12-1].

¹⁸¹ TSD (Traffic Speed Deflectometer). U.S. Department of Transportation, Federal Highway Administration. tn.gov. [online]. [cit. 2022-12-1].

Obrázek č. 62 – TSD (Traffic Speed Deflectometer). Zdroj: Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l.¹⁸²

Na hodnocení únosnosti se po měření používají komplexní zpětné výpočtové programy (např. RoSy, LAYMED, Modulus a další). Po hodnocení únosnosti se započítává tloušťka vrstev vozovky, a to odběrem jádrových vývrtů a kontinuálním měřením georadarem. Následně se za pomoci měřících vozidel. Například systém LMCS skenuje povrch ve 3D, a to každých 5 mm při rychlosti až 90 km.h⁻¹. Tento systém automaticky zpracovává data, která poskytují vlastníkům pozemních komunikací informace potřebné k plánování běžné údržby a nastavení systému hospodaření s vozovkou. Dalším důležitým krokem je využití termografie, kdy je za

¹⁸²Sborník konference DEFEKTOSKOPIE 2018. *Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací*, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l Dostupné z: <http://old.silnice-zeleznice.cz/UserFiles/file/SZ/2019/defe10.pdf>

pomocí termokamer zjišťováno rozložení teplot na vozovce, což vede k lepšímu a přesnějšímu zjištění trhlin ve vozovce než běžnou kamerou. Zde lze upozorovat častý nedostatek při výstavbě či opravách vozovek, jelikož se termokamery nevyužívají již při samotné pokládce nových asfaltových vrstev, jako tomu je v některých zemích v Evropě. Termokamery při pokládce asfaltových vrstev totiž měří teplotu asfaltové směsi, díky čemuž lze eliminovat budoucí tvorbu trhlin a potřebu brzkých oprav vozovky. Naopak tak lze zajistit delší životnost vozovek a snížení nákladů na opravy v budoucnu.¹⁸³ Dále by bylo dle mého názoru vhodné využívat ucelené systémy, jako například systém CleveRa¹⁸⁴, který poskytuje služby diagnostiky, evidence, vyhodnocení a zároveň poskytne podklady pro následné hospodaření s pozemními komunikacemi. Obsáhne tedy celý životní cyklus pozemní komunikace.

Obrázek č. 63 – Odběr jádrového vývrtu. Zdroj: Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l.¹⁸⁵

¹⁸³Sborník konference DEFEKTOSKOPIE 2018. Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l Dostupné z: <http://old.silnice-zeleznice.cz/UserFiles/file/SZ/2019/defe10.pdf>

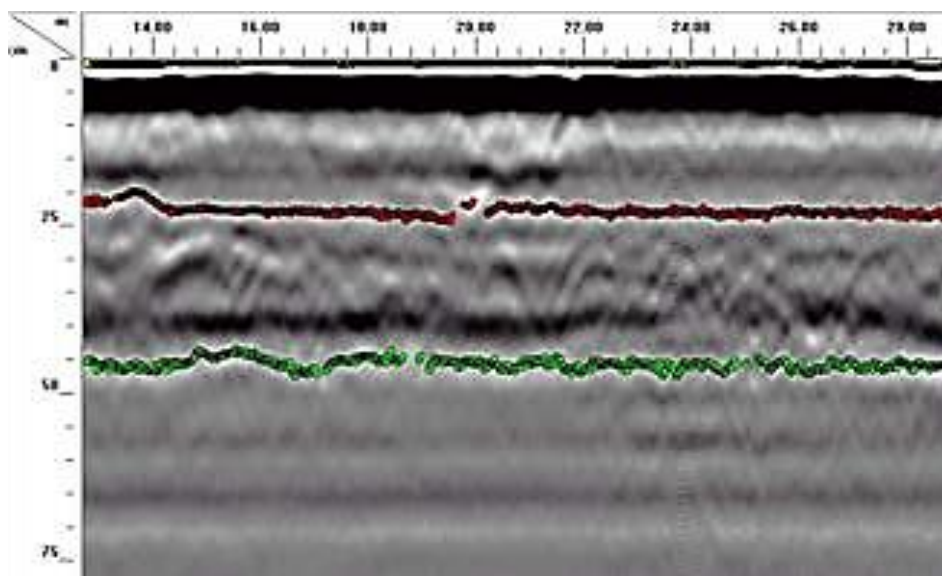
¹⁸⁴ VARS BRNO a.s. Dostupné z: <http://www.vars.cz/file/2718/CleveRA.pdf>.

¹⁸⁵ Sborník konference DEFEKTOSKOPIE 2018. Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l Dostupné z: <http://old.silnice-zeleznice.cz/UserFiles/file/SZ/2019/defe10.pdf>

Obrázek č. 64 – Jádrový vývrt. Zdroj: Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l.¹⁸⁶

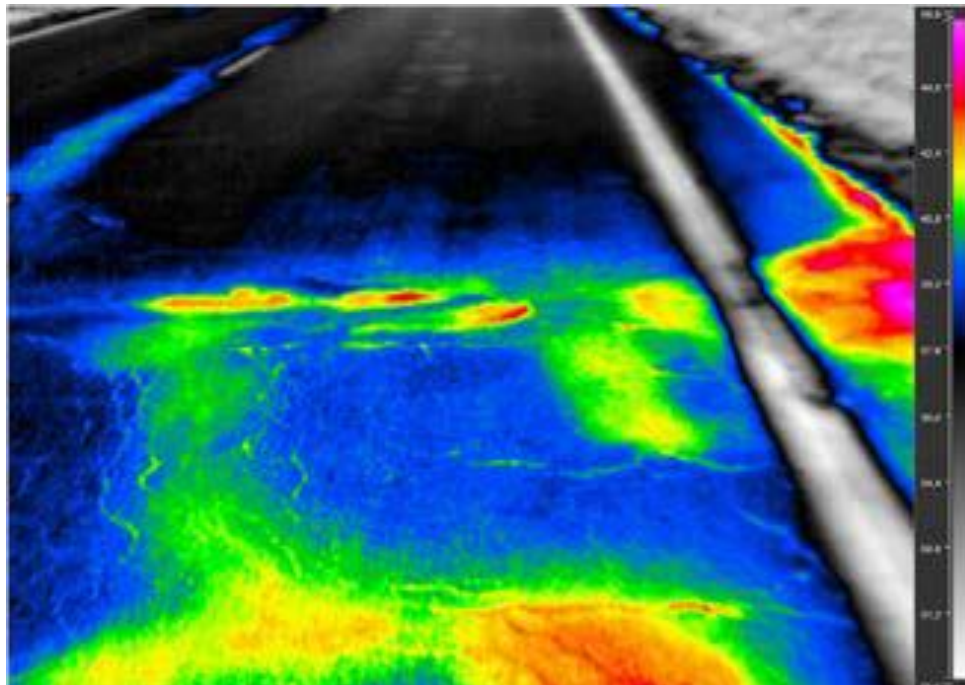
Obrázek č. 65 – Záznam tlouštěk konstrukčních vrstev vozovky – radargram. Zdroj: Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l.¹⁸⁷

¹⁸⁶ Tamtéž

¹⁸⁷ Sborník konference DEFEKTOSKOPIE 2018. Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l. Dostupné z: <http://old.silnice-zeleznice.cz/UserFiles/file/SZ/2019/defe10.pdf>

Obrázek č. 66 – Termogram povrchu vozovky. Zdroj: Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l.¹⁸⁸

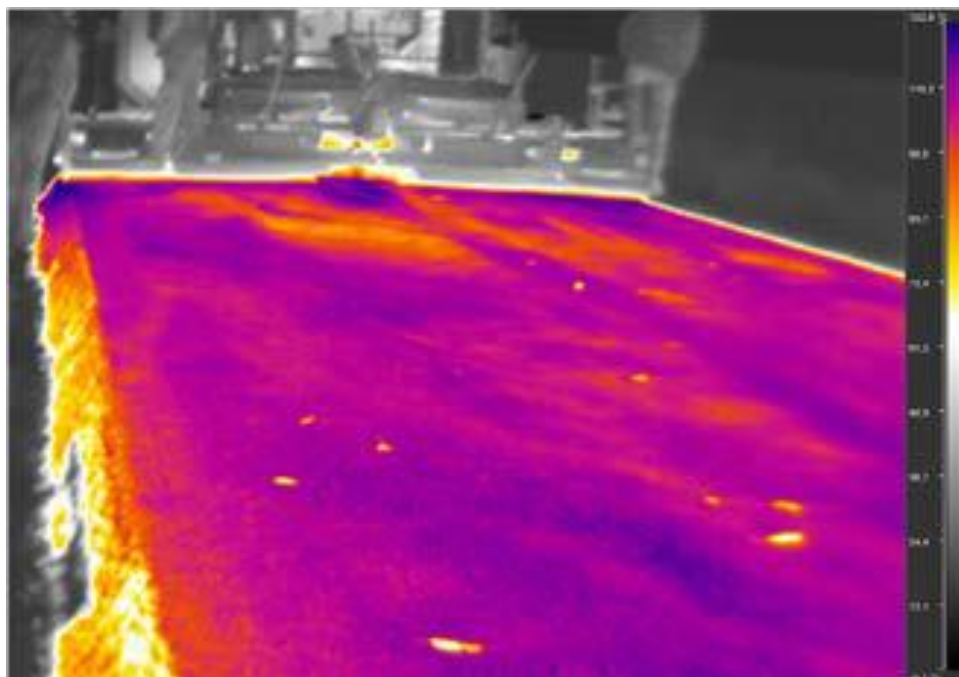

Obrázek č. 67 – Termogram pořízený při pokládce asfaltové vozovky. Zdroj: Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l.¹⁸⁹

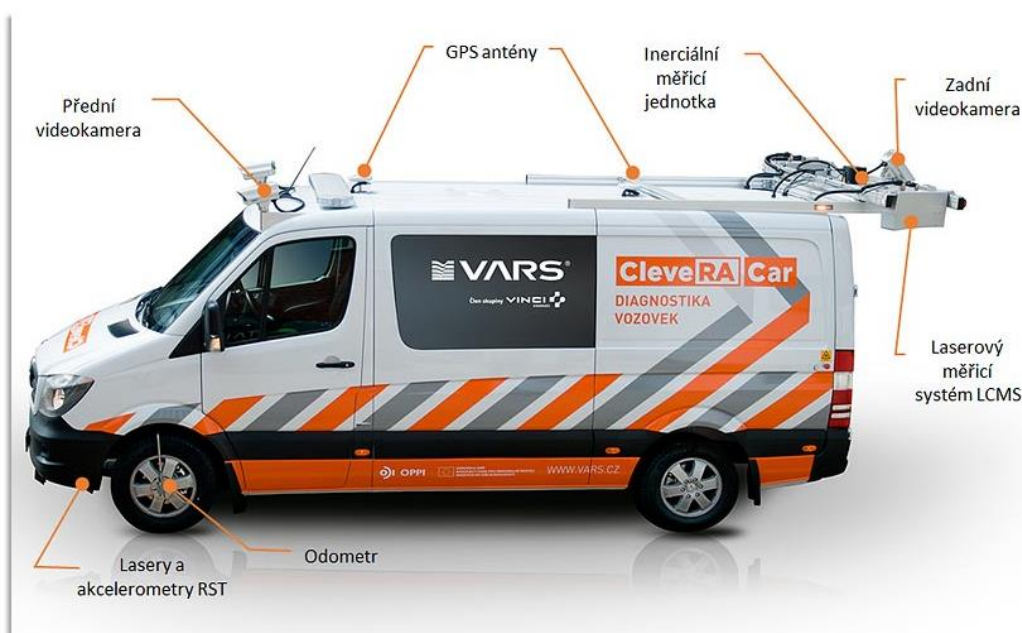
---

¹⁸⁸ Tamtéž

¹⁸⁹ Sborník konference DEFECTOSKOPIE 2018. Přehled metod používaných při hodnocení stavu pozemních komunikací, kolektiv z Centra dopravního výzkumu, v.v.l. Dostupné z: <http://old.silnice-zeleznice.cz/UserFiles/file/SZ/2019/defe10.pdf>

Obrázek č. 68 – Multifunkční měřicí systém CleveRa Car. Zdroj: VARS¹⁹⁰

Na základě zjištěných a vyhodnocených údajů poté zadavatel stanoví minimální požadovanou kvalitu předmětné pozemní komunikace v průběhu plnění veřejné zakázky, v případě, kdy bude předmětem veřejné zakázky také údržba pozemní komunikace po stanovenou dobu. Určení požadované kvality pozemní komunikace

¹⁹⁰ CleveRa Car – multifunkční diagnostické vozidlo. Vars.cz. [online] [cit 2022-12-1].

je v rámci navrhovaného řešení klíčovým prvkem, jelikož tato hodnota se přímo promítne do výběru nejvhodnější nabídky (viz níže). Pro stanovení minimální požadované kvality pozemní komunikace je možné využít klasifikační tabulku poruch podle TP 87, která se pro potřeby zadavatele jeví v tomto ohledu jako zcela dostačující, přičemž nutno dodat, že uvedené klasifikační stupně stavu vozovky využívají rovněž dostupné SHV.

Dalším postupem zadavatele poté bude stanovení hodnotících kritérií pro výběr dodavatele, který bude konkrétní veřejnou zakázku na údržbu či rekonstrukci pozemní komunikace plnit. Zadavatel bude v souladu se ZZVZ hodnotit jednotlivé nabídky podle jejich ekonomické výhodnosti (§ 114 odst. 1 ZZVZ), přičemž ekonomická výhodnost bude stanovena na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality (§ 114 odst. 2 ZZVZ). Co se tedy týče jednotlivých hodnotících kritérií stanovených zadavatelem v zadávací dokumentaci pro potřeby výběru nejvhodnějšího dodavatele (resp. zhotovitele), nabízí se dvě hlavní hodnotící kritéria. Prvním z nich je celková nabídková cena za údržbu pozemní komunikace po celou dobu plnění veřejné zakázky. Druhé kritérium poté zahrnuje zvýšení kvality pozemní komunikace, ke kterému se dodavatel v rámci své nabídky zaváže. U veřejných zakázek na stavební práce, včetně veřejných zakázek na údržbu pozemních komunikací, obecně není vhodné stanovit jako jediné hodnotící kritérium pouze nabídkovou cenu. Zadavatel by měl v takových případech preferovat pro určení bodového hodnocení jednotlivých nabídek spíše vyšší kvalitu dané pozemní komunikace, nicméně nabídka vyšší kvality se téměř vždy projeví ve vyšší nabídkové ceně, přičemž stavební společnost nabízející vyšší kvalitu nesmí být znevýhodněna oproti dodavatelům, kteří nabízejí minimální standard požadovaný v zadávací dokumentaci.

8.3. Návrh údržby dodavatelem

Na základě výše uvedených dat poskytnutých zadavatelem je poté dodavatelům umožněno provést revizi stavu dané pozemní komunikace, určení příčin porušení vozovky a provedení návrhu opravy a následné údržby po celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy 10–15 let). Zhotovitel navrhne takový postup údržby či opravy, který bude pro zadavatele nejvýhodnější po celou dobu sledovaného období, tedy po celou dobu plnění veřejné zakázky. Volba strategie opravy a následné údržby je ponechána na dodavateli, na jeho technologických možnostech, znalostech a zkušenostech.

8.4. Výpočet bodového hodnocení

Výpočet bodového hodnocení nabídek jednotlivých dodavatelů pro výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky bude probíhat podle následujících vzorců, které počítají jak s nabídkovou cenou, tak s nabídkou zvýšené kvality pozemní komunikace oproti minimálnímu zadavatelem požadovanému klasifikačnímu stupni kvality předmětné pozemní komunikace:

$$\text{ZFN} = (\text{KLmin} - \text{KLnab}) \times \text{CZZK}$$

Rovnice 1

- ZFN – zvýšené finanční náklady vynaložené na údržbu pozemní komunikace v souvislosti s nabídkou zvýšené kvality, vyjádřené v Kč.
- KLmin – průměrná klasifikace pozemní komunikace stanovená zadavatelem po celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy pro období 10-15 let), vyjádřená v číslech 1-5 podle jednotlivých klasifikačních stupňů poruch dle TP 87.
- KLnab – průměrná klasifikace pozemní komunikace nabídnutá dodavatelem po celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy pro období 10-15 let), vyjádřená v číslech 1-5 podle jednotlivých klasifikačních stupňů poruch dle TP 87.
- CZZK – průměrná cena za zvýšení klasifikace pozemní komunikace o jeden stupeň oproti klasifikaci pozemní komunikace stanovené zadavatelem za celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy za období 10-15 let), vyjádřená v Kč.

Výpočtem dle tohoto vzorce získá zadavatel údaj, jaké výše by dosahovaly finanční náklady vynaložené konkrétním účastníkem zadávacího řízení ke zvýšení kvality předmětné pozemní komunikace, ke které se v rámci své nabídky zavázal a kterou bude udržovat po celou dobu plnění veřejné zakázky. Následujícím vzorcem je tato hodnota převedena na procentuální hodnotu vyjadřující, jakou část ze zadavatelem stanovené předpokládané hodnoty veřejné zakázky představují zvýšené finanční náklady dodavatele na udržení nabízené zvýšené kvality pozemní komunikace:

$$PZN = \frac{ZFN}{PH}$$

Rovnice 2

- PZN – průměrný počet procent z předpokládané hodnoty veřejné zakázky vynaložený na udržení zvýšené kvality pozemní komunikace nabídnuté dodavatelem, vyjádřený v desetinném zápisu.
- PH – předpokládaná hodnota veřejné zakázky za celou dobu plnění (tedy za 10-15 let) při udržení zadavatelem stanovené úrovně klasifikace pozemní komunikace, vyjádřená v Kč.
- ZFN – zvýšené finanční náklady vynaložené na údržbu pozemní komunikace v souvislosti s nabídkou zvýšené kvality, vyjádřené v Kč.

Z následujícího vzorce vyjde bodové hodnocení podané nabídky. Tento vzorec bere v potaz preferenci vyšší kvality pozemní komunikace oproti nižší ceně minimálního standardu.

$$BH = NC - (PZN \times NC)$$

Rovnice 3

- BH – celkové bodové hodnocení nabídky neboli nabídková cena pro účely hodnocení nabídek, vyjádřená v Kč.
- NC – nabídková cena dodavatele za provádění opravy a údržby pozemní komunikace po celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy po dobu 10-15 let) uvedená v jeho nabídce, vyjádřená v Kč.

- PZN – průměrný počet procent z předpokládané hodnoty veřejné zakázky vynaložený na udržení zvýšené kvality pozemní komunikace nabídnuté dodavatelem, vyjádřený v desetinném zápisu.

8.5. Výpočet bodového hodnocení – ověření teoretické

V této podkapitole dizertační práce budou výchozí rovnice aplikovány na teoretický příklad pro lepší představu jejich funkčnosti. V teoretické situaci bude předpokládaná hodnota zadávané veřejné zakázky 10.000.000,- Kč. Minimální požadovaná kvalita pozemní komunikace po celou dobu plnění veřejné zakázky (na základě provedené diagnostiky) by v tomto případě měla odpovídat klasifikačnímu stupni 3 (vyhovující). Daného zadávacího řízení se účastní tři dodavatelé A, B, C.

Nabídky dodavatelů jsou konstruovány následovně:

Dodavatel A:

- Závazek zvýšení kvality PK o jeden klasifikační stupeň
- Cena za zvýšení kvality PK o jeden klasifikační stupeň 2 mil. Kč
- Nabídková cena: 11.750.000,- Kč

Dodavatel B:

- Závazek dodržení minimálního požadovaného standardu
- Nabídková cena: 9.500.000,- Kč

Dodavatel C:

- závazek zvýšení kvality PK o dva klasifikační stupně
- Cena za zvýšení kvality PK o jeden klasifikační stupeň 2 mil. Kč
- Nabídková cena: 13.900.000,- Kč

Rovnice ZFN – zvýšené finanční náklady vynaložené na údržbu pozemní komunikace v souvislosti s nabídkou zvýšené kvality, vyjádřené v Kč:

$$\text{ZFN} = (\text{KL}_{\text{min}} - \text{KL}_{\text{nab}}) \times \text{CZZK}$$

Rovnice 4

- Dodavatel A: $ZFN = (3 - 2) \times 2\,000\,000 = 2\,000\,000$
- Dodavatel B: $ZFN = (3 - 3) \times 0 = 0$
- Dodavatel C: $ZFN = (3 - 1) \times 2\,000\,000 = 4\,000\,000$

Rovnice PZN – průměrný počet procent z předpokládané hodnoty veřejné zakázky vynaložený na udržení zvýšené kvality pozemní komunikace nabídnuté dodavatelem, vyjádřený v desetinném zápisu:

$$PZN = \frac{ZFN}{PH}$$

Rovnice 5

- Dodavatel A: $PZN = 2\,000\,000 / 10\,000\,000 = 0,2$
- Dodavatel B: $PZN = 0 / 10\,000\,000 = 0$
- Dodavatel C: $PZN = 4\,000\,000 / 10\,000\,000 = 0,4$

Rovnice BH – celkové bodové hodnocení nabídky neboli nabídková cena pro účely hodnocení nabídek, vyjádřená v Kč:

$$BH = NC - (PZN \times NC)$$

Rovnice 6

- Dodavatel A: $BH = 11\,750\,000 - (0,2 \times 11\,750\,000) = 9.400.000,-$ Kč
- Dodavatel B: $BH = 9\,500\,000 - (0 \times 9\,500\,000) = 9.500.000,-$ Kč
- Dodavatel C: $BH = 13\,900\,000 - (0,4 \times 13\,900\,000) = 8.340.000,-$ Kč

Výsledné pořadí jednotlivých účastníků zadávacího řízení:

- 1. Dodavatel C
- 2. Dodavatel A
- 3. Dodavatel B

8.6. Výpočet bodového hodnocení – ověření praktické

V této části disertační práce budou aplikovány do praxe vzorce uvedené v podkapitole 8.4 této disertační práce – bodového hodnocení, přičemž dojde k jejich demonstraci na praktickém případě na základě dat poskytnutých ze strany Krajské správy a údržby silnic Vysočiny. Ze strany Krajské správy a údržby silnic Vysočiny a Kraje Vysočina byla poskytnuta zpráva o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky na stavební práce „II/129 Cětovaz – Jiříčky“, která tvoří přílohu č. 1 této disertační práce. Dále pak byl poskytnut ze strany Krajské správy a údržby silnic Vysočiny a Kraje Vysočina seznam veškerých nákladů vynaložených na údržbu pozemní komunikace – silnice č. II. 129 Cětovaz – Jiříčky, v letech 2010 až 2020, tento seznam nákladů byl zpracován do tabulky, která tvoří přílohu č. 2 této disertační práce.

Aby bylo možné tyto vzorce aplikovat v praxi je třeba, aby byla veřejná zakázka na stavební práce zadána nejméně na časové období 10-15 let. Dále pak je třeba, aby objednatel v zadávací dokumentaci stanovil minimální úroveň kvality předmětné pozemní komunikace a aby zhotovitel, jakožto vybraný dodavatel stavby, se zavázal k udržování pozemní komunikace v požadované kvalitě po celou dobu plnění veřejné zakázky.

Na základě provedených konzultací s Krajskou správou a údržbou silnic Vysočiny byl pro účely disertační práce stanoven požadavek, aby byla dodržena minimální požadovaná kvalita pozemní komunikace po celou dobu plnění veřejné zakázky (na základě provedené diagnostiky) = klasifikační stupeň č. 3 (tj. vyhovující). Pro účely této disertační práce a výpočtu bodového hodnocení byly použity první tři nabídky, které byly ze strany dodavatelů podány. Při výpočtu bylo počítáno s náklady na údržbu v letech 2010 až 2020.

Aplikací tohoto postupu veřejná zakázka na stavební práce byla tedy vypsána na delší časové období, kdy by byla zajištěna stabilní kvalita pozemní komunikace po celou dobu její životnosti. Výsledkem zjištění na základě aplikace tohoto postupu při zadávání veřejných zakázek na stavební práce by mělo být to, že udržování pozemní komunikace ve vyhovujícím stavu je z hlediska hospodaření s pozemními komunikacemi pro objednatele mnohem efektivnější než možné řešení havarijního

stavu konkrétní pozemní komunikace realizací nákladných a komplexních oprav. Tímto postupem by došlo k preferenci vyšší kvality pozemní komunikace oproti nižší ceně minimálního standardu.

8.6.1. Základní údaje

Pro výpočet bodového hodnocení v praxi byla vybrána veřejná zakázka na stavební práce z roku 2009 – stavba silnice č. II. 129 Cetoraz – Jiříčky, název veřejné zakázky „II/129 Cetoraz – Jiříčky“. Zadavatelem této veřejné zakázky byl Kraj Vysočina, přičemž jako předmět veřejné zakázky bylo stanovena rekonstrukce a modernizace silnice II/129 Cetoraz – Jiříčky v celkové ploše cca 171.690 m². Veřejná zakázka byla realizována v otevřeném zadávacím řízení a jako kritérium pro zadání zakázky byla stanovena nejnižší nabídková cena. Jednalo se o veřejnou zakázku na stavební práce, jejíž původní předpokládaná celková hodnota byla objednatelům stanovena na částku 128.767.500 Kč¹⁹¹.

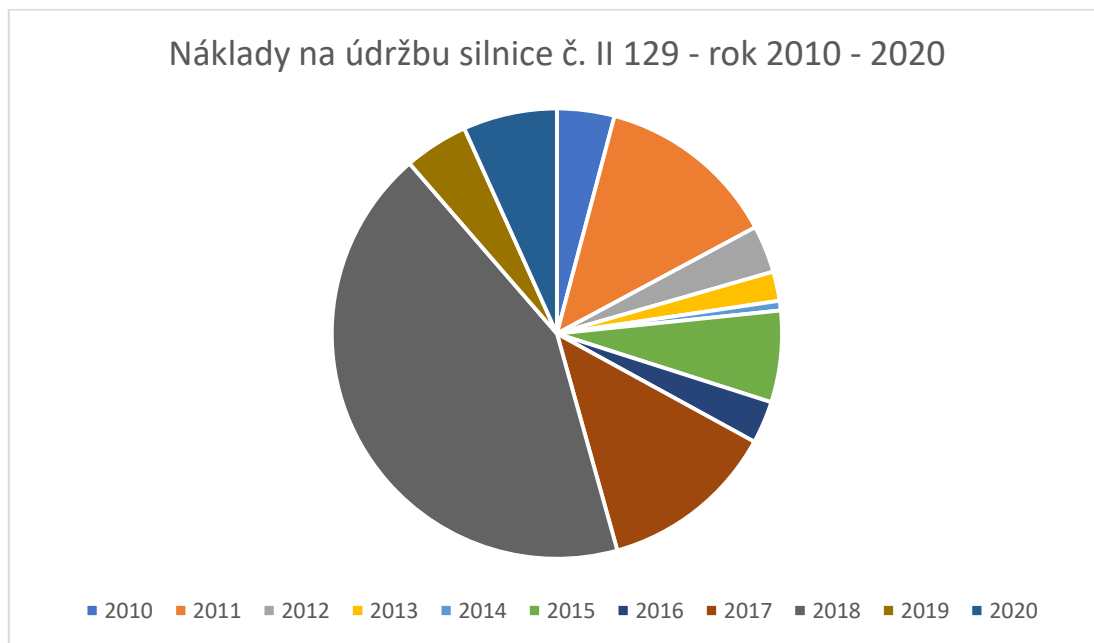
V zadávacím řízení byla vybrána jako nejlepší nabídka Dodavatele A s nabídkovou cenou 124.900.190 Kč bez DPH¹⁹². Celkové reálné náklady na údržbu pozemní komunikace v letech 2010-2020 získané prostřednictvím Krajské správy a údržby silnic Vysočiny (příloha č. 2 této disertační práce) činí částku 3.378.839,68 Kč bez DPH. Náklady na údržbu pozemní komunikace byly rozděleny na jednotlivé roky a zaneseny do Grafu č. 10.

---

¹⁹¹ Věstník veřejných zakázek. Dostupné z: [Věstník veřejných zakázek - Ministerstvo pro místní rozvoj \(vestnikverejnychzakazek.cz\)](http://vestnikverejnychzakazek.cz)

¹⁹² Věstník veřejných zakázek. Dostupné z: [Věstník veřejných zakázek - Ministerstvo pro místní rozvoj \(vestnikverejnychzakazek.cz\)](http://vestnikverejnychzakazek.cz)

Graf č. 10 – Náklady na údržbu silnice č. II 129 - rok 2010–2020. Zdroj: informace poskytnuté ze strany Krajské správy a údržby silnic Vysočiny (příloha č. 2 této disertační práce)

8.6.2. K výpočtu bodového hodnocení – Nabídky dodavatelů:

V této části disertační práce dojde k aplikaci dat získaných ze strany Krajské správy a údržby silnic Vysočiny do vzorců simulovaných v podkapitole 8.4. této disertační práce.

Nabídky dodavatelů jsou konstruovány následovně:

Dodavatel A:

- závazek dodržení minimálního požadovaného standardu
- nabídková cena: 124.900.190 Kč

Dodavatel B:

- závazek zvýšení kvality pozemní komunikace o jeden klasifikační stupeň
4.056.000 Kč
- cena za zvýšení kvality pozemní komunikace o jeden klasifikační stupeň
- nabídková cena: 126.135.841 Kč

Dodavatel C:

- závazek zvýšení kvality pozemní komunikace o jeden klasifikační stupeň 3.857.000 Kč
- cena za zvýšení kvality pozemní komunikace o jeden klasifikační stupeň
- nabídková cena: 127.778.276 Kč

Rovnice ZFN – zvýšené finanční náklady vynaložené na údržbu pozemní komunikace v souvislosti s nabídkou zvýšené kvality, vyjádřené v Kč:

$$\mathbf{ZFN = (KL_{min} - KL_{nab}) \times CZZK}$$

Rovnice 7

- Dodavatel A: $ZFN = (3-3) \times 3.378.839 = 0$
- Dodavatel B: $ZFN = (3-2) \times 4.056.000 = 4.056.000$
- Dodavatel C: $ZFN = (3-2) \times 3.857.000 = 3.857.000$

Rovnice PZN – průměrný počet procent z předpokládané hodnoty veřejné zakázky vynaložený na udržení zvýšené kvality pozemní komunikace nabídnuté dodavatelem, vyjádřený v desetinném zápisu:

$$\mathbf{PZN = \frac{ZFN}{PH}}$$

Rovnice 8

- Dodavatel A: $PZN = 0/128.767.500 = 0$
- Dodavatel B: $PZN = 4.056.000/128.767.500 = 0,031498631$
- Dodavatel C: $PZN = 3.857.000/128.767.500 = 0,02995321$

Rovnice BH – celkové bodové hodnocení nabídky neboli nabídková cena pro účely hodnocení nabídek, vyjádřená v Kč:

$$\mathbf{BH = NC - (PZN \times NC)}$$

Rovnice 9

- Dodavatel A: $BH = 128.279.029 - (0 \times 128.279.029) = 128.279.029 \text{ Kč}$
- Dodavatel B: $BH = 130.191.841 - (0,031498631 \times 130.191.841) = 126.090.976,2 \text{ Kč}$

- Dodavatel C: BH = 130.635.276 – (0,02995321 x 130.635.276) = 126.722.330,1 Kč

Výsledné pořadí jednotlivých účastníků zadávacího řízení:

- 1. Dodavatel B
- 2. Dodavatel C
- 3. Dodavatel A

V této veřejné zakázce byla objednatelům původně jako nejlepší vyhodnocena a vybrána nabídka Dodavatele A. Pokud by však v minulosti byl aplikován postup výběru dodavatele, jak je navrženo v této práci, byla by vyhodnocena jako nejlepší nabídka Dodavatele B, který by byl schopen realizovat stavební část veřejné zakázky, vč. údržby dané komunikace v odpovídajícím stupni za nejnižší náklady.

V této veřejné zakázce byl tedy vybrán dodavatel, jenž výstavbu, vč. údržby, provedl za částku ve výši 130.191.841 Kč. Postupem, jaký je navrhovaný v této disertační práci by měl být však vybrán Dodavatel B, který by realizoval stavební zakázku, vč. údržby, za částku ve výši 126.090.976 Kč, přičemž by tedy objednatel ušetřil částku ve výši 4.100.865 Kč. Je tedy zřejmé, že v případě, kdy by objednatel již v době zhotovování stavební zakázky zavazoval dodavatele tím, že musí po celou dobu plnění veřejné zakázky v určitém klasifikačním stupni konečná cena stavební zakázky, vč. údržby, by byla značně nižší.

9. Závěr

9.1. Srovnání dosažených výsledků se současným stavem poznání

Navrhované řešení je specifické zejména tím, že vychází z předpokladu, že stavební společnost coby účastník zadávacího řízení disponuje potřebnou odborností. Stavební společnost je tedy schopna stanovit si postup pro údržbu pozemní komunikace sama. Metodiku údržby následně předloží zadavateli veřejné zakázky jakožto vlastníku či správci předmětné pozemní komunikace. V daném případě tak zadavatele bude zajímat pouze výsledek, kterým je buďto dodržení minimální kvality pozemní komunikace požadované zadavatelem či zvýšení kvality dané pozemní komunikace nabídnuté dodavatelem v rámci své nabídky, a to po celou dobu plnění veřejné zakázky. Jelikož bude tato veřejná zakázka zadavatelem vypsána na delší časové období, bude zajištěna stabilní kvalita komunikací po celou dobu životnosti pozemní komunikace. Nutno podotknout, že tento postup je zcela v souladu se ZZVZ. Udržování pozemní komunikace ve vyhovujícím stavu je z hlediska hospodaření s pozemními komunikacemi pro zadavatele mnohem efektivnější než řešit havarijní stav konkrétní pozemní komunikace realizací jednorázových nákladných komplexních rekonstrukcí. Na druhou stranu je však potřeba vzít v úvahu, že v době, kdy dochází k zadání veřejné zakázky, není znám finanční rozpočet (veřejného) zadavatele na období následující v horizontu několika let dopředu, v jakém by bylo potřeba veřejnou zakázku zadat včetně následných udržovacích prací a oprav, s čímž se také pojí dopředu nezodpovězená otázka inflace, která má pro budoucí financování oprav a údržby také nemalý význam.

9.2. Důsledky aplikace navrhovaného konceptu v praxi

Navrhovaný koncept nabízí nespočet výhod jak pro zadavatele, tak pro samotné uživatele veřejných komunikací. Mezi jeho hlavní benefity patří tedy dlouhodobé a stabilní zajištění vysoké kvality komunikací, zlepšení bezpečnosti a jízdního komfortu, zmenšení počtu administrovaných veřejných zakázek a snížení administrativní náročnosti tvorby strategie údržby pozemních komunikací. Vzhledem ke skutečnosti, že model je konstruován na matematickém výpočtu, který bude všem

zúčastněným subjektům předem znám, lze konstatovat, že byly zachovány veškeré principy transparentnosti a rovnosti pro účastníky zadávacího řízení.

V roce 2020 trh veřejných zakázek rostl. Meziročně se jeho hodnota zvýšila o 33 mld. Kč, což představuje nárůst o více než 5 %. Použitím v této disertační práci zkoumané metody by bylo možné v průměru dosáhnout úspory 5 % z objemu trhu.

Řešení navrhované touto dizertační prací samozřejmě není napříč oborem stavebnictví ojedinělým jevem. Celosvětově je pozorovatelná snaha o nahrazení hodnocení veřejných soutěží v oblasti stavebnictví namísto jediného kritéria, a to nabídkové ceny, vícekritériálními komplexními metodami. Jednou z takových metod je metoda Best Value Procurement (také Best Value Approach), která má tendenci vytvořit komplexní hodnocení soutěží v oblasti stavebnictví, a to na základě celkového náhledu na věc. Tato metoda vznikla v USA, současně je používána především v Nizozemí¹⁹³, výrazně méně pak ve skandinávských zemích a velmi skromně v České republice, kde nicméně naráží na zákonnou úpravu zadávání veřejných zakázek. Jak také uvádějí zahraniční zdroje, je třeba zdůraznit, že statistické vyhodnocení úspěšností metody Best Value Procurement má prozatím výraznou slabinu, a to z důvodů velmi malého vzorku reálně provedených projektů. To bohužel znemožňuje jakoukoli objektivní evaluaci dané metody.¹⁹⁴ Na rozdíl od této dizertační práce, která se zaměřuje na řešení hodnocení soutěží na typizované stavby či stavby pozemních komunikací, metoda Best Value Procurement je aplikována primárně na pozemní stavby.

---

¹⁹³ Článek z konference CENTERIS 2017. Best Value Procurement – The Practical Approach In The Netherlands. Arnoud Storteboom, Paulos Wondimu, Jardar Lohne, Ola Lædre. Dostupné z: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877050917322470?ref=pdf_download&fr=RR-7&rr=7d51585bccafb363

¹⁹⁴ Článek z konference CENTERIS 2018. Experience with Best Value Procurement in Norwegian Infrastructure Projects. Atosa Joudi, Ingrid Børset Breivik, Paulos Wondimu, Leif Daniel Houck,. Dostupné z: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877050918317496?ref=pdf_download&fr=RR-7&rr=7d516977eedd4131

9.3. Závěry autora k hlavním výzkumným otázkám práce

K výzkumné otázce č. 1: Jak zavést a objektivně aplikovat do praxe efektivní koncept hospodaření s pozemními komunikacemi, který podstatným způsobem zefektivní stávající koncepty hospodaření s pozemními komunikacemi v České republice?

Jak vyplývá z jednotlivých podkapitol této práce, musí celý proces efektivního hospodaření s pozemními komunikacemi začínat u průběžného dlouhodobého monitoringu jejich aktuálního stavu. Z toho je následně možné vyvodit předpokládané náklady na opravy a údržbu pozemních komunikací. Celý tento systém by měl být založen na využívání metody fyzického měření stavu komunikací a následném sběru těchto dat a jejich systematizace včetně koncepční správy takových dat. To vše s cílem umožnit efektivnější plánování oprav pozemních komunikací z důvodů vad, které budou postupně nastávat jednak v rámci životního cyklu stavby, tak i dalšími vlivy na poškození a opotřebení. Tato práce popisuje některé již částečně zavedené fungující systémy. Jejich rozsah v praxi se nicméně jeví stále jako nedostačující.

K výzkumné otázce č. 2: Lze vytvořit nový koncept zadávání veřejných zakázek na stavební práce v oblasti pozemních komunikací, který by zahrnoval mimo samotnou výstavbu taktéž náklady na jejich následnou údržbu a případné opravy v průběhu životního cyklu těchto staveb?

Lze jednoznačně konstatovat, že i za současného legislativního stavu je možné vytvořit a zavést nový koncept zadávání veřejných zakázek ve stavebnictví (v oblasti pozemních komunikací), a dosahovat tím celkové úspory nákladů jak v přímé investici, tak i v nákladech na opravy a údržbu. Využití navrhovaného matematického výpočtu výhodnosti nabídek uchazečů o veřejnou zakázku v rámci vyhodnocení výsledků zadávacího procesu veřejné zakázky, a to v kombinaci s přihlédnutím k závěrům plynoucím z dlouhodobých dat o stavu pozemních komunikací ve správě veřejných zadavatelů a při zohlednění udržení kvality pozemních komunikací, zabezpečuje výhodnost, objektivitu a transparentnost tohoto způsobu výběru. Nutno podotknout, že přesvědčit veřejné zadavatele, aby začali využívat tento koncept zadávání veřejných zakázek nebude jednoduché, mimo jiné i z důvodů možností jeho ověření a vyhodnocení v praxi, které fakticky mohou být provedeny až po skončení plánovaného životního cyklu pozemní komunikace.

Seznam zdrojů

Mezinárodní a komunitární právní předpisy

1. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70.
2. Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce.
3. Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.
4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek.
5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES.
6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí.
7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES.
8. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES.
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek.
10. Agreement on Government Procurement.
11. Smlouva o fungování Evropské unie.

Vnitrostátní právní předpisy

1. Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.
2. Zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.
7. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
8. Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.
9. Zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů.
10. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.
11. Vyhláška č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele.
12. Vyhláška č. 169/2016 Sb., o stanovení rozsahu dokumentace veřejné zakázky na stavební práce a soupisu stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr.
13. Vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek.
14. Vyhláška č. 248/2016 Sb., o náležitostech obsahu žádosti o předchozí stanovisko k uzavření smlouvy a ke změně závazku ze smlouvy podle zákona o zadávání veřejných zakázek.
15. Vyhláška č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody.

16. Nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek.
17. Nařízení vlády č. 173/2016 Sb., o stanovení závazných zadávacích podmínek pro veřejné zakázky na pořízení silničních vozidel.

Judikatura a správní rozhodnutí

1. Nález Ústavního soudu ze dne 10.01.2011, sp. zn. Pl. ÚS 33/2000.
2. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.03.2004, sp. zn. 2 A 9/2002.
3. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.06.2007, sp. zn. 5 Afs 6/2007.
4. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.06.2008, sp. zn. 1 Afs 20/2008.
5. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.03.2009, sp. zn. 2 Afs 86/2008.
6. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 09.07.2009, sp. zn. 9 Afs 87/2008.
7. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.01.2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009.
8. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2010, sp. zn. 8 Afs 60/2009.
9. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.01.2013, sp. zn. 5 Afs 43/2012.
10. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.04.2013, sp. zn. 1 Afs 2/2013.
11. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.02.2017, sp. zn. 9 As 195/2015.
12. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.06.2017, sp. zn. 7 As 135/2017.
13. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.07.2017, sp. zn. 2 Afs 208/2016.
14. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.02.2018, sp. zn. 7 As 325/2017.
15. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.08.2018, sp. zn. 10 As 331/2017.
16. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30.06.2005, sp. zn. 31 Ca 69/2004.
17. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 02.02.2011, sp. zn. 62 Ca 25/2009.
18. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16.08.2011, sp. zn. 62 Ca 43/2009.
19. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 03.01.2013, sp. zn. 62 Af 64/2011.
20. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.04.2013, sp. zn. 62 Af 35/2012.
21. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 09.05.2013, sp. zn. 62 Af 36/2012.
22. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 06.09.2017, sp. zn. 31 Af 2/2016.

23. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 04.03.2008, č. j. ÚOHS-R213/2007/02-05035/2008/310-KK.
24. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.09.2016, č. j. ÚOHS-R372/2015/VZ-39895/2016/323/KKř.
25. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.11.2016, č. j. ÚOHS-R0074/2016/VZ-45147/2016/323/EBr.
26. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 08.02.2017, č. j. ÚOHS-R238/2015/VZ-04165/2016/321/BRy.
27. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30.06.2017, č. j. ÚOHS-R0075/2017/VZ-19645/2017/321/Edy.
28. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 09.03.2018, č. j. ÚOHS-R0007/2018/VZ-07309/2018/321/Edy.
29. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.06.2018, č. j. ÚOHS-R0059/2018/VZ-17279/2018/321/Edy.
30. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.03.2019, č. j. ÚOHS-R0004/2019/VZ-07042/2019/323/MBr.
31. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 05.11.2007, č. j. ÚOHS-S199/2007-18164/2007/540-AS.
32. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.06.2008, č. j. ÚOHS-S0051/2016/VZ-04415/2017/532/KSt.
33. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.06.2008, č. j. ÚOHS-S121/2008/VZ-12420/2008/510/Od.
34. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.03.2010, č. j. ÚOHS-S358/2009/VZ-2395/2010/530/SWa.
35. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 03.11.2015, č. j. ÚOHS-S0582/2015/VZ-37579/2015/543/Edo.
36. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26.11.2015, č. j.: ÚOHS-S0543/2015/VZ-36015/2015/522/JKr.
37. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20.01.2017, č. j. ÚOHS-S0722/2016/VZ-02335/2017/542/PKn.
38. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 04.04.2017, č. j. ÚOHS-S0071/2015/VZ-11513/2017/513/EPi.

39. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 04.07.2017, č. j. ÚOHS-S0194/2017/VZ-20067/2017/533/BKu.
40. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 02.11.2017, č. j. ÚOHS-S0376/2017/VZ-30483/2017/513/JLí.
41. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25.06.2018, č. j. ÚOHS-S0163/2018/VZ-18889/2018/522/NRi.
42. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 06.08.2018, č. j. ÚOHS-S0217/2018/VZ-22905/2018/533/HKu.
43. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.12.2018, č. j. ÚOHS-S0440/2018/VZ-37585/2018/531/MKi.
44. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30.01.2019 č. j. ÚOHS-S0527/2018/VZ-02992/2019 /531/MHo.
45. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.01.2019, č. j. ÚOHS-S0502/2018/VZ-03194/2019/541/JCh.
46. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14.05.2019, č. j. ÚOHS-S0124/2019/VZ-13493/2019/521/JRo.
47. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16.01.2020, č. j. ÚOHS-S0445/2019/VZ-01763/2020/532/DKU.
48. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 10. 2021, č.j. ÚOHS-33784/2021/500/Alv

Literatura

1. AURIOL, E.: Corruption in Procurement and Public Purchase. International Journal of Industrial Organization, 2006, vol. 24, no. 5, pp. 867-885.
2. BAJARI, P.: *Comparing Competition and Collusion in Procurement Auctions: A Numerical Approach*. Economic Theory, 2001, vol. 18, pp. 187-205. ISSN 0938-2259.
3. BANDIERA, O. - Prat, A. - Valletti, T.: *Active and passive waste in government spending: evidence from a policy experiment*. American Economic Review, 2008, vol. 99, no. 4, pp. 1278-1308.
4. BLOM-HANSEN, J.: *Is Private Delivery of Public Services Really Cheaper? Evidence from Public Road Maintenance in Denmark*. Public Choice, 2003, vol. 115, pp. 419-438. ISSN 0048-5829.

5. BROWN, T. L. - Potoski, M.: *Transaction Costs and Institutional Explanations for Government Service Production Decisions*. Journal of Public Administration Research and Theory, 2003, vol. 13, no. 4, pp. 441-468. ISSN 1053-1858.
6. CARNAGHAN, R. - Bracewell-Milnes, B.: *Testing the Market: Competitive Tendering for Government Services in Britain and Abroad*. 1993. London: the Institute of Economic Affairs.
7. ČERNÍNOVÁ, Michaela. *Zákon o pozemních komunikacích: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7478-652-5.
8. POLÁČEK, Bohumil. *Právo mezinárodního obchodu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. ISBN 978-80-7552-770-7.
9. KLEE, Lukáš. *Smluvní podmínky FIDIC*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. Právní monografie. ISBN 978-80-7552-161-3.
10. DOMBERGER, S. - MEADOWCROFT, S. - Thompson, D.: Competitive tendering and efficiency: the case of refuse collection. Fiscal Studies, 1986, vol. 7, no. 4, pp. 69-89. ISSN 0143-5671.
11. DOMBERGER, S. - JENSEN, P.: *Contracting Out by the Public Sector: Theory, Evidence, Prospects*. Oxford Review of Economic Policy, 1997, vol. 13(4), pp. 67-78 ISSN 0266-903X.
12. DUFEK, Zdeněk, Jana KORYTÁROVÁ, Tomáš APELTAUER, et al. *Veřejné stavební investice*. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-322-3, 392 s.
13. KORYTÁROVÁ, J., DUFEK, Z., HROMÁDKA, V., VÍTKOVÁ, E. Zásada 3E při realizaci veřejných stavebních investic v právních předpisech a v praxi. *Právo a bezpečnost*, 2017. č. 1. ISSN 2336-5323.
14. MARKOVÁ, Leonora, KORYTÁROVÁ, Jana, NOVÝ, Martin, HROMÁDKA, Vít. *Náklady životního cyklu stavby*. 2011. Brno: Akademické nakladatelství CERM, s.r.o., 2011. ISBN: 978-80-7204-762- 8, 125 s.
15. DVOŘÁK, David. *Smluvní závazkové vztahy ve veřejných zakázkách a jejich změny*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-518-3, 264 s.
16. DVOŘÁK a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-651-7, 1320 S.

17. European Commission: *A report on the functioning of public procurement markets in the EU: benefits from the application of EU directives and challenges for the future*, Commission of the European Communities, Brussels, 2004.
18. European Commission: *Estimating the Benefits from the Procurement Directives*. A Report for DG Internal Market. Brussels: European Commission. 2011. Brusel: Evropská komise.
19. European Commission: *Measuring the impact of public procurement policy, First indicators*, Single Market News, Brussels, March 2000.
20. European Commission: *Public procurement in Europe: Cost and Effectiveness*. 2011. Brusel: Evropská komise.
21. European Commission: *Public Procurement Indicators*. 2012. Brusel: Evropská komise.
22. PESHKIN D. G., HOERNER T. E., ZIMMERMAN K. A.: *NCHRP REPORT 523: Optimal Timing of Pavenment Preventive Maintenance Treatment Applications*. 2004. ISBN 0-309-08811-9.
23. FRIČ, Jindřich, Pavel HAVRÁNEK, Martin LIPL, Jan NOVÁK, Petr POKORNÝ, Eva SIMONOVÁ, Veronika VALENTOVÁ a Lucie VYSKOČILOVÁ. *Řešení kritických míst na pozemních komunikacích v extravilánu: metodika provádění*. 2. vydání. Brno: Centrum dopravního výzkumu, [2015]. ISBN 978-80-88074-22-9.
24. HERMAN, Pavel, FIDLER, Vlastimil. *Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek*. 2. akt. a dopl. vyd. V Plzni: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-660-6, 640 s.
25. JURČÍK, R. *Veřejné zakázky a koncese*. 2., dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-443-8, 1032 s.
26. JURČÍK, R.: *Partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem v České republice*. Brno: MZLU. ISBN 978-80-7375-244-6, 115 s.
27. KAVŘÍK, L.: *Pronájem infrastruktury z pohledu veřejných zakázek a koncesního zákona*. In *Veřejné zakázky a PPP projekty -- potřebnost změny právní úpravy v EU a v ČR*. 1. vydání. Brno: Ústav práva a humanitních věd Provozně ekonomické fakulty MZLU v Brně, Ministerstvo pro místní rozvoj a Asociace pro veřejné zakázky, 2008. 5 s.

28. MACEK, I.: *Zákon o zadávání veřejných zakázek: praktický komentář s judikaturou*. Praha: Leges, 2017. Komentátor. ISBN 978-80-7502-171-7
29. POREMSKÁ, M.: *Veřejné zakázky stručně a prakticky*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-697-7.
30. *Přehled judikatury z oblastí stavebního práva*. Praha: ASPI, 2008. Přehledy judikatury. ISBN 978-80-7357-296-9.
31. SNÍŽEK, Václav. *Vozovky, inženýrské objekty a jejich systém hospodaření: vozovky, související inženýrské objekty, materiály, konstrukční prvky, mechanismy*. V Praze: České vysoké učení technické, 2012. ISBN 978-80-01-04996-9.
32. ŠIROKÝ, Jaromír. *Technologie dopravy*. Třetí upravené vydání. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2016. ISBN 978-80-7560-017-2.
33. *Zadávání veřejných zakázek: judikatura s komentářem*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. Přehledy judikatury. ISBN 978-80-7357-658-5.

Elektronické zdroje

1. MACIEJEWSKI, Mariusz, RATCLIFF, Christina. *Fakta a čísla o Evropské unii: Veřejné zakázky* [online]. Europarl.europa.eu [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/34/verejne-zakazky>.
2. MINISTERSTVO DOPRAVY ČR. *Rozvoj dopravní infrastruktury do roku 2050*[online]. mdcz.cz [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: [Rozvoj-dopravni-infrastruktury-do-roku-2050.pdf.aspx \(mdcz.cz\)](https://www.mdcz.cz/rozvoj-dopravni-infrastruktury-do-roku-2050.pdf.aspx)
3. MINISTERSTVO FINANCÍ. *Metodika veřejného nakupování. Naplňování principů 3E v praxi veřejného zadávání* [online]. Mfcr.cz [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: https://www.mfcr.cz/assets/cs/media/Methodika_2016_Metodicky-pokyn-CHJ-c-3.pdf.
4. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2016* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: http://www.portal-vz.cz/getmedia/596b6316-9683-4f9e-8157-a42211f60404/III_Vyrocní-zpráva-o-stavu-verejnych-zakazek-v-Ceske-republice-za-rok-2016_final.pdf.
5. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2018* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2020-04-13].

- Dostupné z: http://www.portal-vz.cz/getmedia/1a3cd915-5aea-4f1f-8a41-90565a2efe36/Vyrocní-zprava-o-stavu-verejnych-zakazek-v-Ceske-Republice-za-rok-2018_f.pdf.
6. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Výroční zpráva o stavu veřejných zakázek v České republice za rok 2021* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2022-10-19]. Dostupné z: <https://portal-vz.cz/wp-content/uploads/2022/07/Vyrocní-zprava-o-stavu-ver%CC%8Cejny%CC%81ch-zaka%CC%81zek-v-C%CC%8Ceske%CC%81-Republice-za-rok-2021.pdf>
  7. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Metodika zadávání veřejných zakázek malého rozsahu* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <http://www.portal-vz.cz/getmedia/d27f56ea-aea8-4109-ba2a-d9980bbd2832/Methodika-zadavani-verejnych-zakazek-maleho-rozsahu.docx>.
  8. MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY. *Smluvní podmínky pro výstavbu pozemních a inženýrských staveb projektovaných objednatelem - Zvláštní podmínky (na základě červené knihy FIDIC)* [online]. Praha, 2016 [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: http://www.pjpk.cz/data/USR_001_2_4_OBCHODNI_PODMINKY/Zvlastni_OP.pdf
  9. MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY. *Smluvní podmínky pro dodávku technologických zařízení a projektování - výstavbu elektro a strojně - technologického díla a pozemních a inženýrských staveb projektovaných dodavatelem - Zvláštní podmínky (na základě žluté knihy FIDIC)* [online]. Praha, 2016 [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: http://www.pjpk.cz/data/USR_001_2_4_OBCHODNI_PODMINKY/SFDI_YELLOW_BOOK_zvlastni_podminky_pro_CK.pdf
  10. STÁTNÍ FOND DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY. *Metodika pro zadání veřejné zakázky formou Design-Build pro dopravní stavby v ČR*. Praha, 2015 [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: https://www.sfdi.cz/soubory/obrazky-clanky/metodiky/2015_metodika_db_zaverecna_zprava.pdf
  11. ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k výpočtu výše kauce dle § 255 odst. 1 a 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů*

- [online]. Uohs.cz [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: http://www.uohs.cz/download/Sekce_VZ/Metodiky/Kauce-vykladove- stanovisko-a-priklady-UPDATED.pdf.
12. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Zákaz hodnocení na základě nejnižší nabídkové ceny v případě veřejné zakázky na služby uvedené v oddílu 71 hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému podle § 114 odst. 3 písm. b)* [online]. Portal-vz.cz [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: http://www.portal-vz.cz/getmedia/dabf16ac-1a93-4f43-83bc-cc5fab174b64/3_zakaz_hodnoceni_NNC.pdf.
  13. VARS Brno a.s. *Výdaje na údržbu v závislosti na životním cyklu vozovky* [online]. VARS.cz [cit. 2021-01-16]. Dostupné z: <http://www.vars.cz/file/2796/cleveracar-cz.pdf>
  14. NATIONAL COOPERATIVE HIGHWAY RESEARCH PROGRAM. Dostupné z https://www.dot.state.mn.us/mnroad/projects/Optimal_Timing/Final%20Report/nchrp_rpt_523.pdf.
  15. National Audit Office. *Modernising COnstruction*. London, 2000. ISBN 978-01-0276-901-2, dostupné online. <https://www.ceskainfrastruktura.cz/temata/exekutivni-shrnuti-zpravy-reformni-komise/>.
  16. UDRŽITELNÁ REKONSTRUKCE DÁLNIČE A6. Dostupné z: https://sovz.cz/wp-content/uploads/2020/06/procuraplus_case_study_rijkswaterstaat.pdf.
  17. WORLD TRADE ORGANIZATION. *Revised Agreement on Government Procurement* [online]. Wto.org [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/rev-gpr-94_01_e.htm.
  18. FÉDÉRATION INTERNATIONALE DES INGÉNIEURS-CONSEILS. *FIDIC* [online]. [Fidic.org](https://fidic.org/about-us) [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <https://fidic.org/about-us>
  19. Věstník veřejných zakázek. Dostupné z: [Věstník veřejných zakázek - Ministerstvo pro místní rozvoj \(vestnikverejnychzakazek.cz\)](https://vestnikverejnychzakazek.cz)
  20. CEEC Research s.r.o. Kvartální analýza českého stavebnictví – Q1/2019. [online]. Praha [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <https://www.cklop.cz/upload/soubory/75-130--6612854-2019kvartalnianalyzaceskehostavebnictviq1.2019.pdf>

21. DATALAB s.r.o. Analýza: necenová kritéria při zadávání veřejných zakázek v EU. [online]. Praha. [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <https://datlabinstitut.cz/files/2019/07/2019-07-22-MPSV - studie kriteria.pdf>
22. Obchvat Čebína. Zdroj: www.pudis.cz. [online]. [cit. 2020-04-13]. Dostupné z: <https://www.pudis.cz/reference/ii-385-cebin-obchvat>
23. Ministerstvo dopravy, Odbor silniční infrastruktury. *Navrhování údržby a opravy netuhých vozovek TP 87*. [online]. pjkp.cz [cit. 2021-01-16]. Dostupné z: http://www.pjkp.cz/data/USR_001_2_8_TP/TP_87.pdf
24. Ministerstvo dopravy, Odbor silniční infrastruktury. *Katalog poruch netuhých vozovek – Technické podmínky 82*. [online]. pjkp.cz. [cit. 2022-11-31]. Dostupné z: https://pjkp.rsd.cz/data/USR_001_2_8_TP/TP_82.pdf
25. Poruchy vozovek a jejich příčiny. Ing. Petr Hýzl, Ph.D., Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební. [online]. sdruzeni-silnice.cz. [cit. 2022-11-31]. Dostupné z: <https://www.sdruzeni-silnice.cz/Download.aspx?param=jx3godhnp7M1LWTdfUhReCx1DocnVJtuHgp aL2xStxRmKZUOx9xdYlvpqU9l6QdYWai%2BcClwso7hIz3h6vt9WIJZb7xiCysiv%2B2P8mEz2Y87YtWnIrdj%2FOT15WUpW%2FgeN7IKuFpVCeIVMfpDXhTj1reGAXfsFG1jjeunl0mQHqkRXfK%2FDcctU5muv9bcjIIB3OzinA3b0D9PDdAEA NdRP6w62lLcKClpw3mkyr3gTdxLI3Blw8thLMG8HsdMGlyxJ6hPVmUrKygFYfV7CuHZFMLoCvX80W3mjVtyjHU9kD4AxV%2FoPvZaM28W2BiQKwq7RLfmyV4JOmee0ccOoJRtiYgGJVrnYmi1blSsj39Hlr8cYyxmw0NNzey3Tps8T6lbdqRJjG2RSpqoUJVxXvBvE9CQKK6mzA0x85uQMj2zFmt9M9G55qOKzmlxpk%2FfpMZ32ZvnWp1etittGELLqvNrhJfwYJgrSTNR%2FTfpigOGOpB%2F0jLY1Gnelyzhg7AZN9BPxD17NnstStt7CkUrumeAA%3D%3D&tname=SiteContent.aspx>
26. FWD (Falling Weight Deflectometer). Dynatest.com. [online]. [cit. 2022-12-1]. Dostupné z: <https://dynatest.com/equipment/falling-weight-deflectometer-fwd/>
27. FWD (Falling Weight Deflectometer). Bast.de. [online]. [cit. 2022-12-1]. Dostupné z: https://www.bast.de/EN/Highway_Construction/Technology/FWD.html
28. TSD (Traffic Speed Deflectometer). U.S. Department of Transportation, Federal Highway Administration. tn.gov. [online]. [cit. 2022-12-1]. Dostupné z:

- https://www.tn.gov/content/dam/tn/tdot/long-range-planning/research/final-reports/res2020-final-reports/RES2020-08_Final_Report_Approved.pdf
29. CleveRa Car – multifunkční diagnostické vozidlo. Vars.cz. [online] [cit 2022-12-1]. Dostupné z: [https://www.vars.cz/clevera-car-zakladni-informace-o-multifunkcnim-vozidle#photo\[gallery157\]/3/](https://www.vars.cz/clevera-car-zakladni-informace-o-multifunkcnim-vozidle#photo[gallery157]/3/)
  30. Společnost IDPS s.r.o. Návrh budovy Simulačního centra Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Dostupné z: <https://www.idps.cz/cz/simu>
  31. Návrh budovy Dětské léčebny se speleoterapií v Ostrově u Macochy. Zdroj: Společnost VCES a.s., Dostupné z: <https://vces.cz/2021/06/28/v-ostrove-u-macochy-zacina-vystavba-nove-detske-lecebny-se-speleoterapii/>.
  32. Návrh nové budovy TUO fakulty elektrotechniky a informatiky. Zdroj: Fakulta elektrotechniky a informatiky. Dostupné z: <https://www.fe.i.vsb.cz/cs/o-fakulte/nova-fei-vsb-tu-ostrava>.
  33. Arnoud Storteboom, Paulos Wondimu, Jardar Lohne, Ola Lædre. *Best Value Procurement – The Practical Approach In The Netherlands*. *Procedia Computer Science* [online] [cit. 10. 6. 2023]. Dostupné z: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877050917322470?ref=pdf_download&fr=RR-7&rr=7d51585bccafb363
  34. Atosa Joudi, Ingrid Børset Breivik, Paulos Wondimu, Leif Daniel Houck. *Experience with Best Value Procurement in Norwegian Infrastructure Projects*. *Procedia Computer Science* [online] [cit. 10. 6. 2023]. Dostupné z: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877050918317496?ref=pdf_download&fr=RR-7&rr=7d516977eedd4131

Přílohy:

1. Příloha č. 1 – Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky na stavební práce „II/129 Catoraz – Jiříčky“
2. Příloha č. 2 – Seznam veškerých nákladů vynaložených na údržbu pozemní komunikace – silnice č. II. 129 Catoraz – Jiříčky, v letech 2010 až 2020

Příloha č. 1

KUJIP000ARVC

ZPRÁVA O POSOUZENÍ A HODNOCENÍ NABÍDEK

Podle § 80 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „zákon“)

Veřejná zakázka:
„II/129 Cetoraz - Jiříčky“

1. Typ veřejné zakázky: otevřené řízení
2. Číslo části veřejné zakázky: ---

3. Identifikační údaje o zadavateli

Obchodní firma/název/jméno, příjmení zadavatele ¹	Vysočina
Sídlo/místo podnikání/bydliště zadavatele	Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava
Jméno(-a) a příjmení osoby oprávněné jednat jménem zadavatele	MUDr. Jiří Běhounek, hejtmán kraje

4. Seznam posuzovaných nabídek

Číslo nabídky	Obchodní firma/název/jméno, příjmení dodavatele/závjemce ²	IČ/RČ/datum narození dodavatele/závjemce	Datum podání nabídky	Čas podání nabídky
1.	SWIETELSKY stavební, s.r.o. odštěpný závod Dopravní stavby STŘED	480 35 599	03.06.2009	13,20
2.	M – SILNICE a.s.	421 96 868	04.06.2009	7,50
3.	SKANSKA DS a.s.	262 71 303	04.06.2009	8,40
4.	STRABAG a.s.	608 38 744	04.06.2009	9,15
5.	COLAS CZ, a.s.	261 77 005	04.06.2009	9,55
6.	Sdružení „II/129 Cetoraz - Jiříčky“ sdružující firmy Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a.s., Dubečská 3238, 110 00 Praha 10 a inženýrské stavby Brno, s.r.o.Hudcova 588/7b, 621 00 Brno – Mediánky se sídlem PSVS, a.s.	452 73 910	04.06.2009	10,45

5. Seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny

Hodnotící komise nevyřadila z posouzení a hodnocení nabídek žádnou nabídku.

6. Popis hodnocení nabídek včetně odůvodnění

Komise v souladu s § 79, odstavec 3 zákona stanovila pořadí nabídek podle výše nabídkové ceny:

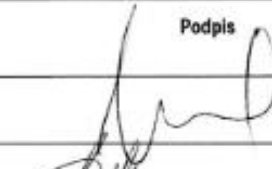

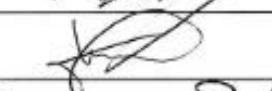

Číslo nabídky	Uchazeč	Nabídková cena bez DPH
1.	SWIETELSKY stavební, s.r.o. odštěpný závod Dopravní stavby STŘED	126.778.276,00 Kč
2.	M – SILNICE a.s.	128.500.461,00 Kč
3.	SKANSKA DS a.s.	126.135.841,00 Kč
4.	STRABAG a.s.	124.900.190,00 Kč
5.	COLAS CZ, a.s.	127.544.810,00 Kč
6.	Sdružení "II/129 Cetoraz - Jiříčky" sdružující firmy PSVS, a.s., a IS Brno, s.r.o.	128.708.999,30 Kč

Na základě výše nabídnutých cen byla jako nejvhodnější stanovena nabídka uchazeče č. 4 – **STRABAG a.s.**, Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5. Uchazeč nabízí nejnižší cenu, jež je jediným kritériem pro hodnocení nabídek uchazečů. Nabídkové ceny ostatních uchazečů jsou vyšší.

7. Výsledek hodnocení – pořadí nabídek

Pořadí nabídky	Obchodní firma/název/jméno, příjmení dodavatele/závěmce ³
1.	STRABAG a.s., Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5
2.	SKANSKA DS a.s., Bohunická 133/50, 619 00 Brno
3.	SWIETELSKY stavební, s.r.o. Dopravní stavby STŘED, Pražská 495, 370 04 České Budějovice
4.	COLAS CZ, a.s., Ke Klíčovu 9, 190 00 Praha 9
5.	M – SILNICE a.s., Husova 1697, 530 03 Pardubice
6.	Sdružení „II/129 Cetoraz – Jiříčky“ sdružující firmy PSVS, a.s., a IS Brno, s.r.o., Dubečská 3238, 100 00 Praha 10

8. Složení hodnotící komise a podpisy členů hodnotící komise

Jméno a příjmení člena hodnotící komise	Datum podpisu zprávy	Podpis
Ing. Libor Joukl	17.06.2009	
Ing. Jaroslav Soukup	17.06.2009	
PhDr. Zdeněk Dobrý	17.06.2009	
Radoslav Kovář	17.06.2009	
Tomáš Pípal	17.06.2009	

9. Ostatní informace o posouzení a hodnocení nabídek

Nejsou

10. Předání zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zadavateli

Zpráva byla předána zadavateli dne	17. 06. 2009
Jméno a příjmení osoby oprávněné jednat jménem zadavatele	MUDr. Jiří Běhounek, hejtmán kraje
Podpis oprávněné osoby zadavatele	
Razítko zadavatele	

Příloha č. 2

Rok	úkony	náklady
2010	Neodkladné zásahy	1385,63
	Údržba a opravy SDZ	37316,63
	Zřízení SDZ vč. stojana a patk	4012,2
	VDZ - dělicí čáry	96616,59
	celkem (Kč):	139331,05
2011	Nátěr z asfaltové emulze	239760
	Vyspr.výtluků s použ. turbome	17356,39
	Vyspr.výtluků asf.směsí za st	2580,97
	Frézování ploch do hloubky	34619
	Údržba a opravy SDZ	30784,88
	Zřízení SDZ vč. stojanu a patk	3173,3
	VDZ plošné	17508,34
	VDZ - dělicí čáry	93742,07
	VDZ - předznačení	1048,5
	celkem (Kč):	440573,45
2012	Neodkladné zásahy	11180,52
	Vyspr.výtluků s použ. turbome	64107,7
	Vyspr.výtluků asf.směsí za st	6943,92
	Údržba a opravy SDZ	25593,55
	Zřízení SDZ vč. stojanu a patk	3255,44
	VDZ plošné	3737,37
	celkem (Kč):	114818,5
2013	Neodkladné zásahy	1707,16
	Vyspr. výtluků asf. směsí za ho	12330,48
	Vyspr. výtluků asf. směsí za st	35285,89
	Údržba a oprava SDZ	12845,02
	VDZ plošné	8935,25
	celkem (Kč):	71103,8
2014		

	Údržba a oprava SDZ	14811,03
	Zřízení SDZ vč. stojanu a patk	2656
	VDZ plošné	5967,21
	celkem (Kč):	23434,24
2015		
	Neodkladné zásahy, zajištění	675,48
	Vyspr. výtluků s použ. turbome	41155,82
	Vyspr. výtluků asf. směsí za st	11742,3
	Údržba SDZ	31747,35
	VDZ plošné s balotinou	19213,08
	VDZ - dělicí čáry s balotinou	47647,8
	VDZ - vodící proužky 12,5 cm	69829,74
	celkem (Kč):	222011,58
2016		
	Vysp. výtluků s použ. turbome	51265,56
	Vysp. výtluků asf směsí za st	6711,61
	Údržba SDZ	38769,88
	VDZ plošné s balotinou	6127,53
	celkem (Kč):	102874,58
2017		
	Neodkladné zásahy, zajištění	5859,51
	Vysp. výtluků asf směsí za st	22427,14
	Údržba SDZ	46811,19
	VDZ plošné s balotinou	9341,9
	VDZ - dělicí čáry s balotinou	91279,85
	VDZ - vodící proužky 25 cm s	253397,38
	celkem (Kč):	429116,97
2018		
	Údržba SDZ	39586,98
	Zřízení SDZ vč. sloupků a patk	14514,81
	VDZ plošné s balotinou	14550,16
	VDZ - dělicí čáry s balotinou	73071,1
	VDZ - vodící proužky 25 cm s	127848,06
	Spojovací postřik z emulze do	40595,31
	Infiltrační postřik z emulze do	21638,87
	Hutněná asf. vrstva - obrusná	375051,6
	Hutněná asf. vrstva - ložní vrs	650395,45
	Řezání asf krytu vozovky	16032,14

	Frézování spár a prasklin, vše	421,56
	VDZ ze stěrkových plastů - vo	42434,7
	VDZ ze stěrkových plastů - dě	4415,68
	VDZ plošné ze stěrkových plastů pla	23737,78
	VDZ předznačení	7394,25
	celkem (Kč):	1451688,45
2019		
	Neodkladné zásahy, zajištění	1095,46
	Vyspr.výtluků asf.směsí za st	1267,77
	Údržba SDZ	32198,21
	Zřízení SDZ vč. sloupku a patk	2029,29
	VDZ plošné s balotinou	14687,48
	VDZ - dělicí čáry s balotinou	21698,78
	VDZ - předznačení	2027,12
	VDZ - vodící proužky 25 cm	30764,8
	VDZ - dělicí čáry s balotinou	27504,65
	VDZ - vodící proužky 25 cm	22663,63
	celkem (Kč):	155937,19
2020		
	Neodkladné zásahy, zajištění	4097,03
	Vyspr.výtluků asf.směsí za st	347,88
	Údržba SDZ	33197,14
	VDZ plošné s balotinou	13055,12
	VDZ dělicí čáry s balotinou	43274,24
	VDZ vodící proužky 25 cm	133978,47
	celkem (Kč):	227949,88
	celkem roky 2010-2020 (Kč):	3.378.839,68